XXXI. ÉVFOLYAM, 50. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. DECEMBER 11.

Ludas Matyi

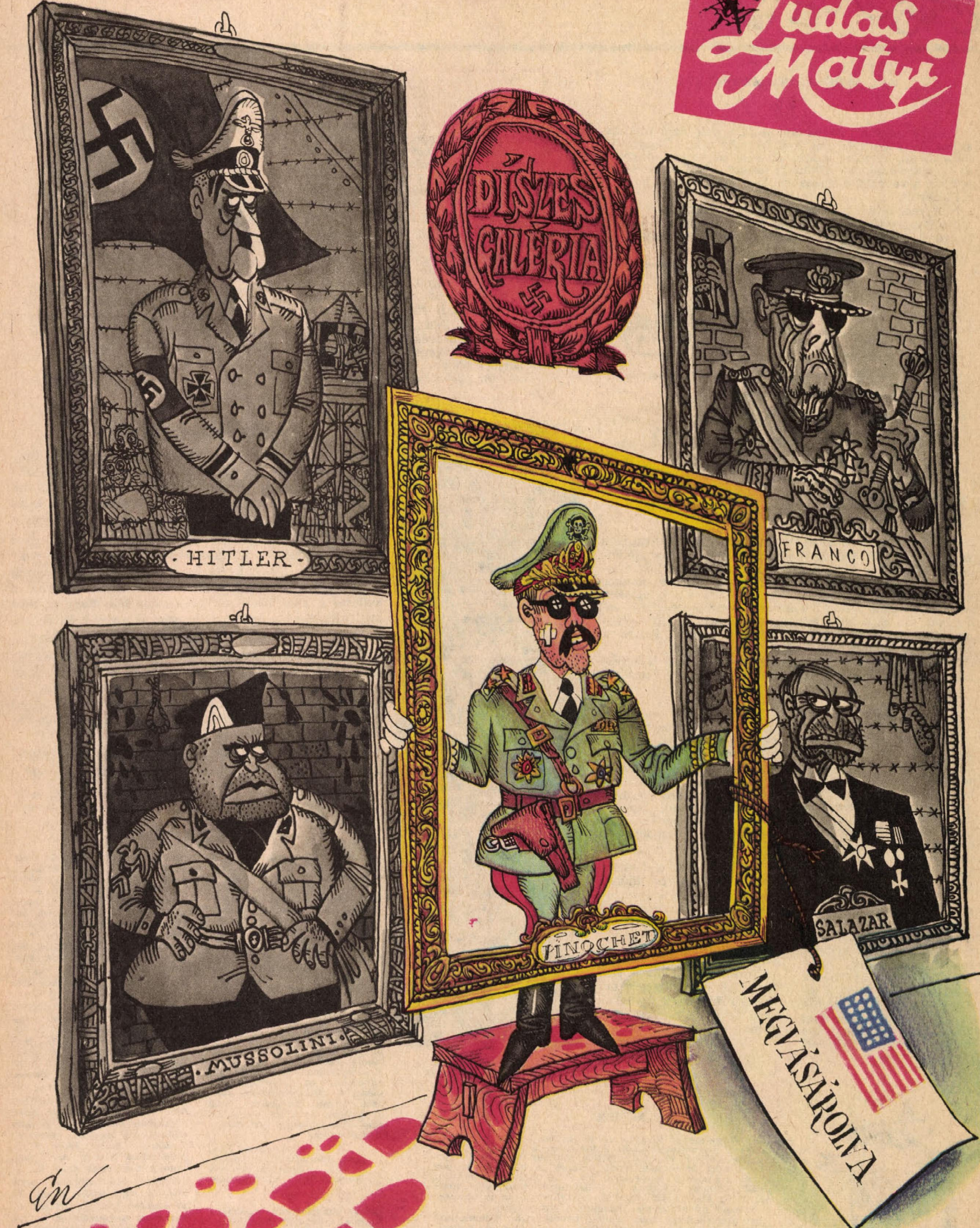
DÍSZES GALÉRIA
HITLER
FRANCO
MUSSOLINI
PINOCHET
SALAZAR
MEGVÁSÁROLVA

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

KÉT APRÓSÁG KESZTHELYRŐL

①

Tudom, hogy az üvegvisszaváltásról már nem illik beszélni. De ezt mégis meg kell írni. Az üvegek visszaváltásának ősi, primitív módja az, hogy az ember átnyújtja az illetékes eladónak a kiürült flaskát, illetékes eladó átnyújtja a vevőnek a visszajáró krajcárokat, ezzel az ügylet lezárult.

Ám lehet mindezt bonyolultabban is csinálni. A keszthelyi Csemege ABC-áruházban nem pénzt kap a vevő a flaskáért, hanem egy ilyen, gondosan kitöltött cédulácskát:

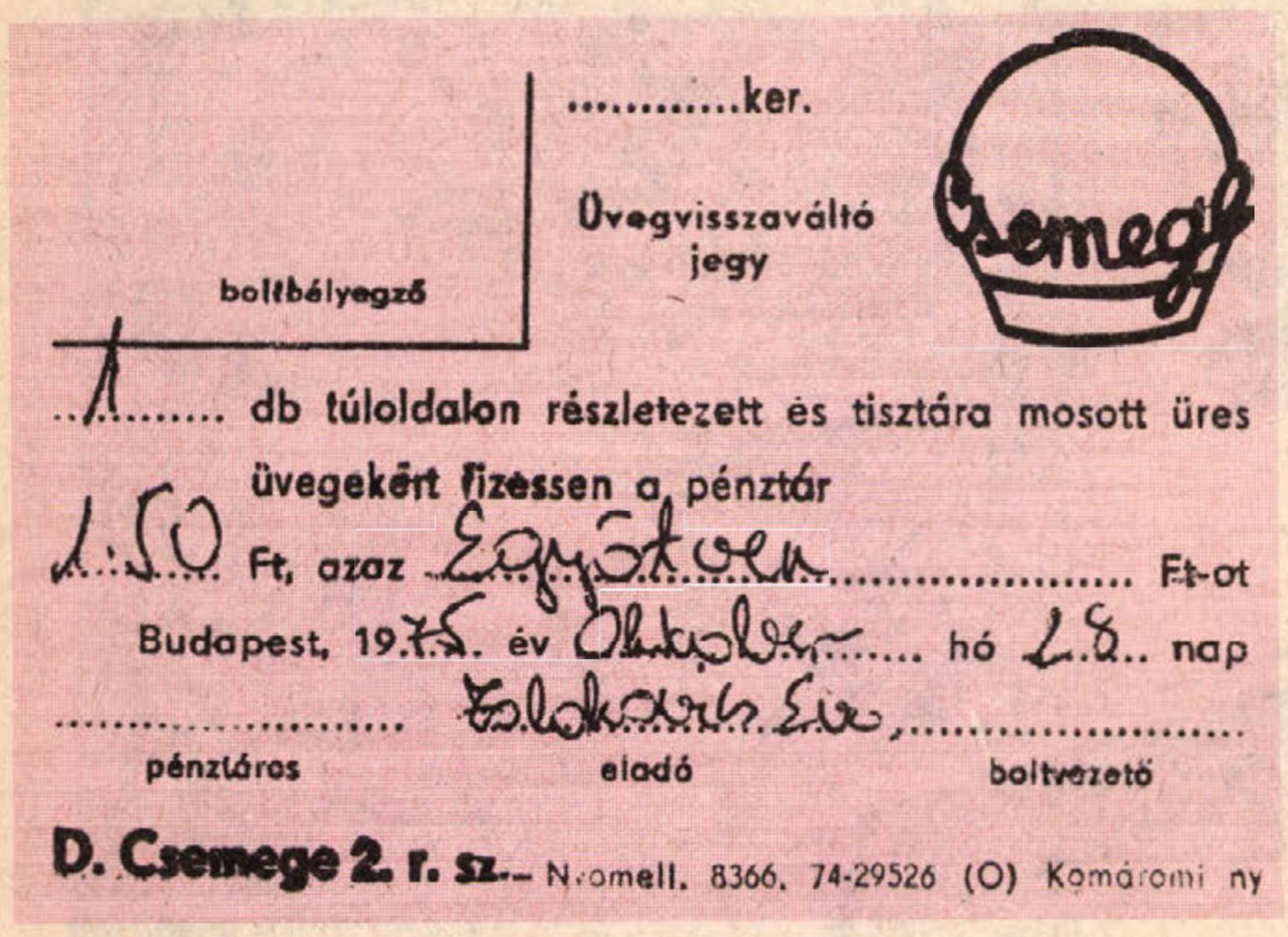

............ker.

Üvegvisszaváltó jegy

boltbélyegző

Csemege

..1....... db túloldalon részletezett és tisztára mosott üres üvegekért fizessen a pénztár

1.50 Ft, azaz Egyötven.................... Ft-ot

Budapest, 1975. év Október..... hó 28.. nap

.... ,....................

pénztáros eladó boltvezető

D. Csemege 2. r. sz. – Nyomell. 8366. 74-29526 (O) Komáromi ny

Cédulával megy a vevő a pénztárhoz, ott megkapja a garasait, s ő már boldog is lehet, részéről az ügy szerencsésen lezáródott. De a pénztárosnak háromszor kell minden ilyen kis cédulácskát kézbe venni: egyszer, amikor kifizeti; egyszer, amikor egy ívre felvezeti; s még egyszer, amikor összesíti. Aztán a boltvezető veszi kezelésbe a cédulákat, ám ezzel még mindig nincs vége az ügykezelési menetnek, a cetliket ugyanis fel kell küldeni Pestre, a vállalati központba, ahol tovább ügykezeltetnek.

Közismert, hogy milyen munkaerő-bőség van a kereskedelemben, valamivel csak foglalkoztatni kell őket!

②

Keszthely egykori vásárterén ma lakótelep pompázik. Minden szép, minden jó, csak éppen az ablakokat nem lehet kinyitni. Pedig a nyílászáró szerkezetek is jól működnek. Ám a lakótelep közepén felejtett kutatóintézet kéménye is igen jól működik, éjjel-nappal bodorítja a füstöt a lakók orra alá.

Amikor a Növényvédelmi Kutató laboratóriumát ide építették, akkor itt még nem voltak házak. Pöföghetett vidáman a kémény, senkit sem zavart. Azóta felnőttek az új házak olyan magasra, hogy a kémény eltörpül mellettük, nem tudja túlpipálni őket. Már pedig a kéménynek mindig üzemben kell lennie, mert az intézetben igen kényes vírusokat nevelnek, azoknak állandó hőmérséklet kell, egyébként könnyen felfázik a cukorrépa-sárgaság vírusa, köhögni, prüszkölni kezd, s akkor jaj nekünk. Így viszont a lakótelepen élők köhögnek és prüszkölnek az állandó füsttől.

Azt mondják, a laboratórium néhány év múlva elköltözik onnan, s a tanács veszi át az épületet. Ha már úgyis a tanácsé lesz miért nem lehetett a kutatóintézet fűtését is átállítani olajtüzelésű kazánokra? Ha az átállítást egy füst alatt oldják meg a lakótelep fűtésének beszerelésével, jóval olcsóbb lett volna!

(r)

FÖLDJÁRADÉK, HÁZTÁJI

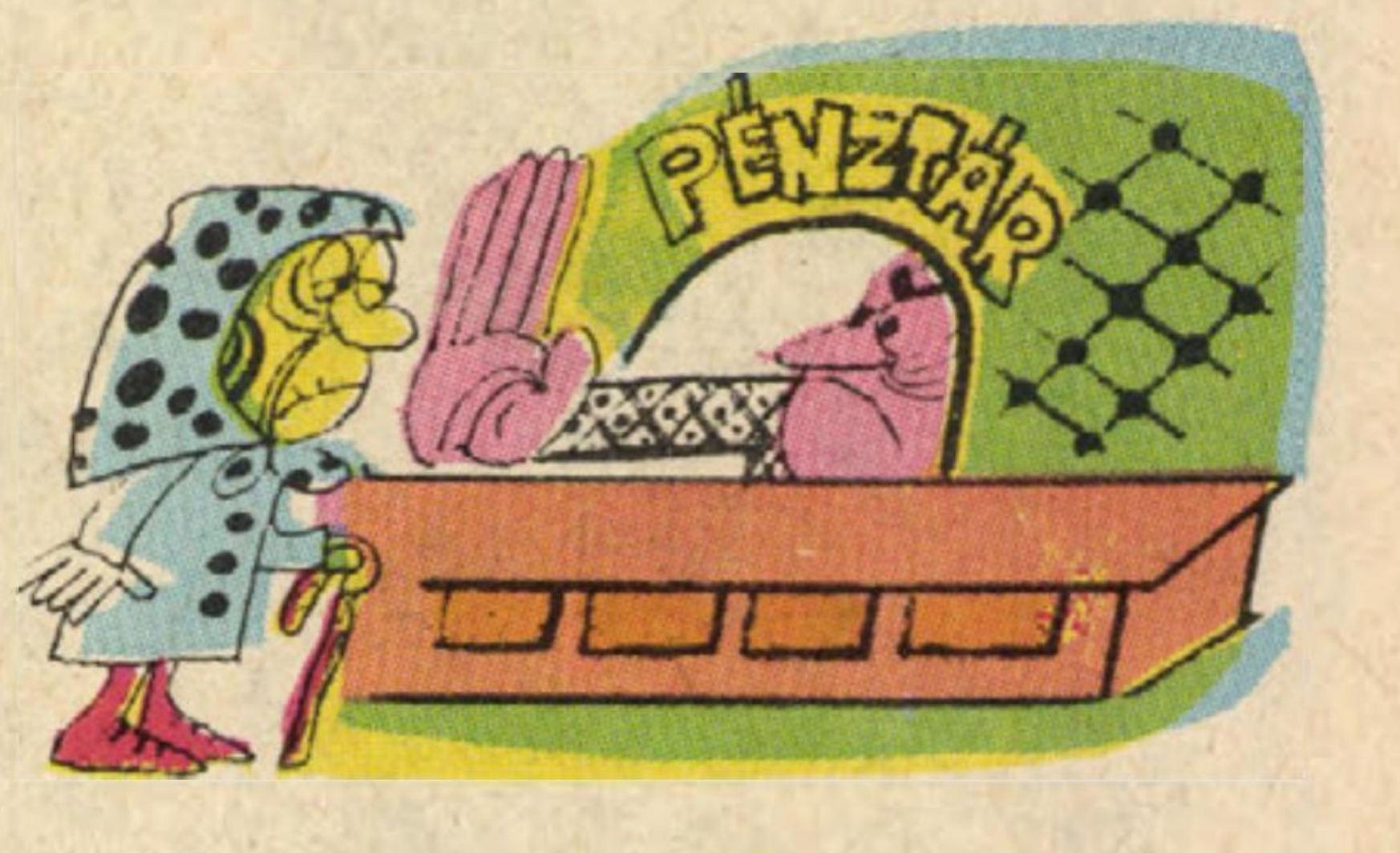

1961-ben léptem be a csengelei Honfoglalás Tsz-be. A bevitt földjeim után 1604 forint évjáradékot kellene kapnom évente. Ezt hol megkapom, hol nem. Ennek többek között az is az oka, hogy a Honfoglalás Tsz előbb a Vadgerlési Tsz-szel egyesült, az idén pedig egyetlen nagy szövetkezet lett a korábbi öt csengelei téeszből. Úgy látszik, az egyesülések miatt az adminisztráció nem zökkenőmentes. Mivel 81 éves vagyok, földet munkálni már nem tudok, azt kértem a vezetőségtől, hogy nekem a háztáji helyett pénzt adjanak. Tavalyelőtt ezt sikerült is elérnem, kaptam a háztáji helyett 2400 forintot. Tavaly már sem a földjáradékot, sem a háztáji megváltását nem kaptam meg. Ugyanez a helyzet idén is. Két évre visszamenőleg már nyolcezer forinttal adósom a szövetkezet. Hiába írok, reklamálok, még válaszra sem méltatnak. Pedig nagy szükségem lenne a pénzre, hiszen mindössze havi 548 forint öregségi nyugdíjat kapok, abból élek.

Kócsó Jánosné
Kistelek

DIÁKPANASZ BUSZÜGYBEN

Székesfehérváron járok gimnáziumba, kollégiumban lakom. Szombatonként járok haza a szüleimhez, Balatonbozsokra. Az autóbusznak fél három előtt öt perccel kellene indulnia, de jó, ha háromnegyed háromra megérkezik. Arra is volt már példa, hogy egy órát késett. Többnyire hetven-nyolcvan diák várja, akik mind haza szeretnének utazni, de csak 30—40 fér fel a buszra, a többi lemarad, várhatja a következőt.

A visszautazás sem könnyebb. November 23-án, vasárnap, háromnegyed hatkor kiálltam a megállóba, csaknem két órát fagyoskodtam ott, de hiába. Jött három autóbusz is, de egy sem állott meg, mert tömve volt. Így aztán csak másnap hajnalban tudtam visszamenni a kollégiumba.

Sürgős intézkedéseket várunk, mert az ilyen utazási kalandok a téli hidegben egyáltalán nem kellemesek.

Vaskó Márta
Balatonbozsok

A MIDIPRESS ÉS AZ ÁRA

Nagyon szeretem a kávét. Tulajdonosa vagyok egy Unipress kávéfőzőnek, amihez nem kapok alkatrészt, naponta drukkolok, hogy a reggeli indulásra kicsöpög-e a kávé, vagy tömítések hiányában a készülék orrán-száján eltávozik a gőz. Nagyon fellelkesültem, amikor idén nyáron a szegedi „Otthon 75” kiállítás nyitónapján a Rádió híranyagában közölték az egész országgal, hogy milyen nagy sikere van a MIDIPRESS kávéfőzőnek. Miután szegedi lakos vagyok, nem volt különösképpen nehéz eljutnom a kiállításra, ahol végre szemtől-szembe láthattam az okos MIDIPRESS-t. Szerettem volna vásárolni egy 6 személyes, elektromos fajtájút, de nem lehetett. Kérdésemre elmondták, hogy még nincsen ára! Tekintetem megakadt egy ízléses táblán, amely a látogatókat arról értesítette, hogy ez a termék az 1974. évi BNV nagydíjasa. „Kérem” — próbáltam érvelni — „azóta több mint egy év telt el, az lehetetlen, hogy még mindig nincs ára.” Ekkor már válaszra sem méltattak.

Azóta is keresem a MIDIPRESS-t. Nincs. Sehol nincs! Vajon mennyi időbe telik, amíg egy kávéfőző árat kap?

Dr. K. E.
Szeged

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Törököket fogtam” című cikk nyomán felhívásunkra a Chemolimpex megvizsgálta a vállalati titkot tartalmazó anyagok nyilvánosságra kerülésének körülményeit. Megállapították, hogy miután valamennyi, az anyagból készült példány hiánytalanul megtalálható a vállalatnál, illetve a címzetteknél, a szóban forgó 3. oldal valószínűleg a házi nyomdájukban kiselejtezett példányok közül került ki.

A vállalat házi nyomdájában a stencilezés során rosszul sikerült anyagokat hulladékként kezelik, és azokat a MÉH-nek adják át. Igaz ugyan, hogy tudomásunk szerint a MÉH köteles lett volna a papírhulladékot zúzdába továbbítani, ez azonban nem menti a Chemolimpexet, mert csak olyan állapotban levő anyagokat adhatott volna át, amelyeket előzőleg olvashatatlanná tettek.

Dr. Parádi Éva,
az adminisztratív osztály
helyettes vezetője
Külkereskedelmi Minisztérium

„Egy amatőrfotós keservei” címmel megjelent közleménnyel kapcsolatban szükségesnek tartjuk álláspontunkat a következőkben közölni:

Sajnos, teljes egészében el kell fogadnunk és jogosnak kell elismernünk a túl hosszú vállalási időre vonatkozó panaszokat. Kidolgozó laboratóriumunkat a lehetőségekhez képest igyekeztünk modern gépekkel felszerelni és jelenleg is erőfeszítéseket teszünk arra, hogy további gépek beállításával a munka technikai színvonalát emeljük. Ezeket a gépeket a tőkés műszaki cég szerelőinek rendszeresen karban kell tartaniok és egyben a legfontosabb alkatrészekből tartalék készleteket kell biztosítanunk. Sajnos ez időnként nehézségekbe ütközik. Így fordulhatott elő, hogy a kidolgozási gépsor egyik legfontosabb eleme, az ún. printer éppen a főszezonban romlott el és ennek kiesése augusztus hónapban olyan lemaradást okozott, melyeket még azóta sem tudtunk teljes egészében behozni. A negatív előhívás és papírkép előhívás együttes vállalási ideje jelen pillanatban 4 hét, amit még mindig hosszúnak tartunk.

Minden erőfeszítésünk arra irányul, hogy újabb gépek és az azokhoz tartozó tartalék alkatrészek beszerzésével a jövő évi szezonban a vállalási időket lényegesen lerövidíthessük.

Radó Aurél
műszaki igazgató h.
Forte Fotókémiai Ipar
Vác

MJÖLK

Holland tejcsokoládét kínáltak a Közértben. Megvettem. Otthon gondosan áttanulmányoztam a köntösét, a feliratokat. Elöl ez áll rajta: „Mjölk choklad.” Mjölk (milch) bizonyára tejet jelent, a choklad csokoládét. Eddig világos. A hátlapján a tartalomjegyzék: annak a felsorolása, hogy mi mindent tartalmaz a csokoládé. Mindez továbbra is hollandusul. Aztán egy meglepő sor: „50 g FOGY. ÁR: Ft. 5.80. IMPORT” (Nem is tudtam, hogy a holland nyelv ennyire hasonlít a magyarra!)

Az igazi meglepetések csak ezután következtek. Kibontottam a sztaniolt, megkóstoltam a csokoládét: barna volt és keserű. És minden kockájába belenyomva: Magyar Édesipar.

Lehet, hogy a mjölk mégsem tejet jelent? Lehet, hogy rövidítés? Például annak a rövidítése, hogy: Minden Jó Ötletet Lelkesen Kipróbálunk!?

(b)

NŐI FOCI

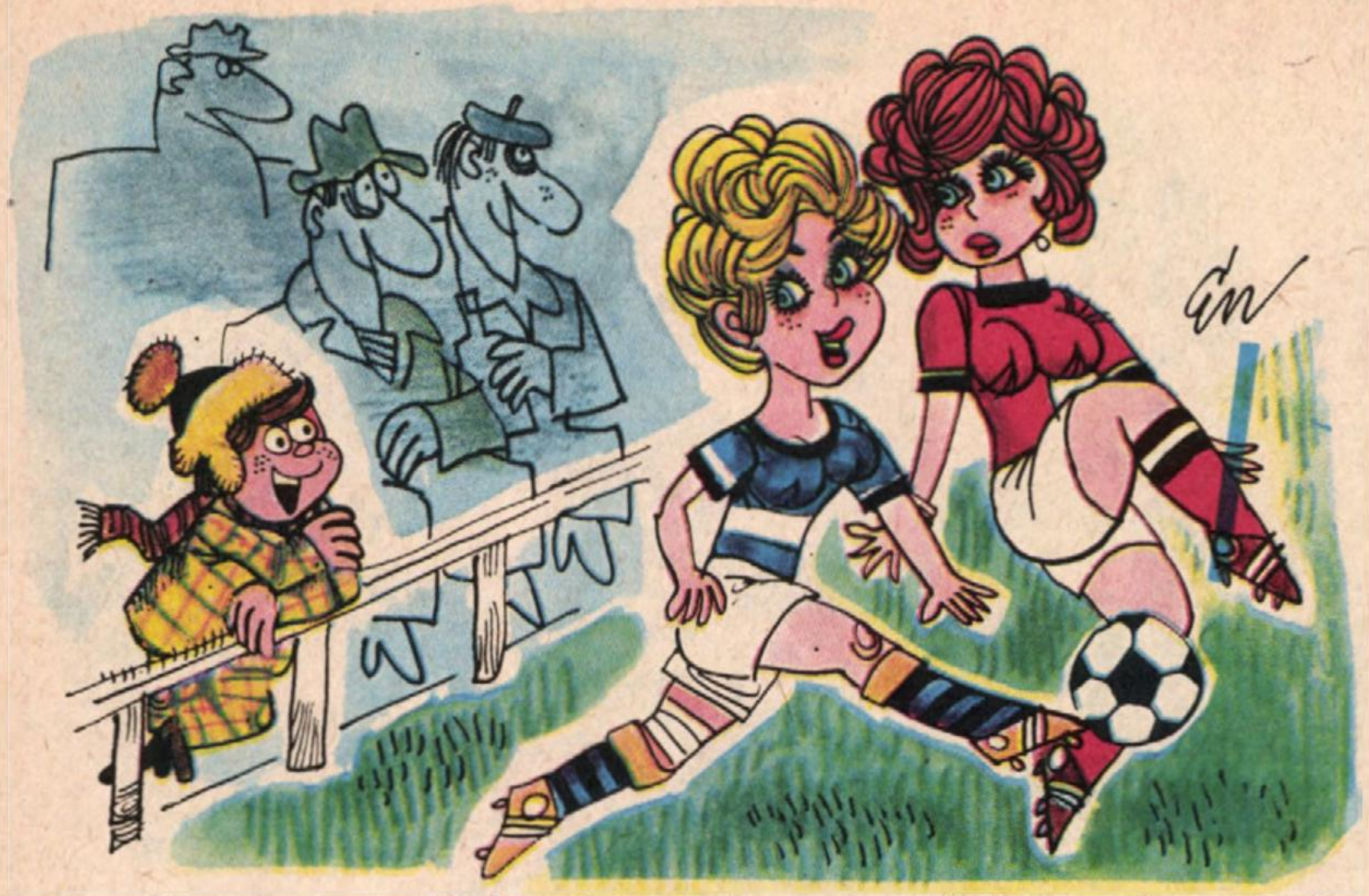

– Anyu, a papa kérdezi, hogy kell-e a paprikás krumpliba rántást tenni?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A rendőrségre berohan egy kisírt szemű nő.

— Keressék meg a férjemet! Eltűnt!

— Mikor tűnt el a kedves férje?

— Pontosan egy hete.

— Akkor miért csak ma jelenti?

— Ma kap fizetést.

BUKOTT DIÁK

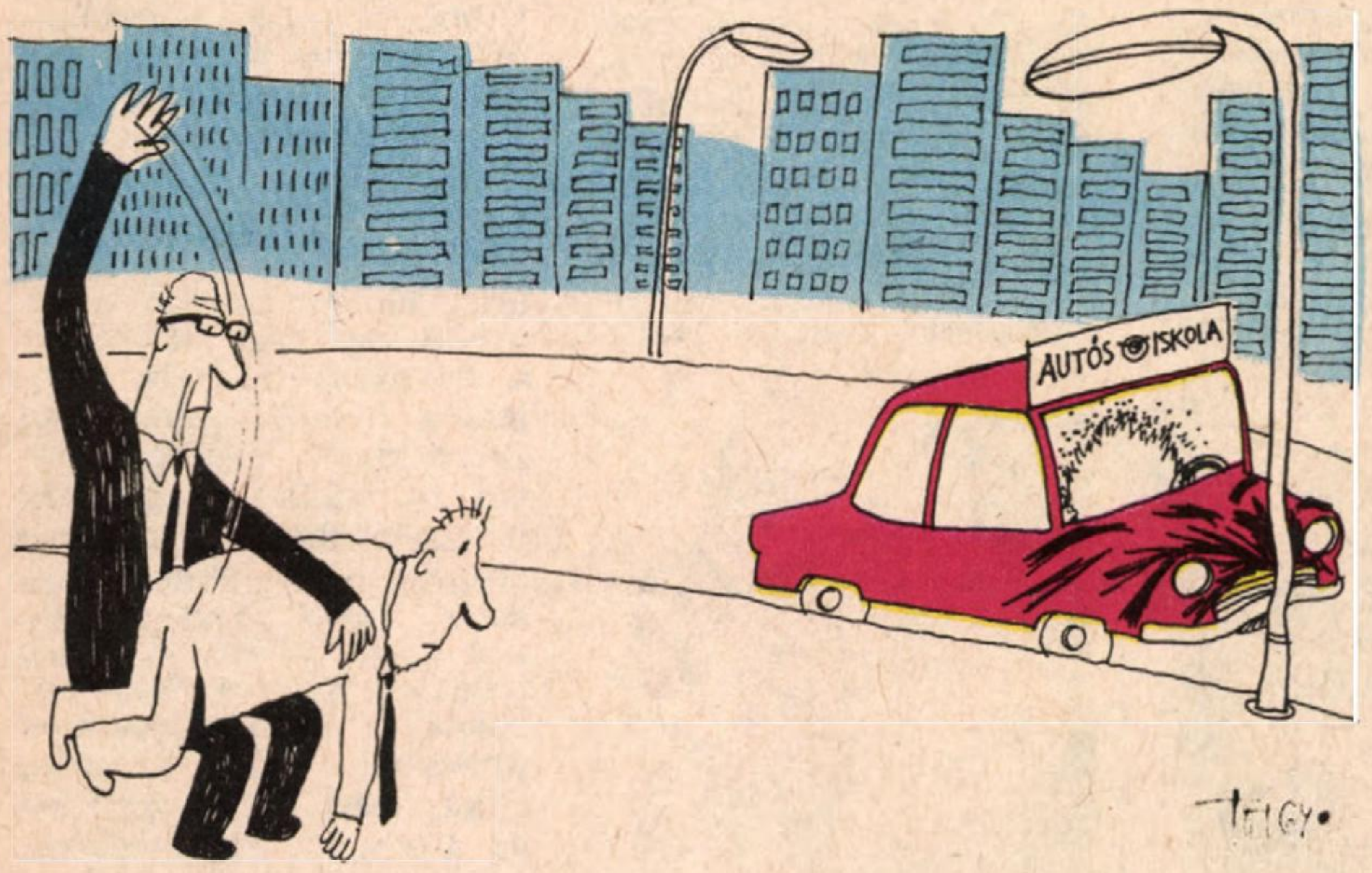

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

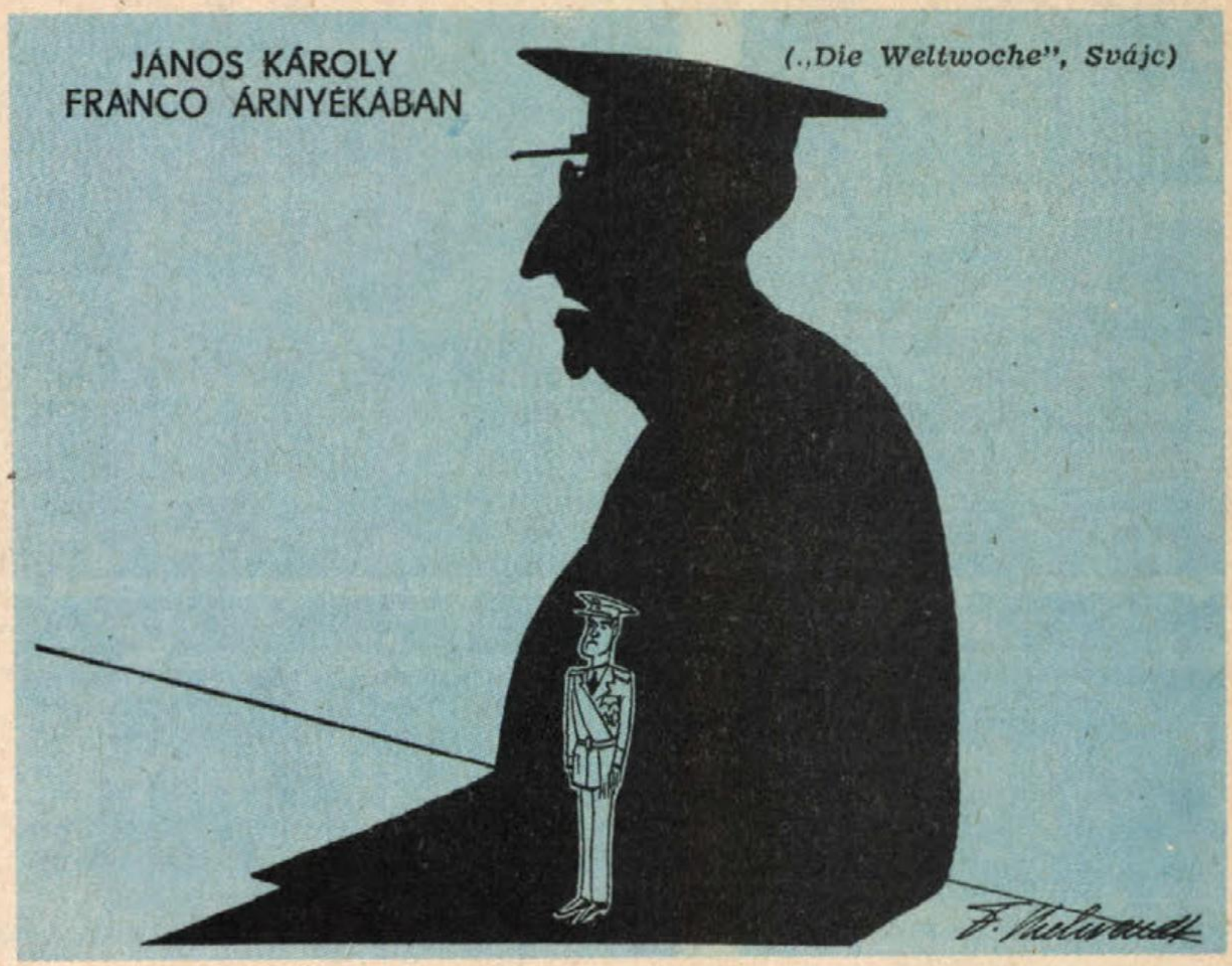

JÁNOS KÁROLY
FRANCO ÁRNYÉKÁBAN

(„Die Weltwoche", Svájc)

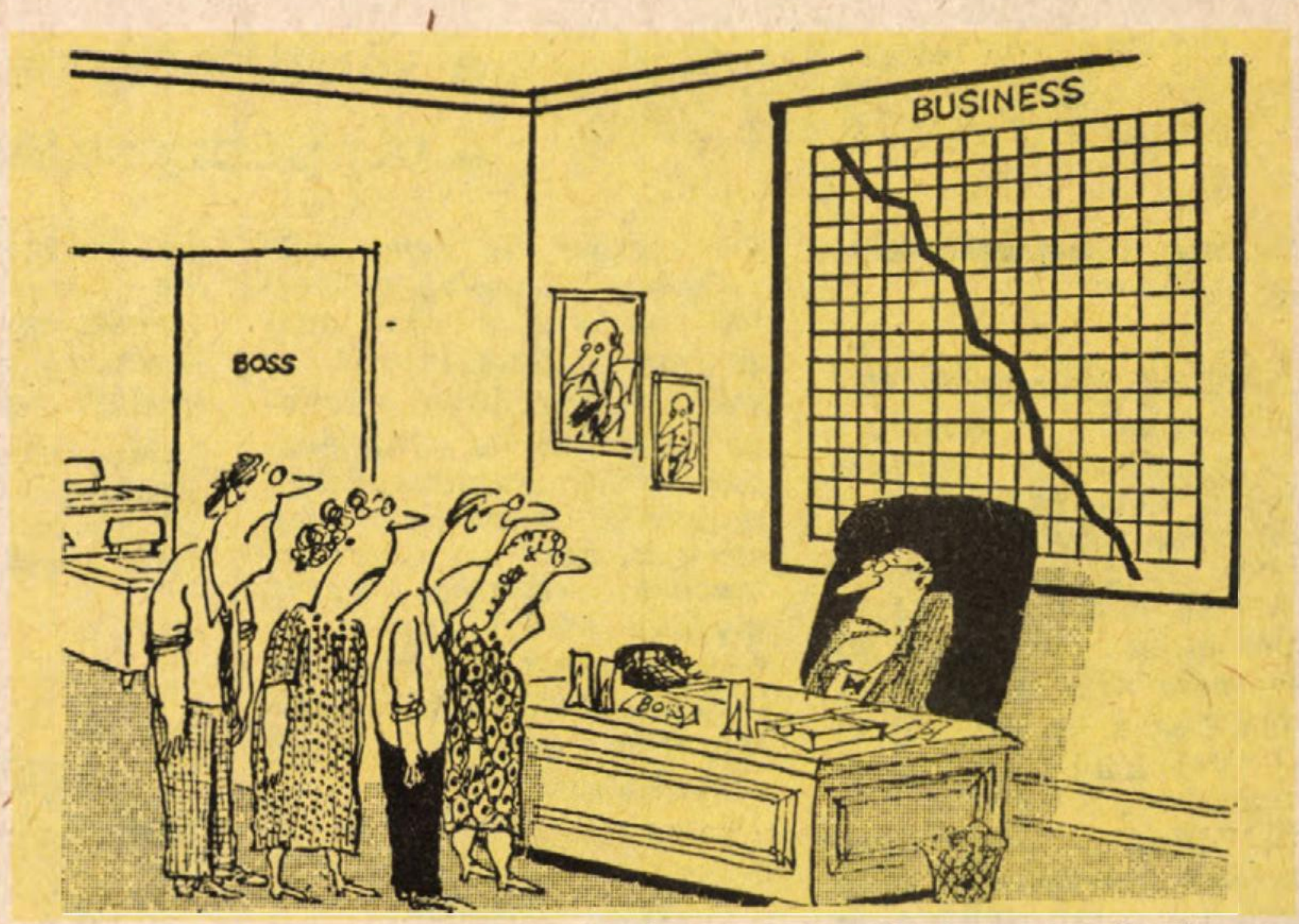

– Valamennyien mehetnek! Azonnali hatállyal megkezdhetik a karácsony ünneplését!

(„Chicago Tribune")

Ketten beszélnek

①

— Tudja, hogy mit hallottam magáról?

— Képzelem.

— Azt, hogy magát nem érdekli a lochnessi szörny.

— Így igaz.

— Ennyire kiégett ember lenne?

— Sajnos. Sőt, elárulom, hogy nem csak egyszerűen nem érdekel, hanem vakarózni kezdek az idegességtől, ha csak hallok róla. Engem a lochnessi szörnnyel ki lehet üldözni a világból.

— A múlt héten valamennyi magyar napilapban olvashatta, hogy lefényképezték a szörnyet. Vagyis hogy a szörny mégis létezik.

— Bánom is én. Ott dögöljön meg, ahol van.

— Hogy lehet ilyen cinikus?

— Ide figyeljen! Engem már vagy húsz éve etetnek ezzel a szörnnyel. Eleddig legalább ezerháromszázötven hírt, glosszát, távirati jelentést, cáfolatot, gúnyiratot, karcolatot olvastam a lochnessi szörnyről. A legtöbbje azzal végződött, hogy piti reklámfogás az egész. De azért mégis mindig írnak róla.

— De most lefényképezték, nem érti?

— Fütyülök rá. Akár hiszi, akár nem, ha szembejönne velem a szörny a Nagykörúton, keresztülnéznék rajta.

— És ha telefonon keresné magát?

— Letagadnám, hogy itthon vagyok. Hiába fényképezték le, engem az a förtelmes szörny hidegen hagy. Undorodom tőle.

— És miért?

— Mert van egy elviselhetetlen tulajdonsága.

— Éspedig?

— Unalmas.

②

— Halló! Kérem Pilisi kartársat!

— Nem tudom kapcsolni, kérem.

— Akkor kérem Mátrai kartársat!

— Őt sem tudom kapcsolni kérem.

— Beszélhetnék talán Mecseki kartárssal?

— Nincs a helyén.

— És Bakonyi kartárs?

— Ő sem.

— Lesz szíves akkor Börzsönyi kartársat adni?

— Nincs a helyén.

— Akkor kérem talán Vértesi igazgató kartársat.

— Nincs a helyén.

— Mindenki házon kívül van?

— Hogy tetszik képzelni? Munkaidőben?

— Hát akkor hol vannak?

— KRESZ-tanfolyamon.

— Munkaidőben? Ezért kapják a fizetésüket?

— A balesetmentes közlekedés nagyon fontos.

— Jó, jó, de azért még sincs rendjén, hogy az állam pénzén tanulnak autót vezetni!

— Velem hiába tetszik pörölni, mert én csak a telefonközpont vagyok és nekem nincs autóm.

— Megérdemelnék a kartársak, hogy a felettes szervtől valaki megjelenjen a vállalatnál!

— Már megtörtént!

— Igazán?

— Bizony. Az illető vezeti a KRESZ-tanfolyamot.

③

— Mi ez?

— Nem látja? A legújabb bankó. Szenzációs újítás.

— És mi a neve?

– Baksis. Van belőle húszas, ötvenes és százas címlet.

— És mi a célja? Lehet vele vásárolni?

— Azt nem lehet. Csak borravalónak adható.

— És mit csinál vele az, aki ilyent kap?

— Továbbadja. Annak, aki megérdemli. Tegnap például kijött hozzám egy szerelő a javítószövetkezettől. A számlát kifizettem forintban, és adtam neki egy ötvenes baksist. Ha látta volna, milyen boldog volt! Azt mondta, hogy még a héten továbbadja egy ruházati boltban.

— És mi ennek az újfajta bankónak a haszna?

— Hogy csak azok adhatják, akik kapják is.

(t.)

URBANIZÁCIÓ

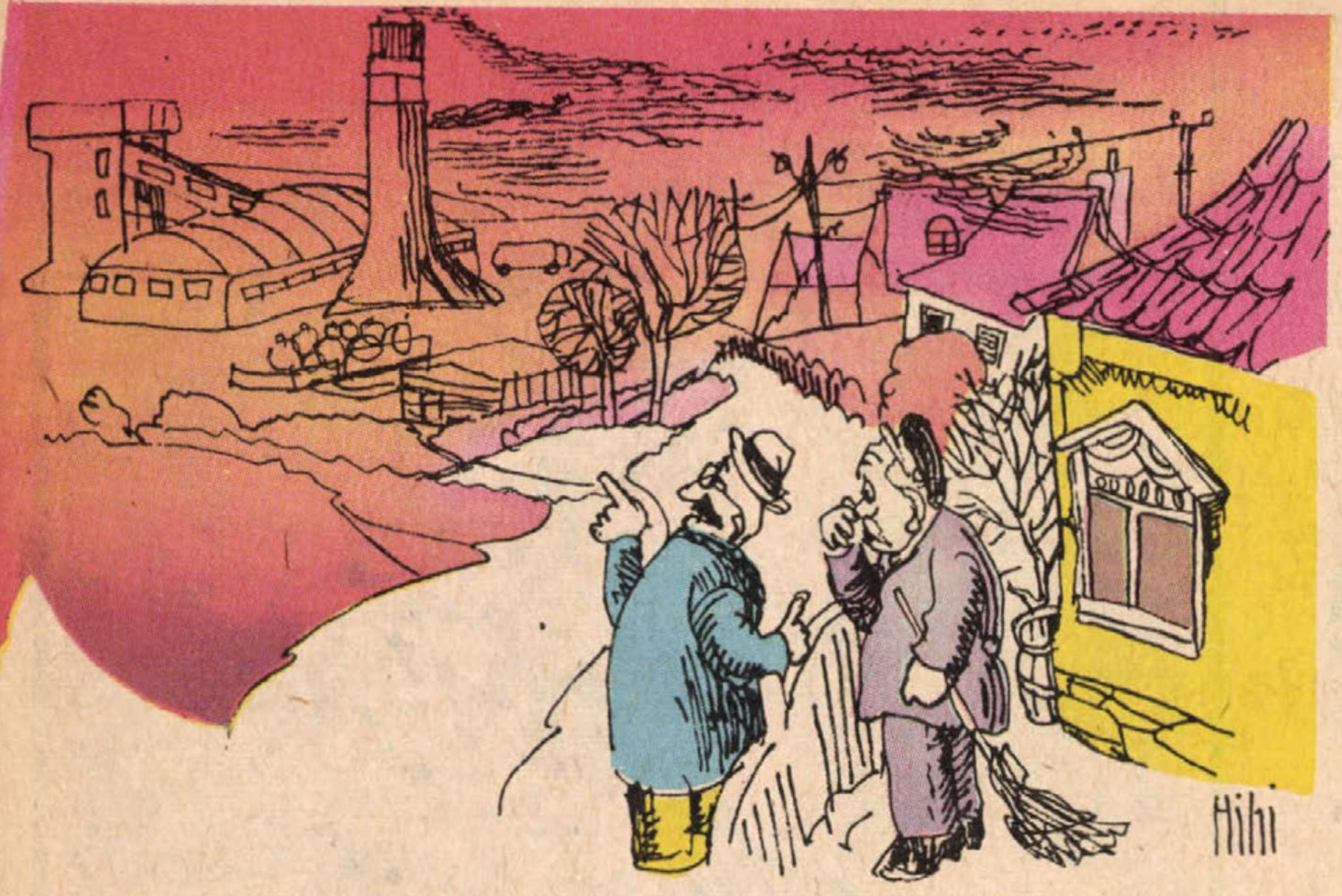

– Idetelepítették, hogy ne Pesten szennyezze a levegőt, hanem itt.

A KEZDET

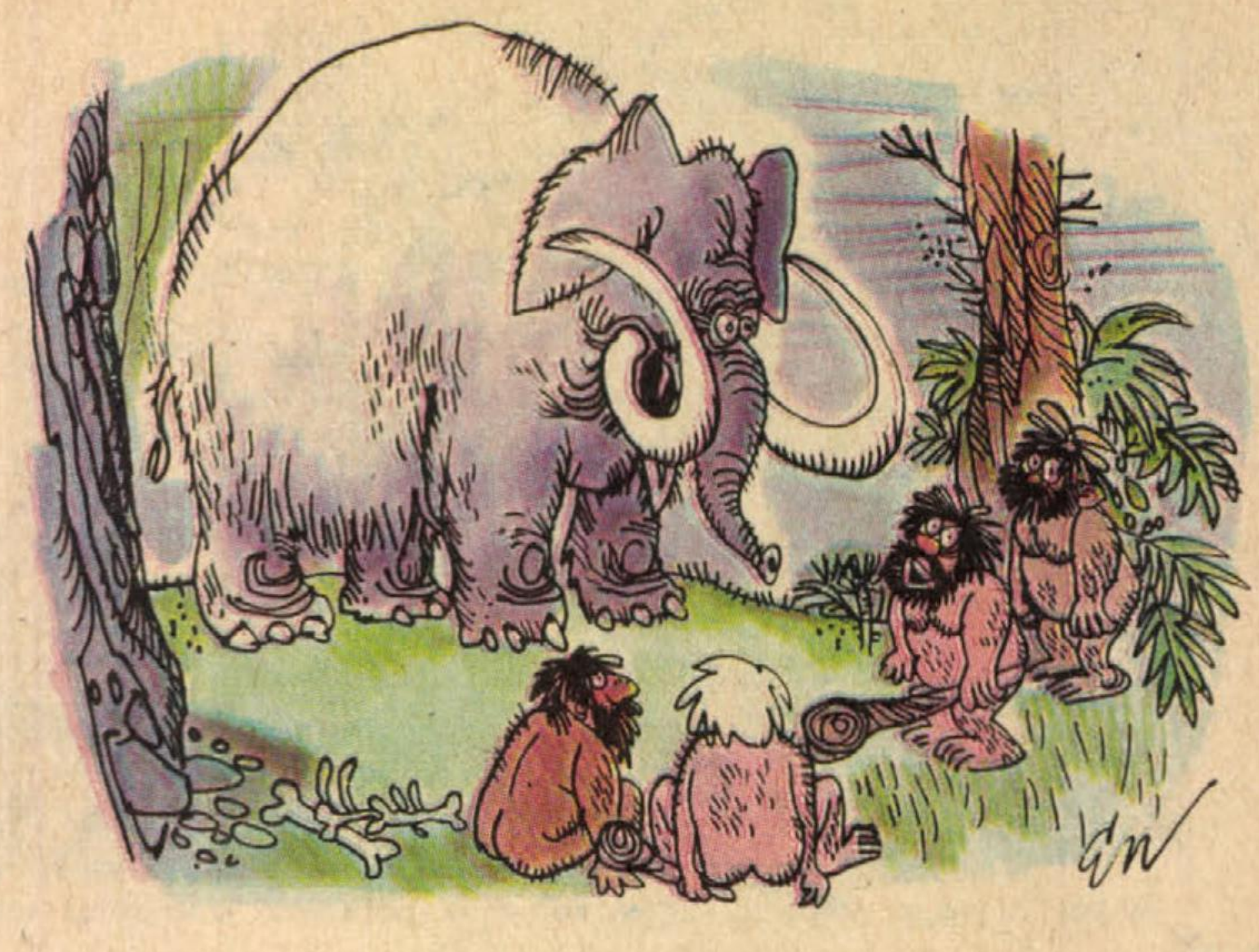

– Egy mammutvállalatot szeretnénk alapítani. Az elnöki széket önnek szántuk.

Levélváltás a munkafegyelemről, a táppénzcsalásokról

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Minden állampolgártól kezdeményező készséget és fegyelmezett munkát igényel népgazdasági tervünk megvalósítása — állapítja meg a Központi Bizottság határozata. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni szeretném Önt a Népszabadságban a minap megjelent Nélkülünk nem megy című cikkre. A cikk lényege az, hogy üzemben, hivatalban vagy bármely más munkahelyen csak mindannyiunk tevékeny közreműködésével lehet rendet csinálni. A munkaügyek szakemberét (a cikk íróját) a munkafegyelem rendkívüli lazasága késztette erre a megállapításra. A táppénzzel számosan visszaélnek; munkások és tisztviselők körében egyaránt előfordul, hogy nem jelennek meg a munkahelyükön, hanem napközben üzennek vagy telefonálnak: mára szabadságot vettek ki; esetleg be sem szólnak, hanem utólag próbálják igazolni a távollétet. A mi vállalatunknál is sokkal szigorúbban kellene fellépni a táppénzcsalók, a munkafegyelem megsértői ellen és azok ellen is, akik ezt liberalizmusból eltűrik. Vajon meddig mehet így a — nagy károkat okozó — felelőtlenségből eredő fegyelmezetlen munka, és a táppénzcsalás?

Kedves Olvasónk!

Addig „mehet”, amíg mindenki a saját munkahelyén meg nem érti, hogy neki is ki kell vennie részét a rendcsinálásból és rendet kell teremtenie maga körül is. Merem remélni, hogy nem csukottak a szemek, nem süketek a fülek és nem némák az ajkak. Azt is remélni merem tehát, hogy látják a maguk, és a velük dolgozó szak- és kartársak munkáját; észreveszik a hibákat és végre megszólalnak, ha bármiféle visszaélést, munkafegyelem megsértését vagy akár táppénzcsalást tapasztalnak.

Ma az a helyzet, hogy gyakran „rossz ember” hírébe keveredik az a vállalatvezető, aki megköveteli a munkafegyelem betartását és „rossz kolléga” az, aki észreveszi és leleplezi a táppénzcsalót.

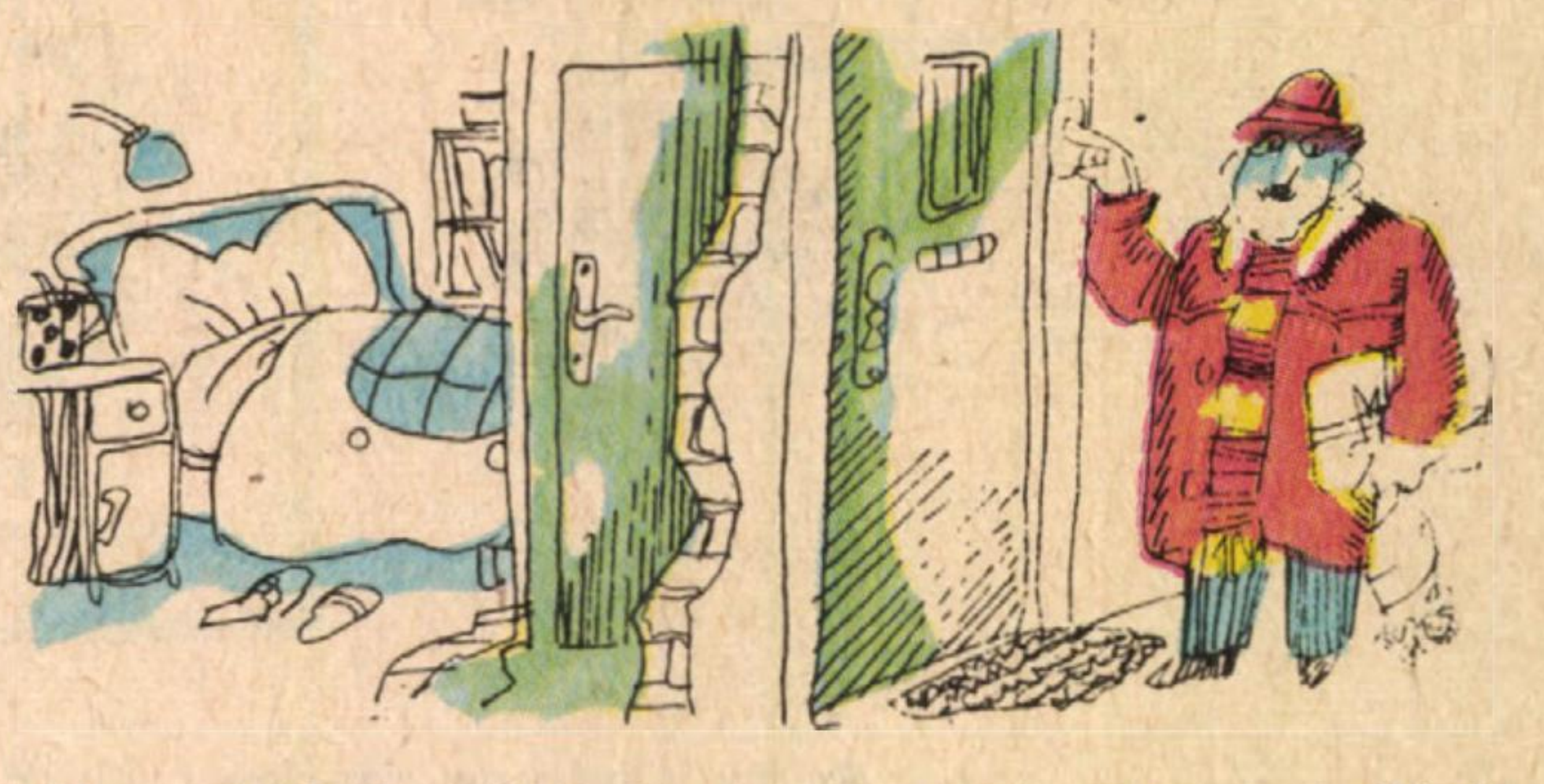

Valamikor, a háború előtt, a táppénzeseket az OTI hivatásos betegellenőrei meglepetésszerűen, rövid időközönként a lakásán meglátogatták és ellenőrizték. Most sem marad el az SZTK betegellenőrzés, de olyan sok a táppénzes, hogy hetek is elmúlnak, amíg a hivatásos ellenőrök meglátogatják. A munkahelyről csak kollegiális és udvariassági látogatást tesz a betegfelelős. Ennek ellenőrzési jellege és érvénye nincs: ha a táppénzest nem találja a lakásán, otthagyja írásos üdvözletét és az ajándékot, amit a szakszervezet vagy a kollégái küldtek.

Feltételezem, hogy a megnövekedett táppénzes állomány a rövid időtartamú, de túlzottan sokszámú „betegségből” adódik. Ez a legkedvezőbb: a 3—6 napos táppénzest alig vagy egyáltalán nem ellenőrzik. Nem anekdota: az alkalmi munkára felvett dolgozót megkérdezi a megbízója, hogy vajon a nap melyik 3—4 órája lenne a legmegfelelőbb az alkalmi munka elvégzésére? „Nekem mindegy, kérem — hangzik a válasz —, most három napig táppénzes vagyok.”

Egyébként: nemcsak — mint ön írja — „előfordul”, hanem nagyon is *elterjedt* szokássá vált, hogy a dolgozók előzetes bejelentés nélkül, önkényesen „kivesznek” egy-egy napot és utólag mentegetik mulasztásukat. Egynapos táppénz nincs (nem is lehet!), tehát van egynapos lógás. A sok egy nap rengeteg nap. Az egy napokat le kellene vonni a fizetésből. Ez egyelőre ritka eset. Népszerűtlen az a vezető, aki megteszi. Ahelyett, hogy az lenne a népszerűtlen, aki megsérti a munkafegyelmet.

Egyetlen vezetőnek sem kell restellkednie, hogyha az eddiginél erélyesebb kézzel nyúl a munkafegyelmezés eszközeihez és leleplezi a táppénzcsalókat. Inkább restellheti azt, hogy eddig eltűrte.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD NÖVÉNYEIBŐL

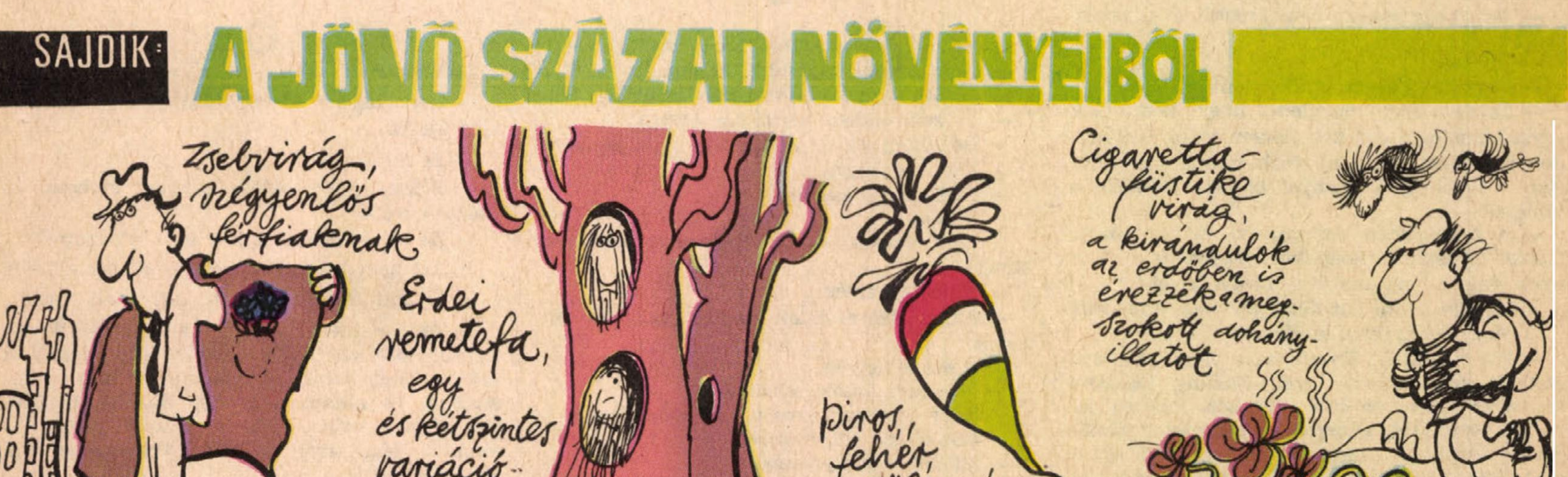
Zsebvirág, szégyenlős férfiaknak
Erdei remetefa, egy és kétszintes variációban
piros, fehér, zöld répa (export célra)
Cigarettafüstike virág, a kirándulók az erdőben is érezzék a megszokott dohányillatot

VEZETŐKÉPZÉS

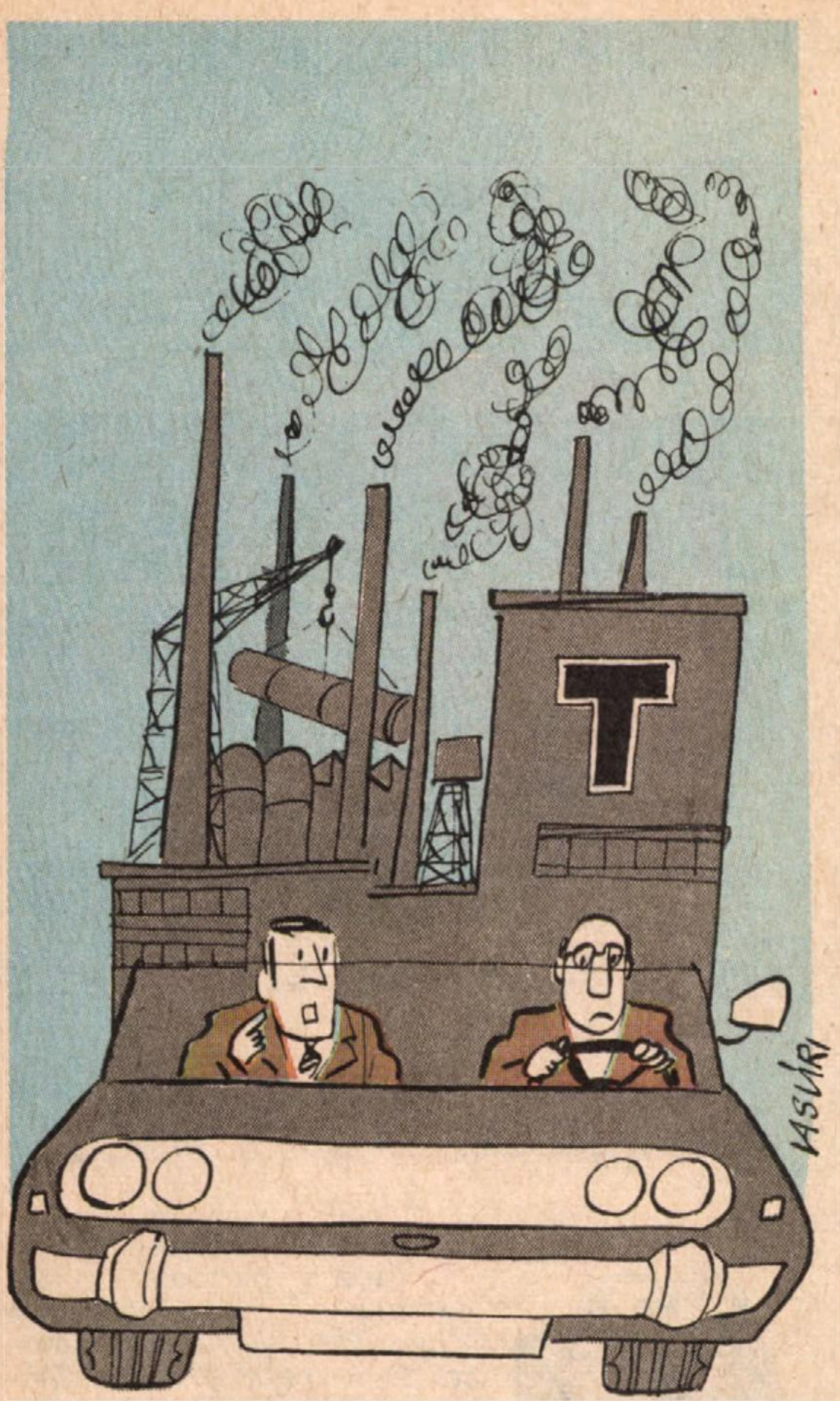

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Két vadász jár a mezőn. Az egyik meglát egy nyulat és így szól:

— Szegény kis állat! Már írhatja a végrendeletét!

Dörren a lövés. A nyuszi sértetlenül elfut.

A másik vadász utána néz és megjegyzi:

— Most szalad a közjegyzőhöz...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

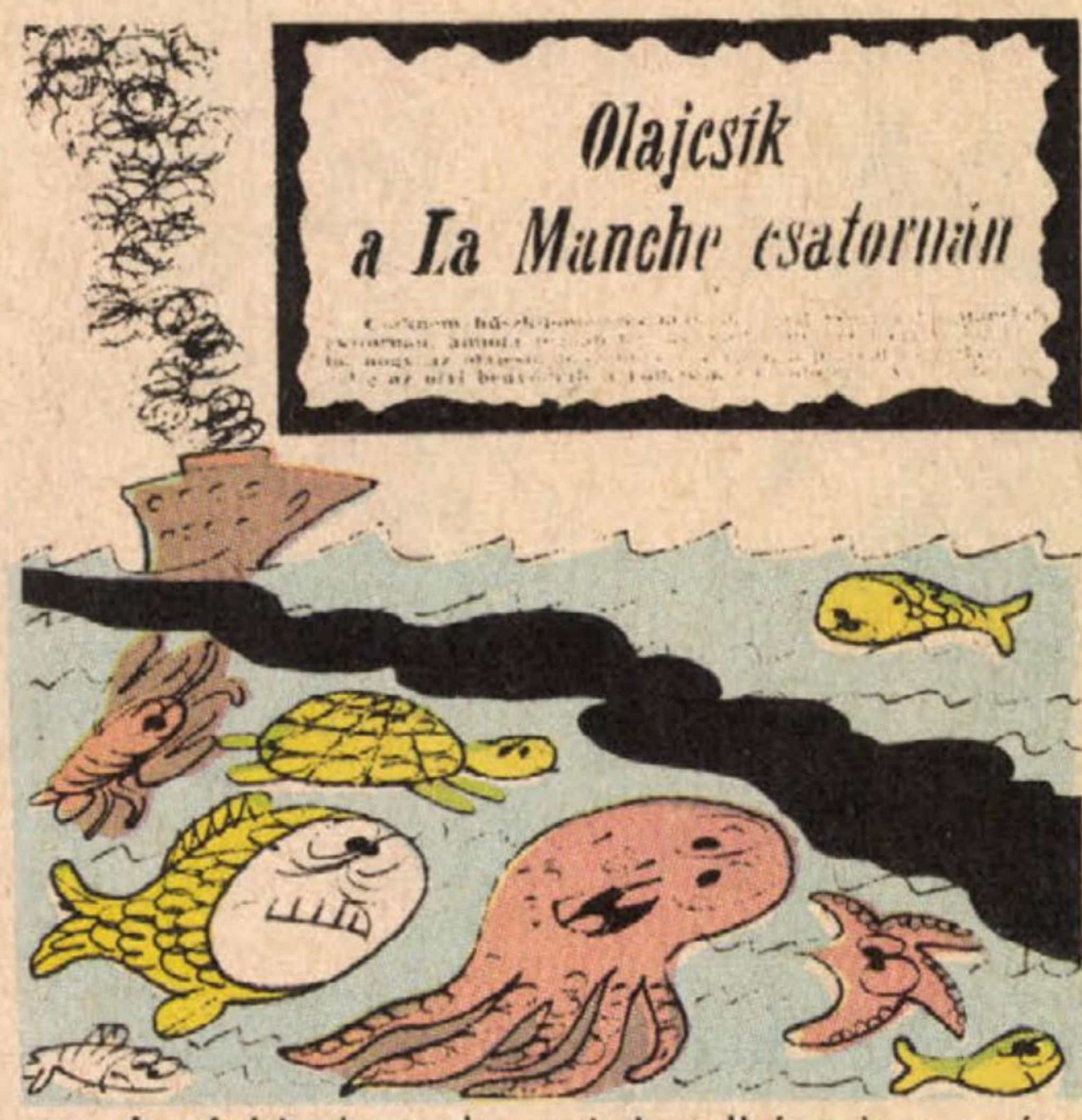

— Legjobb lesz, ha mi is elhúzzuk a csíkot!

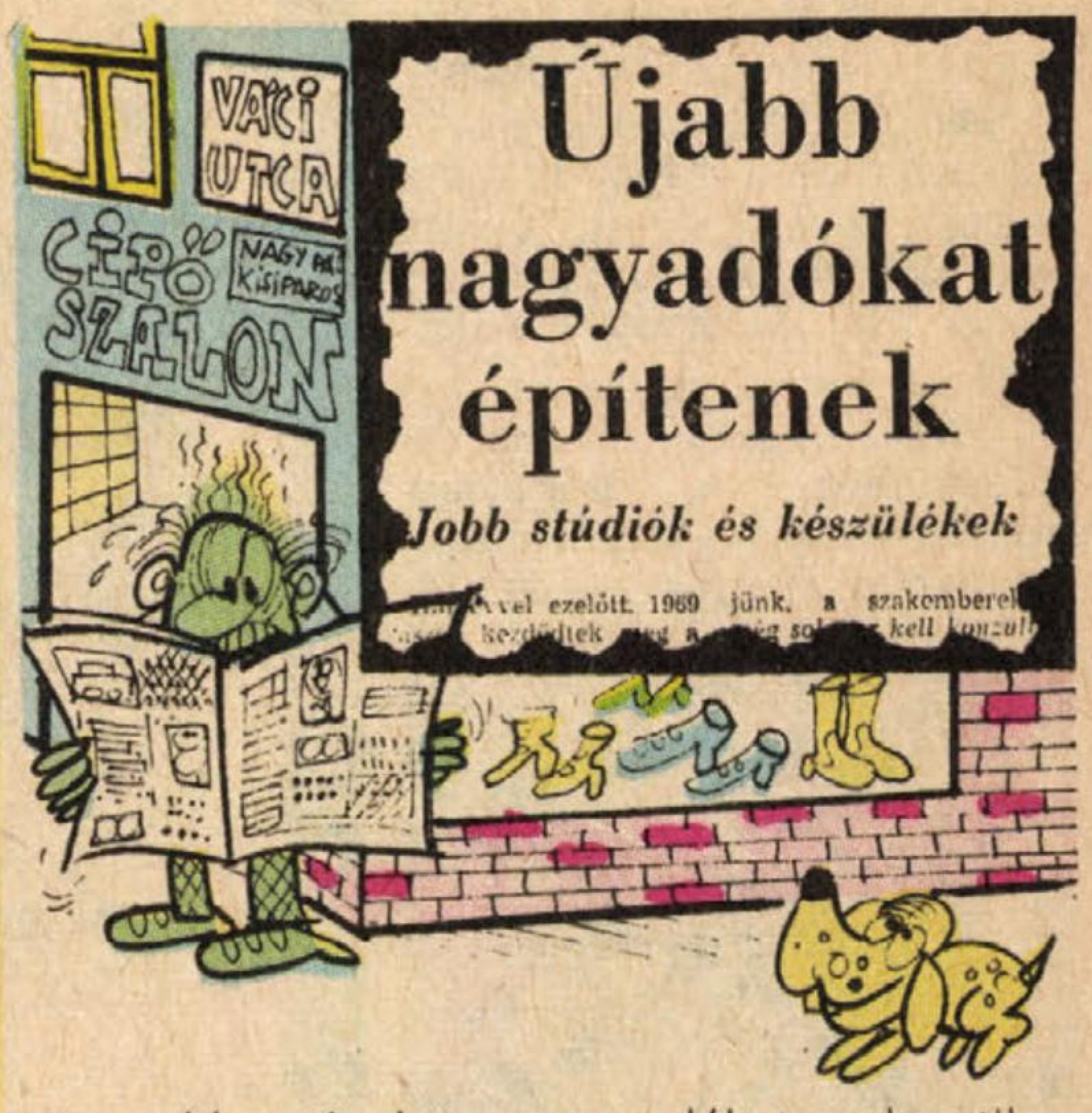

— Idegesít, ha a nagyadókat emlegetik.

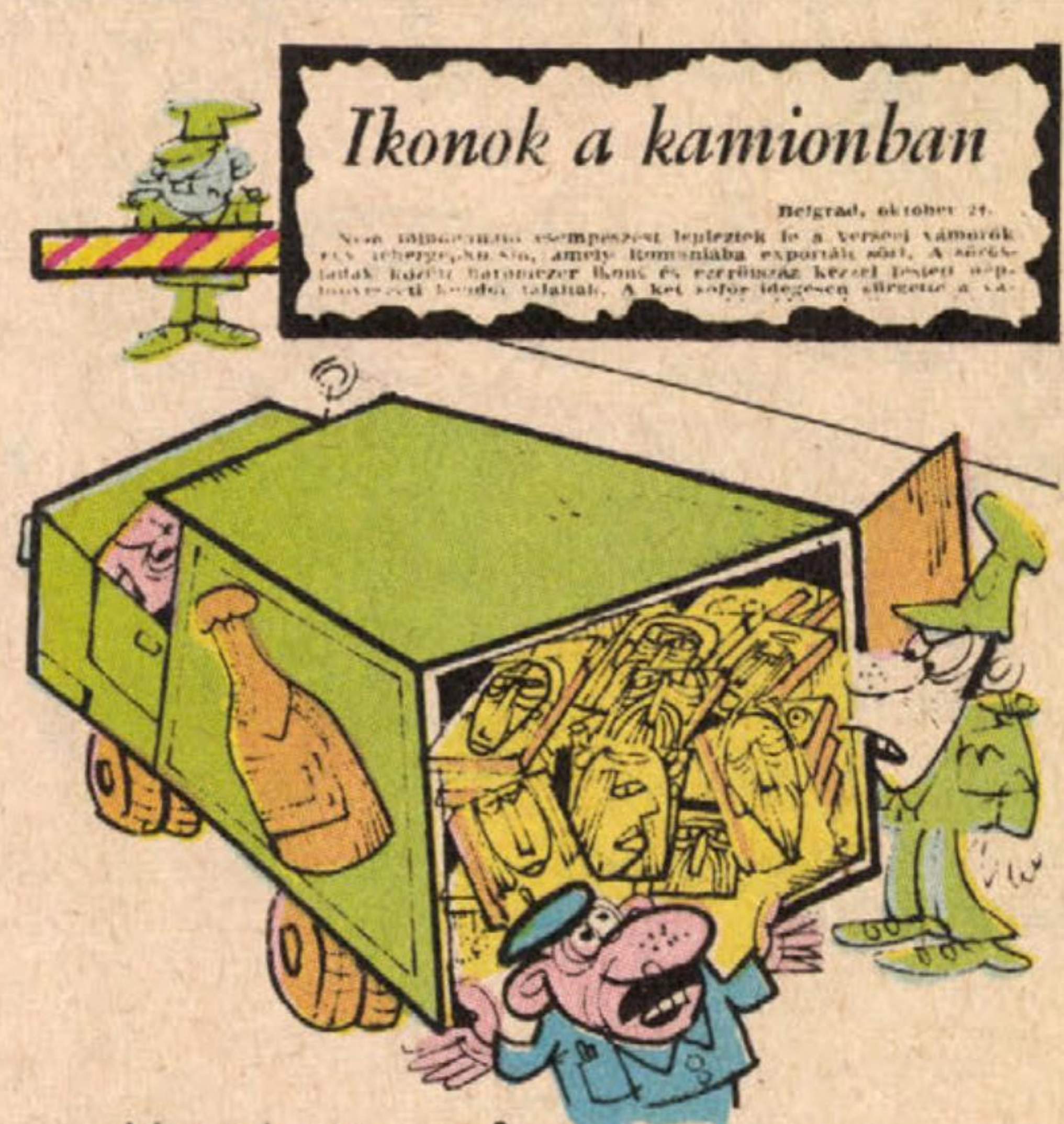

— Mit jelentsen ez?
— Vallásos gyerek vagyok, kérem...

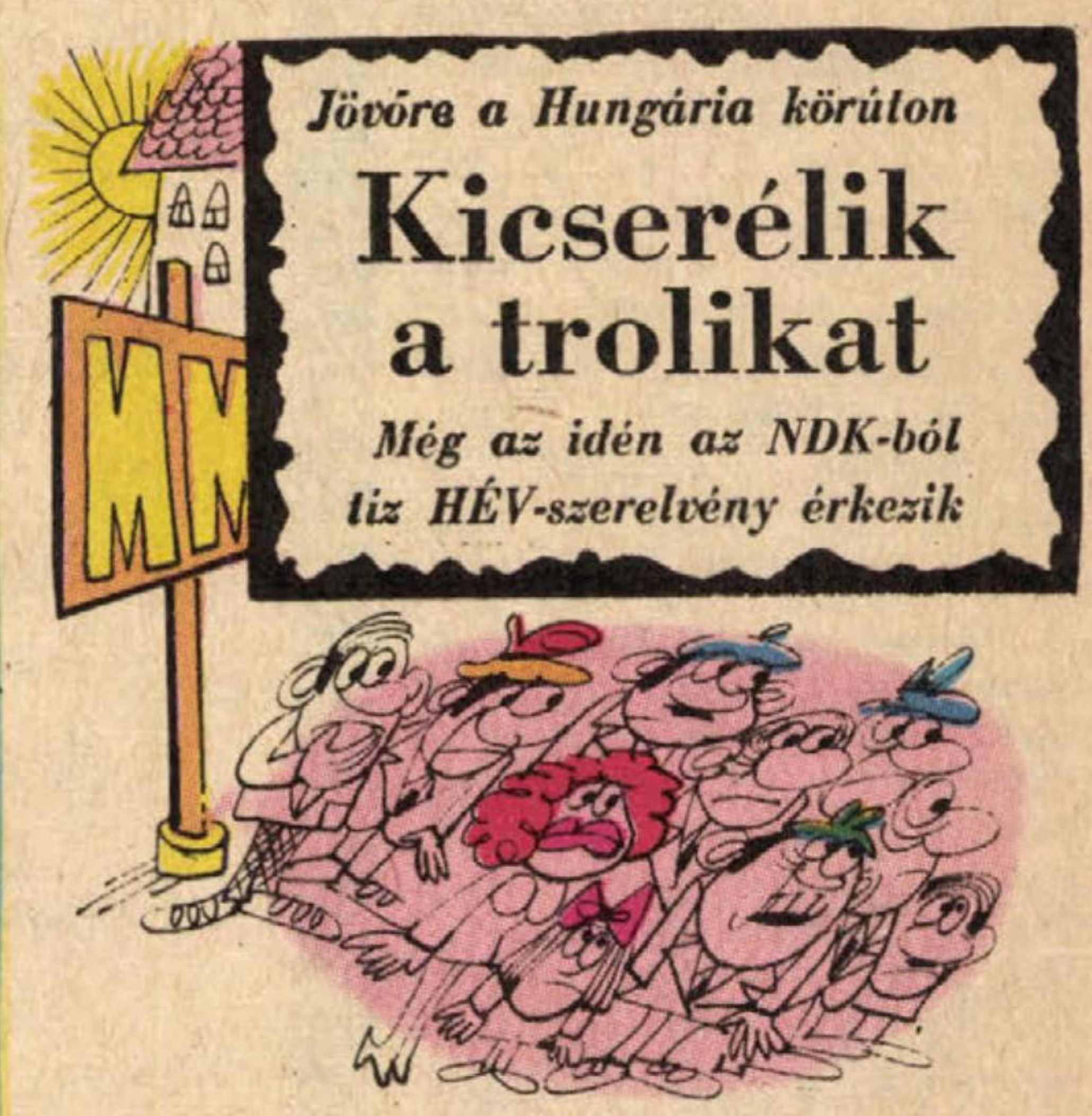
Jövőre a Hungária körúton
Kicserélik a trolikat
Még az idén az NDK-ból tíz HÉV-szerelvény érkezik

— Bár már látnánk egy régit...

Egy humorista jegyzetfüzetéből

Ha egyszer pályát változtatok — az élet útjai kifürkészhetetlenek — a Kék Fényben szeretnék állást vállalni.

Annak az ügyeletes szerkesztőnek az állására pályáznék, akitől a Kék Fény minden adásában, a műsoridő vége felé megkérdik: „Érkezett valami bejelentés?” Mire a válasz:

— Érkezett néhány bejelentés, de egyelőre nem mondhatunk semmit.

Ha nem mondhat semmit, akkor miért kérdik? Kérdezzenek tőle valami mást, amire őszintén, nyíltan felelhet. Hogy mit? Mondjuk azt: hogy szolgál a kedves egészsége? Hogy van a család?

Csak mondjon már végre valamit, könyörgök!

*

Antikvárium. Bóklászok a könyvek között. Az eladók diskurálnak. Jön egy vevő: kérdez valamit.

— Sajnos, nincs — hangzik a válasz.

Felfigyelek. A keresett könyvet épp az imént láttam a könyvespolcon.

— Ott van egy példány! — mondom szolgálatkészen. Az eladónő kelletlenül leveszi a polcról, majd gúnyos mosollyal odaszól a kolléganőjének:

— Figyeled? Már ebbe is beleszólnak!...

*

Esti lapunkban olvastam a hírt: Claudia Cardinale válik. „Függetlenségre vágyom” — mondotta az újságíróknak. — „Nem akarok többé szexobjektum lenni.”

Bevallom őszintén, engem elszomorított a hír. Elszomorított már csak azért is, mert néhány nappal előbb arról tájékoztatták a magyar újságolvasókat, hogy Elisabeth Taylor kibékült Richard Burtonnel.

A gyors, pontos tájékoztatásnak örülök, de azért sajog a szívem. Claudia nem akar többé szex-objektum lenni, Elisabeth pedig kibékült a férjével.

Ez az én formám. Most mihez kezdek?

Mázsás kőtömbként zuhant rám a magány.

*

Beszélgetek egy ismerősömmel.

— Te tudsz aludni?

— Igen, remekül alszom.

— Altaltóval?

— Altató nélkül. Van egy remek módszerem. Háromnegyed nyolckor kezdem nézni a tévé-híradót.

— Miért pont akkor?

— Mert rendszerint a külföldi hírekkel kezdik: utcai harcok, robbantások, merényletek, emberrablás, bombázás.

— S háromnegyed nyolc után?

— Óvoda-avatás, új gépsorok beindítása, külföldi delegáció látogatást tesz egy gépesített tehenészetben. Apuskám, próbáld meg te is ezt a módszert. Nyugodtan fogsz aludni.

Megpróbáltam. Nem sikerült. Új házban lakom, ahol vékonyak a falak és a legszolidabb lövöldözés is áthallatszik a szomszédból.

A szomszédék televíziója — ha akarom, ha nem — a lakásomba hozza a világot.

Bosszúból én is bekapcsolom a televíziómat. Ha harc, hát legyen harc!

Mikes György

TRIBÜN

Milánó exkluzív klubjainak egyike a Lusták Köre. Jelszavuk: „Amit holnap is megtehetsz, ne kapkodd el ma.” Életrendként napi 10 óra alvást, 4 óra evést, 2 óra szórakozást, 6 óra pihenést és 2 óra munkát ajánlanak.

„Nem rossz — írja a Messagero —, pontosan megegyezik a hivatásos labdarúgók programjával.”

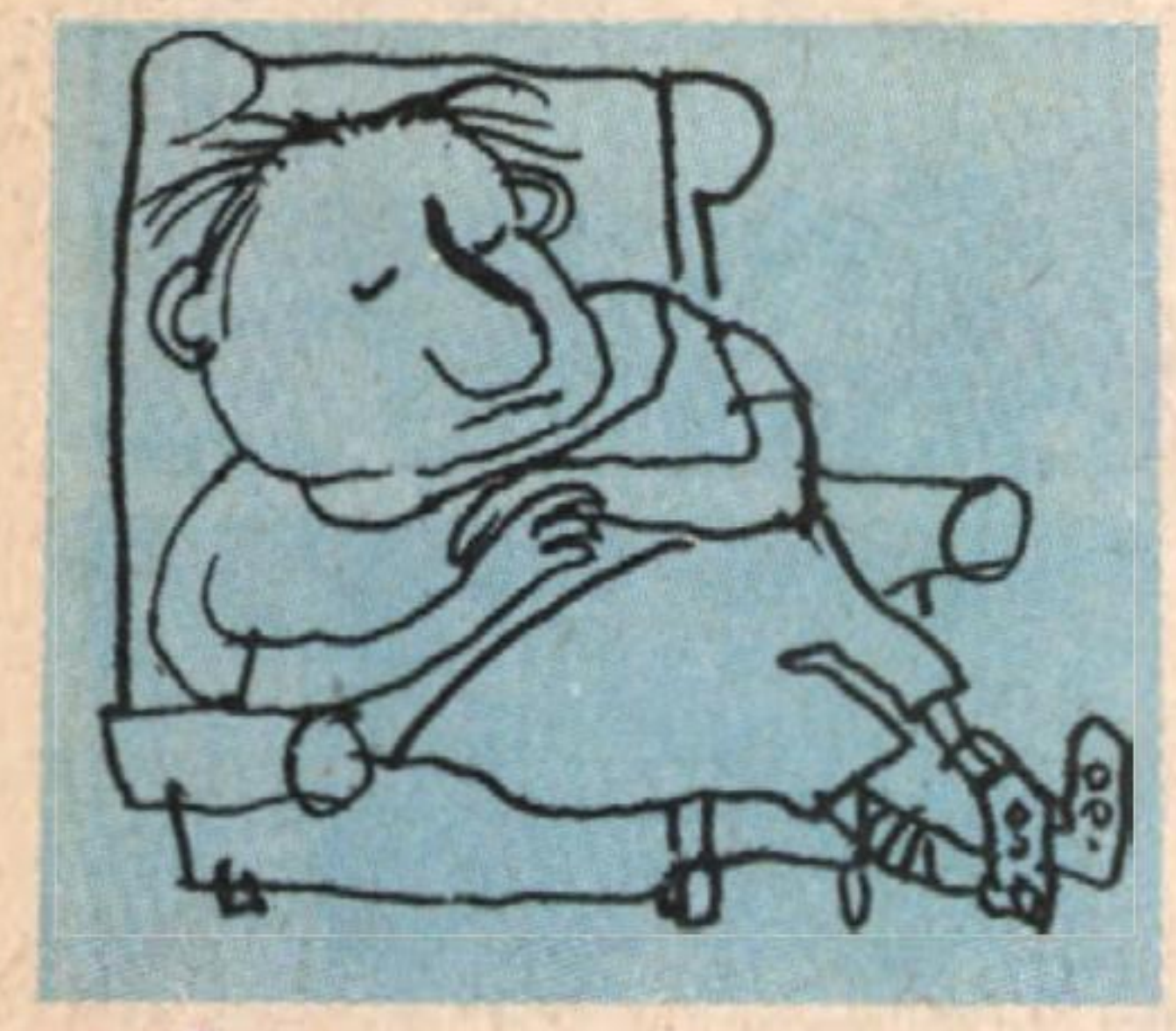

Az agársoványságú sportemberek korszakát éljük. Minél könnyebb egy versenyző, minél kevesebb súlyt kell cipelnie, annál jobb. Persze nem minden sportágban.

Danny Herring, a Santa Barbara gimnázium rögbicsapatának védőjátékosa például 140 kiló. Bob Pointer, a partnere pedig 203.

Persze még cseperedhetnek. Igaz, hogy Pointer már tizennyolc éves, de Herring csak áprilisban lesz tizenöt.

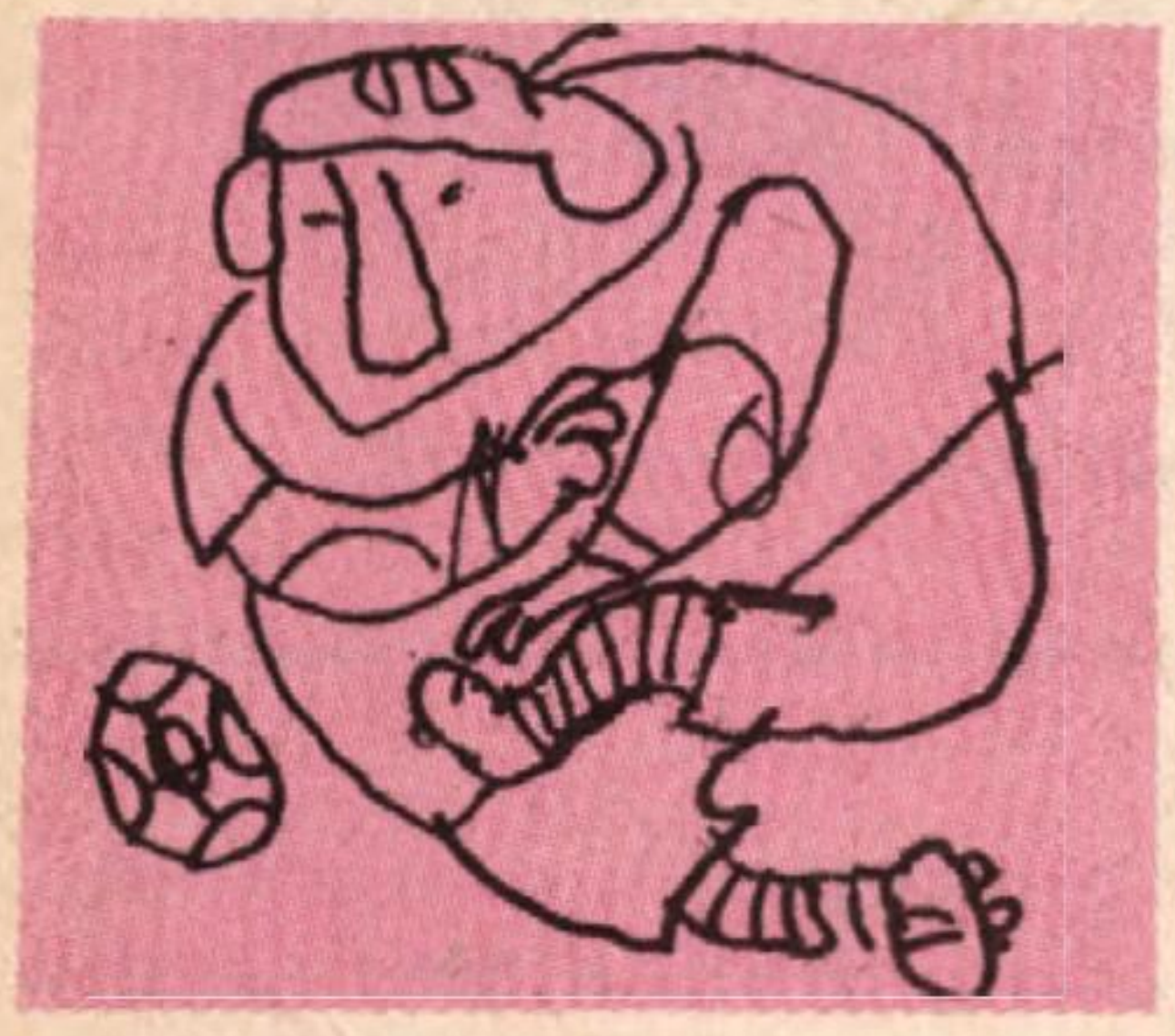

A balhátvéd és az ellenfél jobbszélsője egy teljes félidőn át kegyetlenül gyötörte egymást. Jorge Delgado, Kolumbia egyik legkiválóbb játékvezetője számtalanszor figyelmeztette őket, hiába. Delgado végül megsokallta, ledobta a zakóját és rákiáltott a két fenegyerekre:

— Hát, ha nem hallgatnak a szép szóra, akkor gyűrjék fel az ingük ujját és velem verekedjenek. Gyerünk, gyerünk, egyik a másik után...

*

Megyei bajnokság Franciaországban. A játékvezető sípol és a félpályáról szabadrúgást ad a vendégcsapatnak. A hazaiak kapusa azt hiszi, hogy félidőt jelez a síp, otthagyja a hálót. Az ellenfél szabadrúgása rossz. A hátvéd lekezeli és könnyedén hazagurít. Egyenest az üres kapuba. Tanulság: nem elég a sípszóig játszani. Azt is tudni kell: miért szól?

(p. p.)

NEHÉZ A VÁLASZTÁS

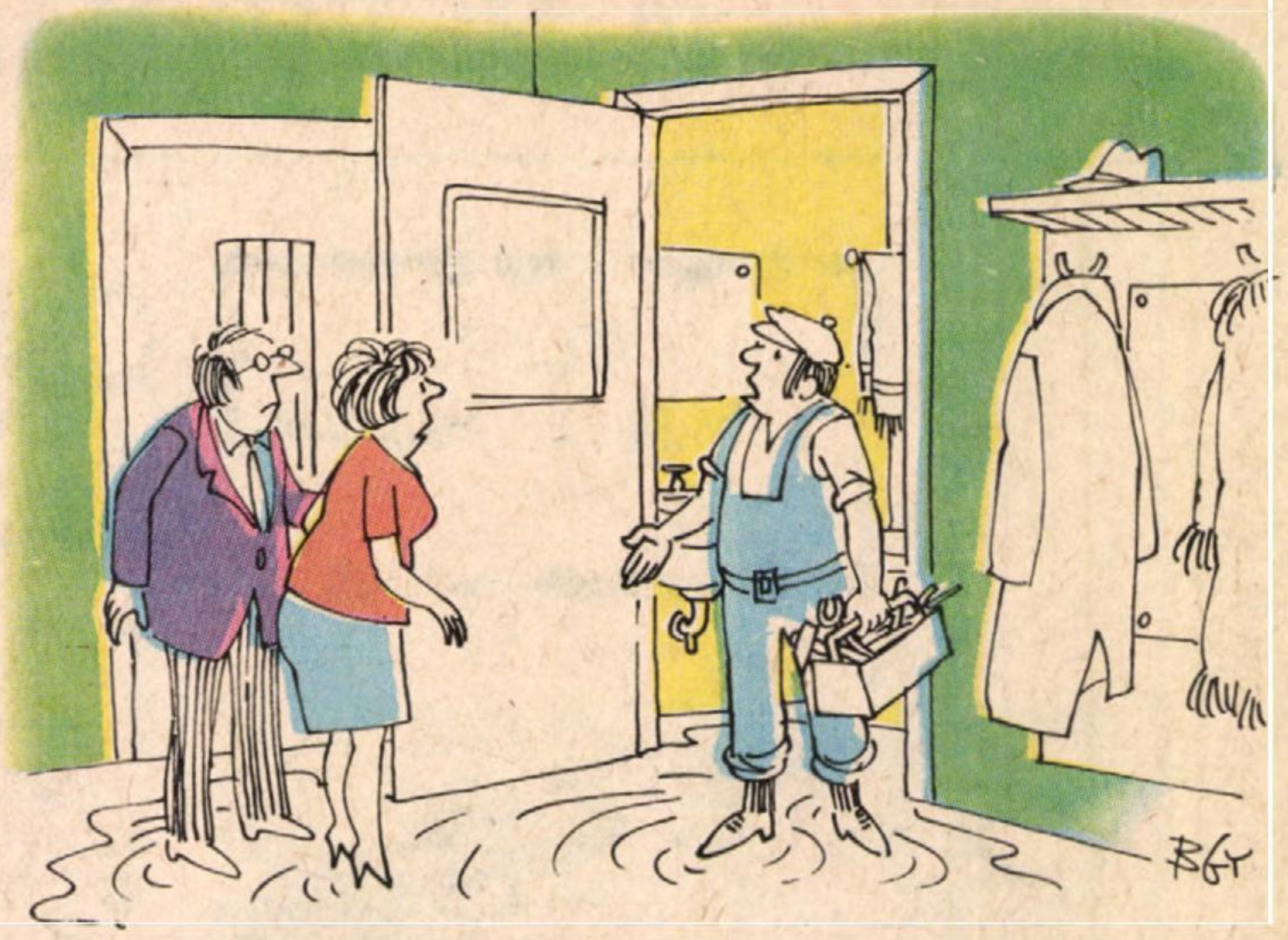

– Hivatalosan csak két hét múlva tudom megcsinálni. Mint maszek, ma este.

A KIS ÜGYETLEN

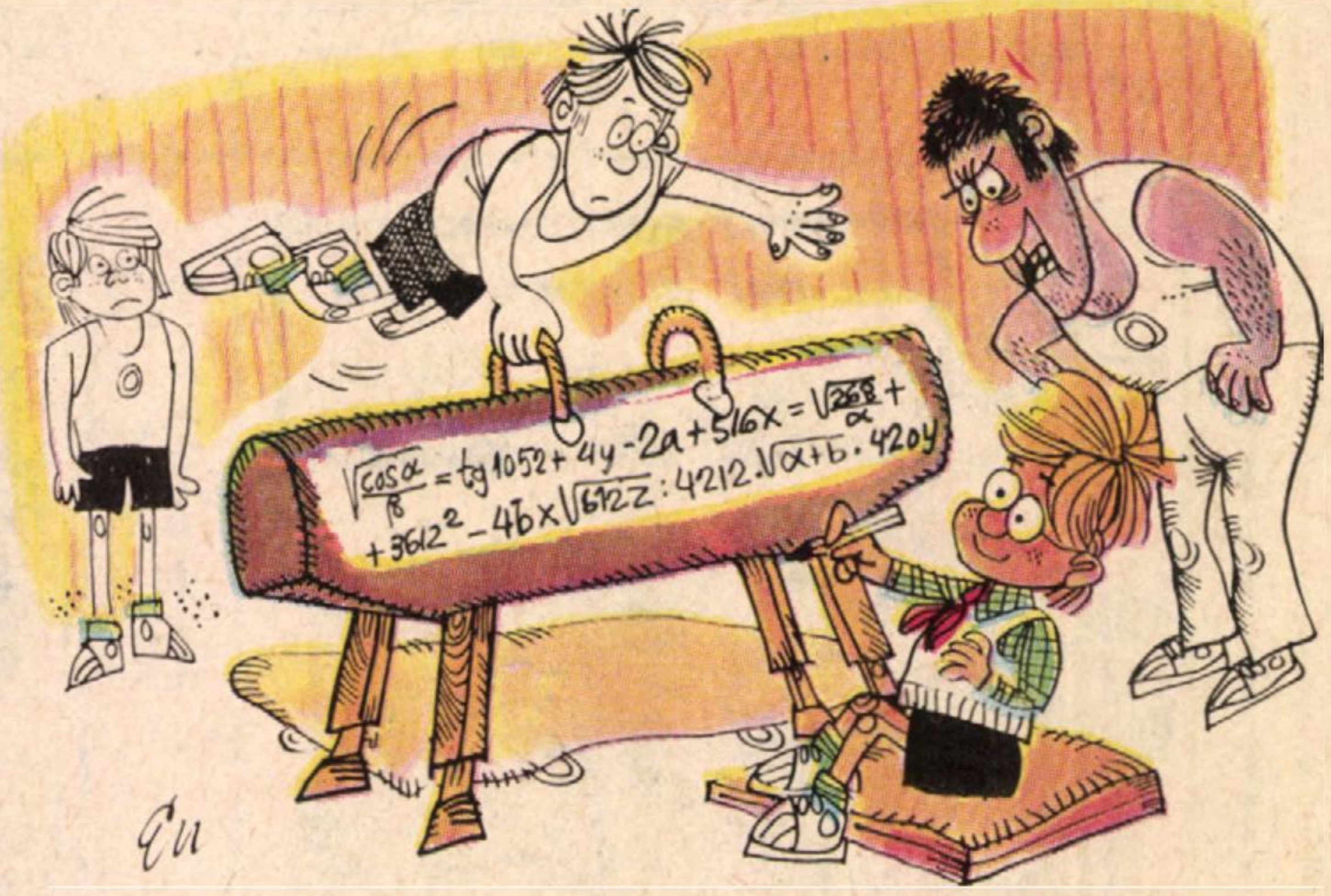
√(cos α/β) = tg 1052 + 4y − 2a + 516x = √(268/α) +
+ 3612² − 4b × √6122 : 4212 √(α+b) · 4204

– Tanár úr, a lólengést nem tudom megcsinálni, de felírom a matematikai képletét...

AUTÓBÖRZE

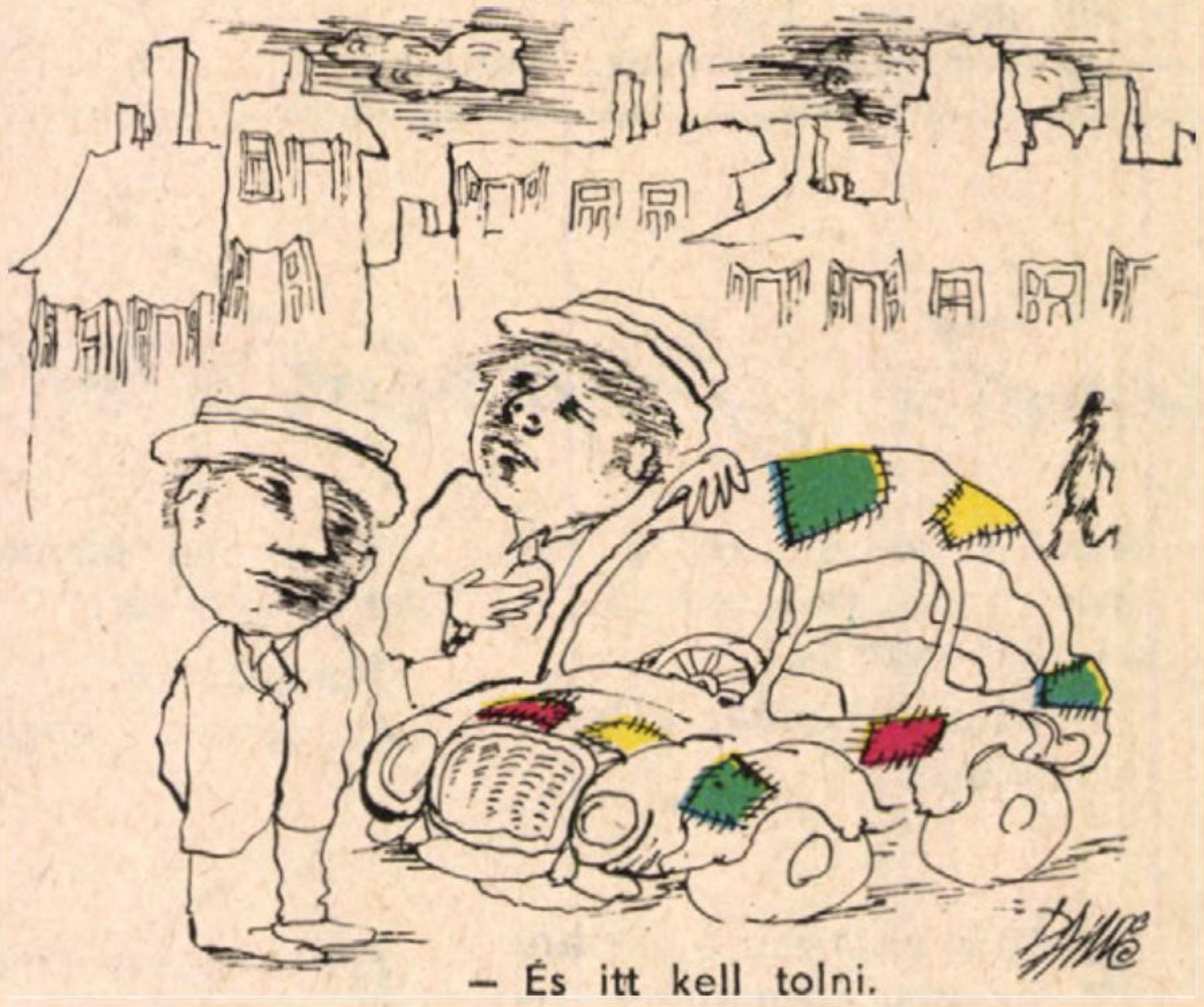

– És itt kell tolni.

FÖLÖSLEGES HIVATALNOK

Asztalán sok-sok hófehér papírlap:
egész papír-mező;
előtte trónol, ő, Karandás András
ceruzahegyező.

Eddig csupán csak a fülét hegyezte:
mit szólnak itt meg ott...
Ezután alkot: ceruzákat hegyez
s ha elfáradt: zabot!

Székely Dezső

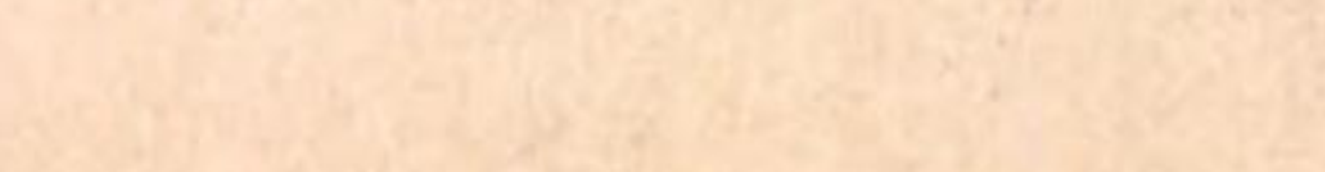

CSALÁDI PÉNZTÁRCA

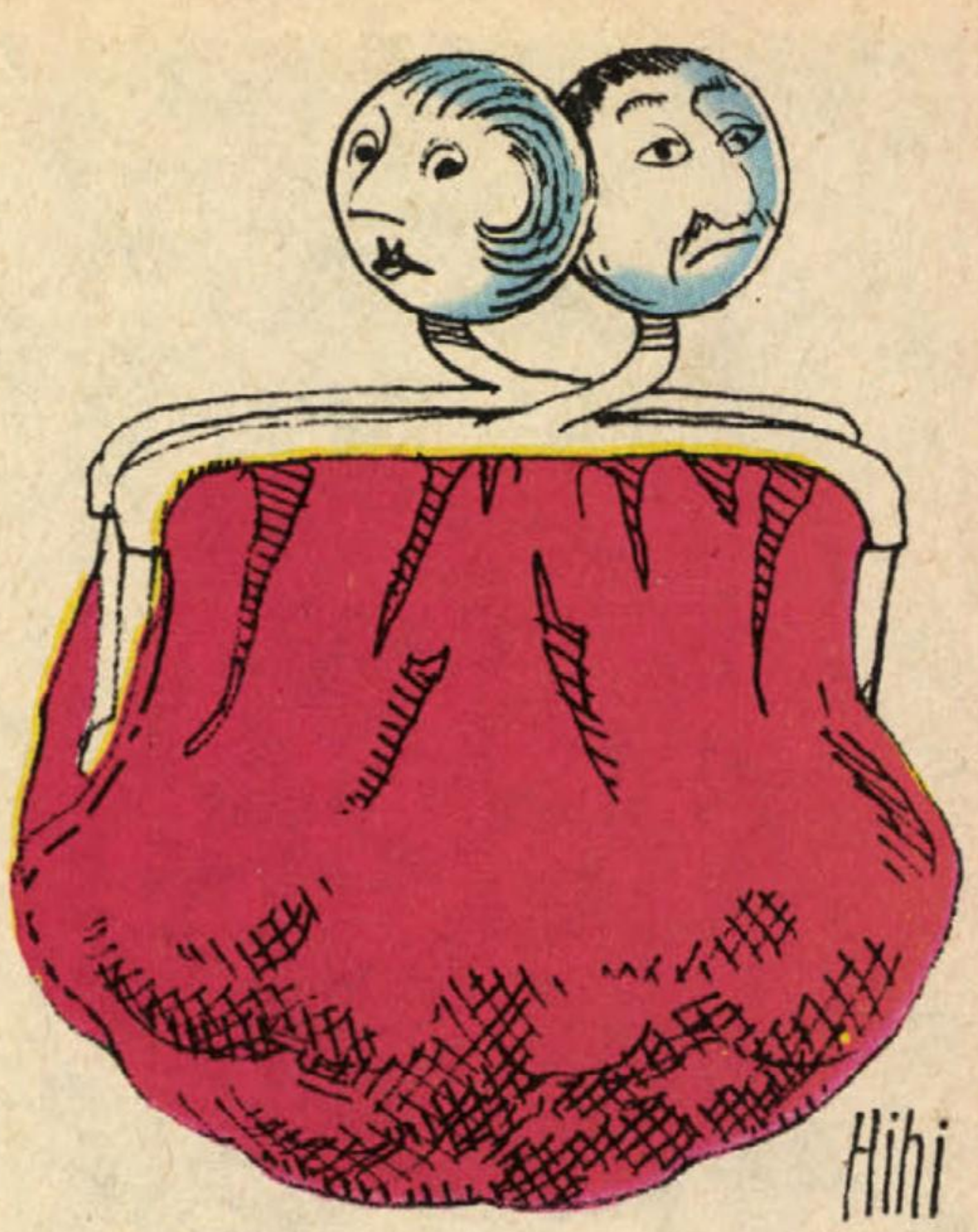

...ünnepek előtt.

ANEKDOTÁK

Kapkodó, ideges, túlfűtött hangulat volt egyszer a régi budapesti Vígszínház próbáján. Semmi sem ment jól. Jób Dániel, a főrendező, kétségbeesetten felkiáltott a színpadra:

— Ma csupa őrült van nálunk!

Mire Csortos Gyula leszólt a nézőtérre:

— Sajnos. Máshol legalább a főrendező normális...

□

Molnár Ferencet egyszer felkérték, írjon kritikát egy ifjú szerző akkoriban bemutatott első vígjátékáról.

— Nem vállalom — mondta Molnár. — A darab rossz, a szerző kétszer olyan erős, mint én, és mint a vígjátékból kiderül, nem ismeri a tréfát...

□

Palló Imre, az Operaház művésze, panaszkodott egyszer Dalnoky Viktornak, az Operaház főrendezőjének, aki, mint ismeretes, kiváló fogorvos is volt:

— Tegnap este nagy fájdalom ért: kihúzták a zsebemből a pénztárcámat.

— Persze, hogy fájt — válaszolta Dalnoky —, ha nem én húztam...

MINŐSÉGI PRÓBA

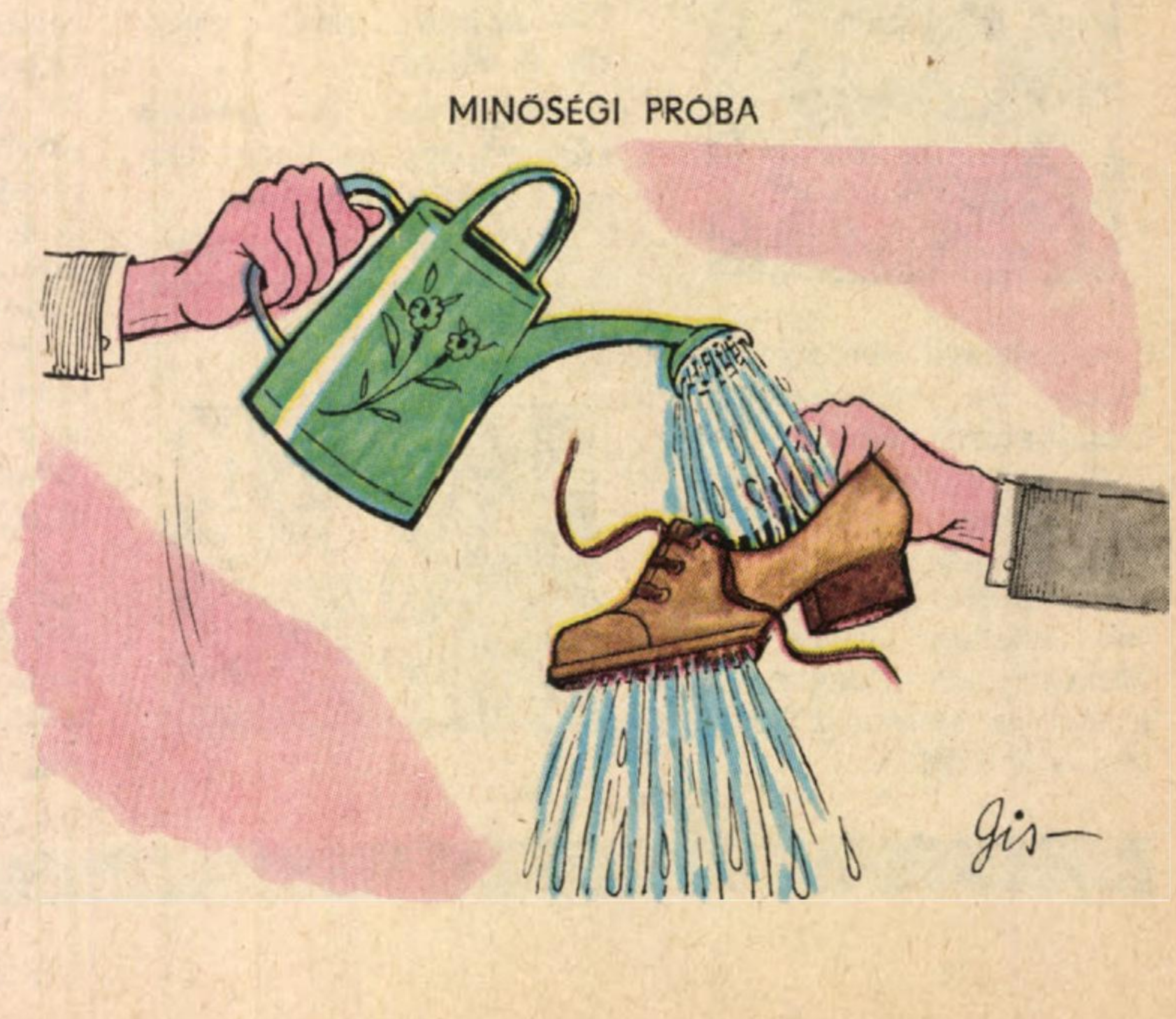

ÜGYES IGAZGATO

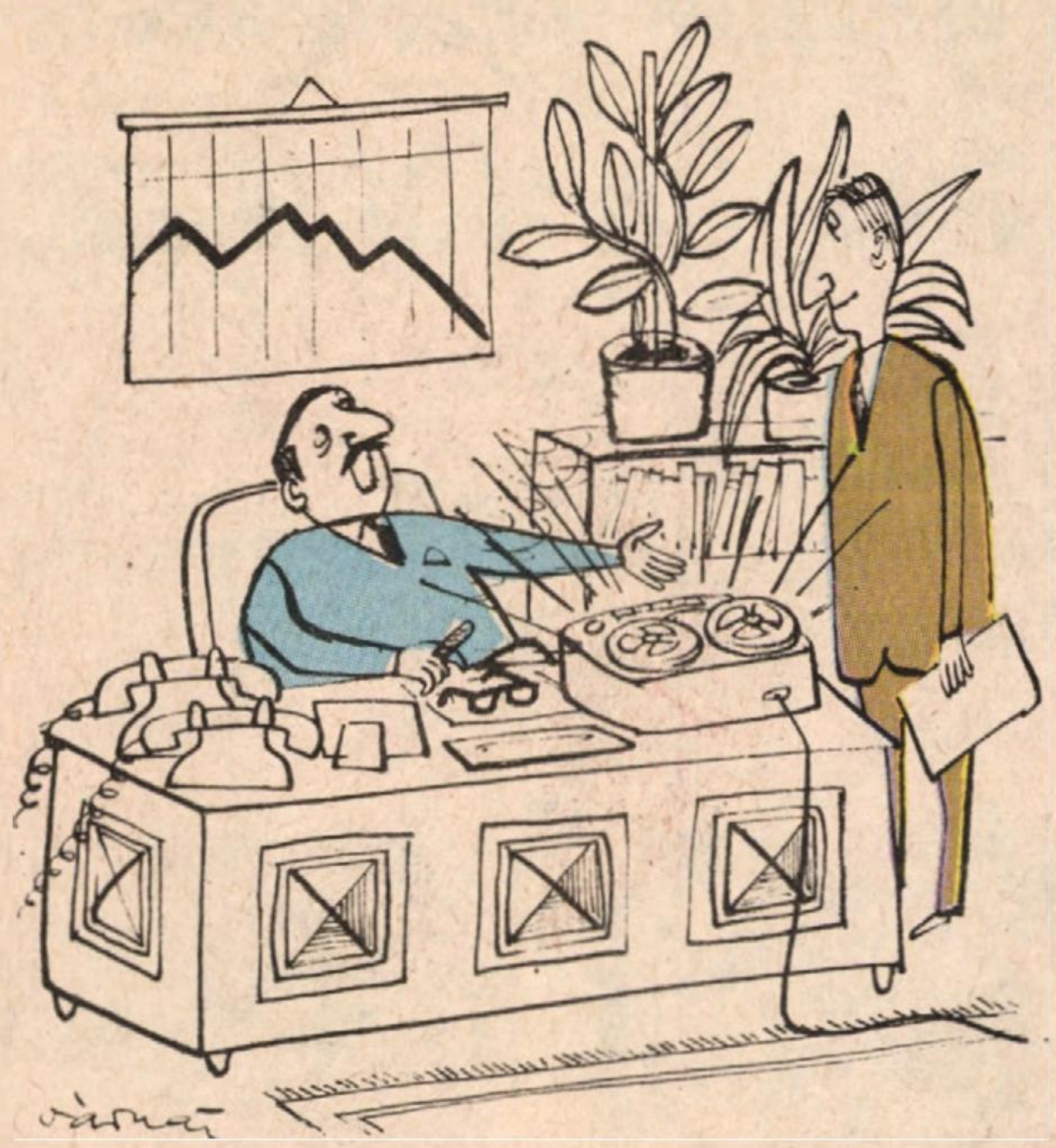

– Magnóról meghallgatom a saját nyilatkozataimat, és optimizmust merítek belőlük.

HIDEGVÉR

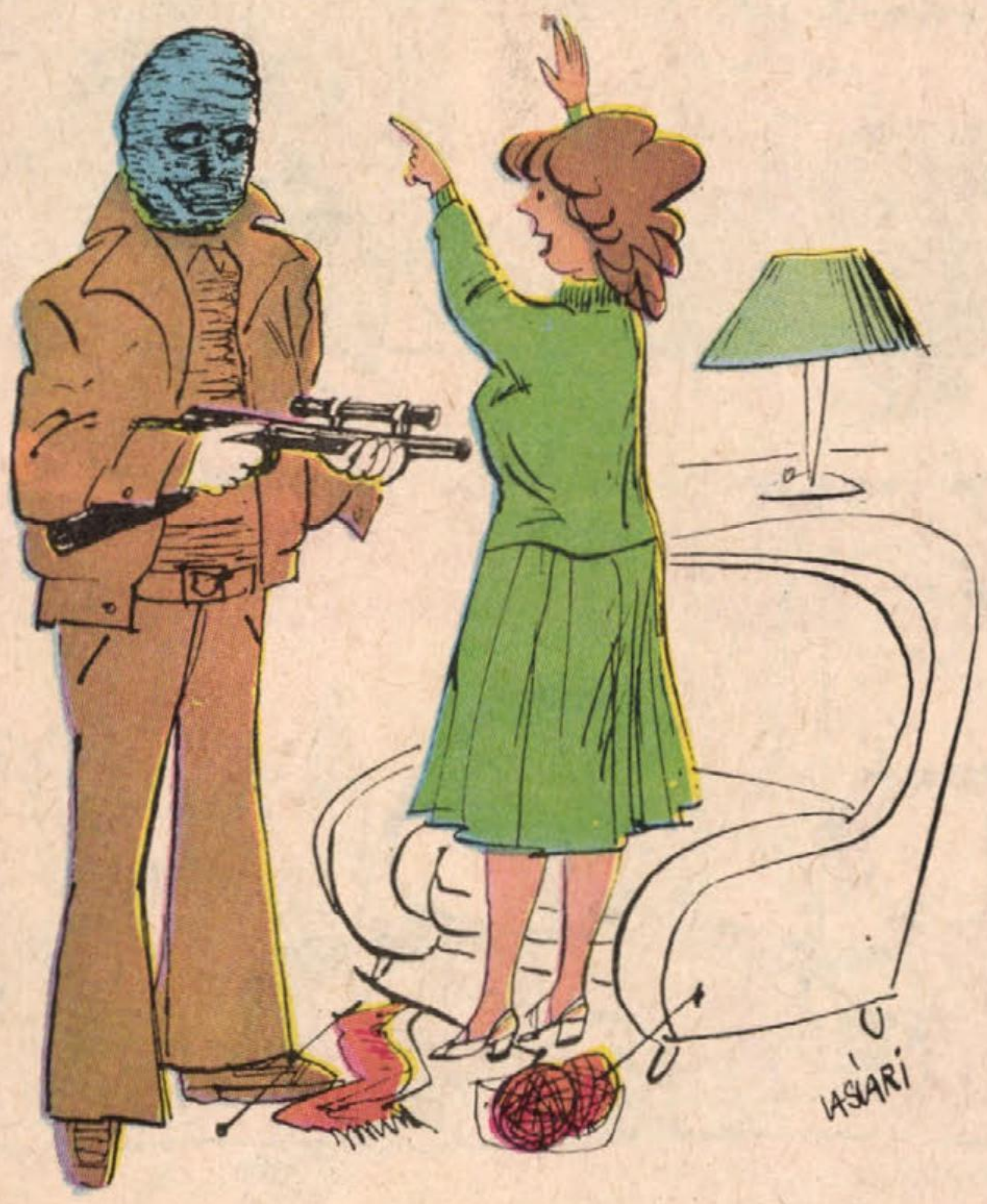

– Két sima, két fordított. Kivel dolgoztat?

HATHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Éjszaka van. A feleség felkelti a férjét:

— Mi az, mi történt?

— Semmi különös — mondja az asszonyka —, csak azt nem értem, hogyan tudsz nyugodtan aludni ilyen kis fizetés mellett . . .

*

— Szeretnék kérdezni valamit. A lovak dohányoznak?

— Micsoda ostoba kérdés!

— Tehát nem . . . Akkor valószínűleg ég az istálló.

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA XLIX.

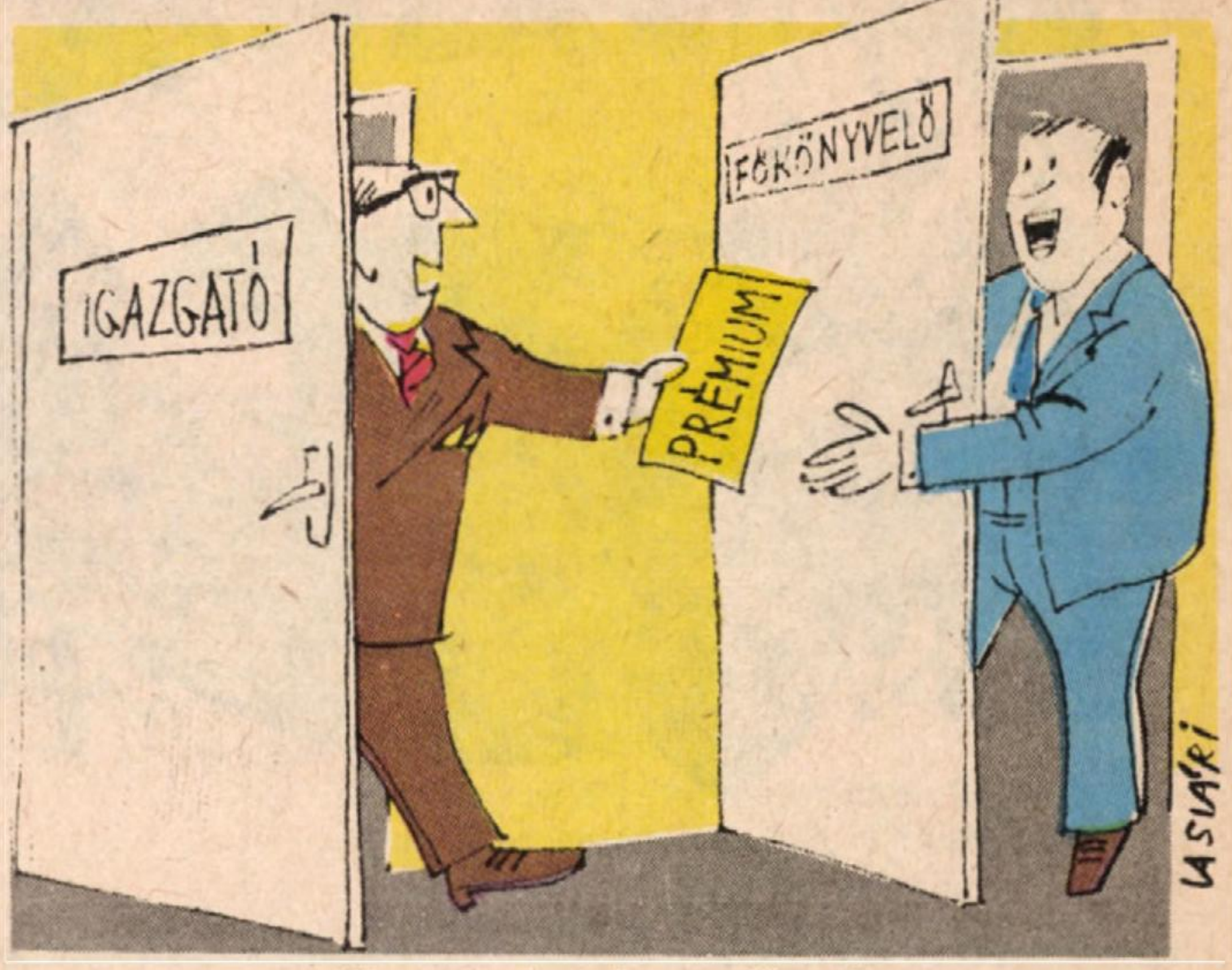

„Ma néked, holnap nékem!"

(Madách)

RÁDIÓ ÉS KÖRNYÉKE

TÍZ UTÁN

A kérésnek, hogy halkítsam
le a készülékemet,
én még azon túlmenően
teszek nyomban eleget.

Nem halkítom, sőt elzárom,
mert be kell azt vallani:
a műsort a szomszéd házból
így tisztábban hallani.

SZÓ SZERINT

Műsort böngész Andris bácsi,
aztán egyre nagyobb hévvel
azt olvassa, hogy: „Töltsön el
egy órát kedvencével!"

Bajszát pedri, s vígan kurjant:
— Jó tanács ez, az áldóját;
az én kedvenc művésznőmmel
eltölteném egy-egy órát!

Zsombok Zoltán

ÁRUHÁZI LEÁNYKAKABÁT

Karácsonyi bevásárlórohangásom során egy ifjú leánycsapatba botlottam, amely az egyik Rákóczi úti kirakat előtt csoportosult. Hideg is volt, siettem is, mégis megálltam; kíváncsi lettem, mi kelthetett ekkora érdeklődést, ami miatt még a flegmatikus tinédzserek is az üveghez nyomják az orrukat.

A kirakatban kabátok kellették magukat. Az, amelyik a lányokat lázba hozta, a közepén pompázott, rajta egy cédula a következő tömör közléssel:

NERC LEÁNYKAKABÁT
Ft 45 000,—

Mind ez ideig úgy képzeltem, hogy Rockefeller, Morgan vagy a Kennedy család süldőleányai a New York-i vagy a párizsi luxusszalonokból öltözködnek. De, úgy látszik, néha be-betévednek a Nyár utca sarkán levő Szövetkezeti Áruházba is. (Feltehetően inkognitóban, mert érkezésükről sem a napi sajtó, sem a rádió, sem a tévé nem számolt be.)

Viszont sehol sem látom kiírva: „Csak konvertibilis valutáért árusítunk." Tehát magyar apa és anya is megvásárolhatja potom negyvenötezerért a nerc leánykabundát. Leánykája minden bizonnyal örülni fog neki és ettől kezdve majd ebben jár a sráccal csörögni, meg a KISZ-klubba, sőt talán a suliba is.

Ilyesvalami járhatott a mellettem álló irhabundás kislány fejében is, mert így szólt téli farmeres társnőjéhez:

— A frizsidert már lefizettük . . . mit gondolsz, erre is kapna az apu OTP-kölcsönt?

Hevesi Magda

KÜLFÖLDI VADÁSZOK

– Azonnal odamégy! Neked a népgazdaság érdeke semmi?

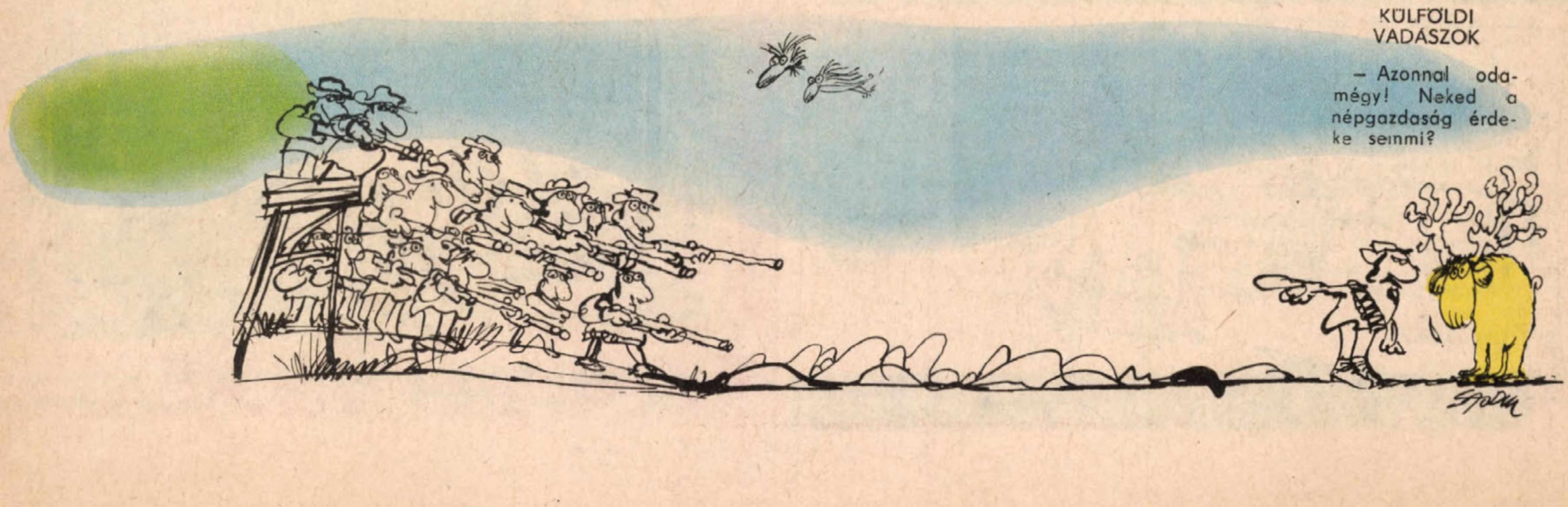

NEM TELJES A NÉZETAZONOSSÁG

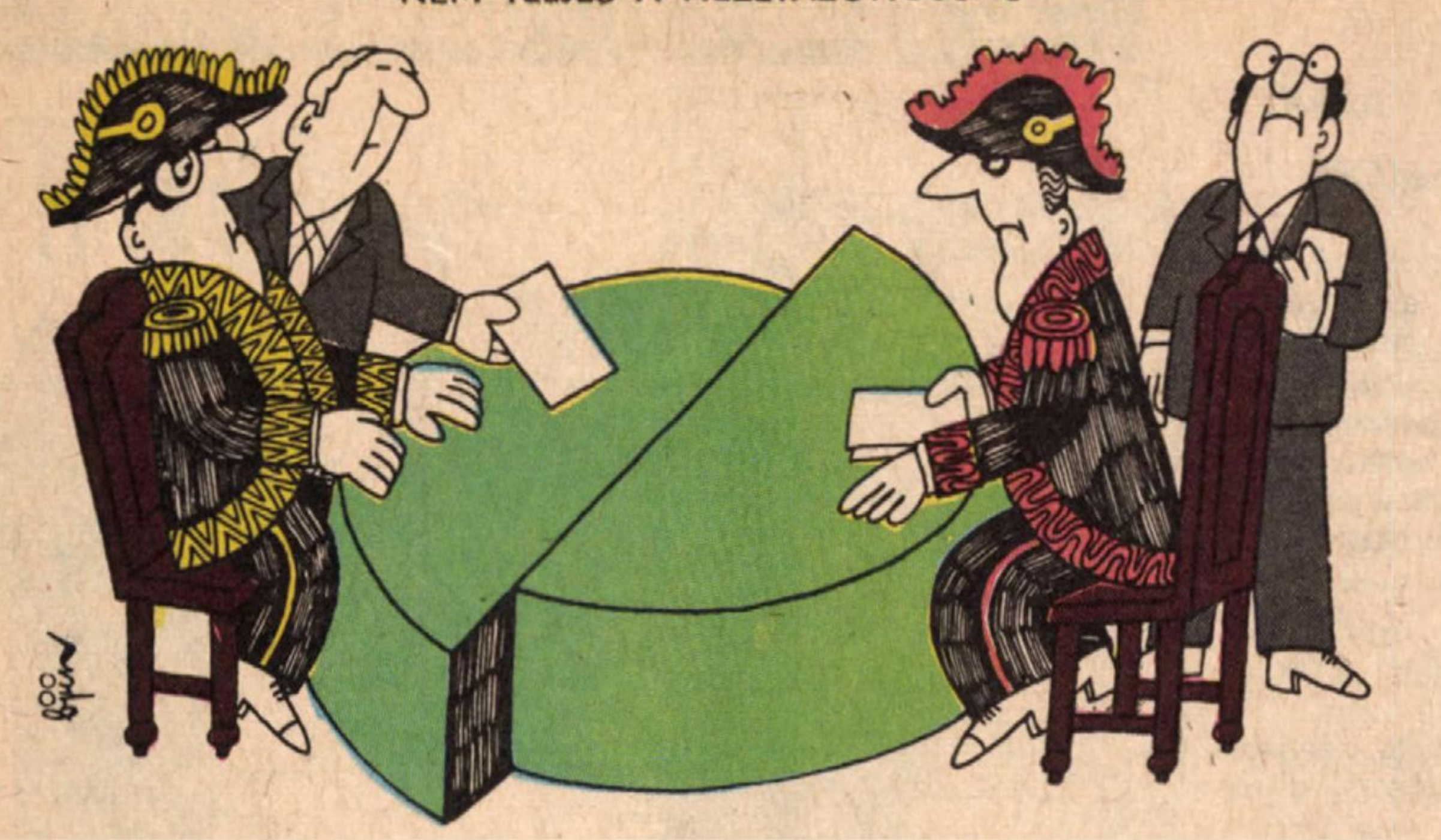

EGY MEGÉRTETT BEATZENÉSZ

Mondja, uram, olvasott maga annak idején rólunk szóló újságcikkeket, hallgatott velünk folytatott rádió-interjúkat, nézett az előadásainkról felvett tv-filmeket, átfutotta a műfajunkról írt könyveket?

A beatzenész szemében könny ült, miközben a fentieket kérdezte és elkeseredése csak nőtt válaszom hallatán.

— Nézze, barátom, azok a cikkek, rádióriportok, tv-filmek, könyvalakú tanulmányok, amelyek a maguk zenéléséről annak idején megjelentek...

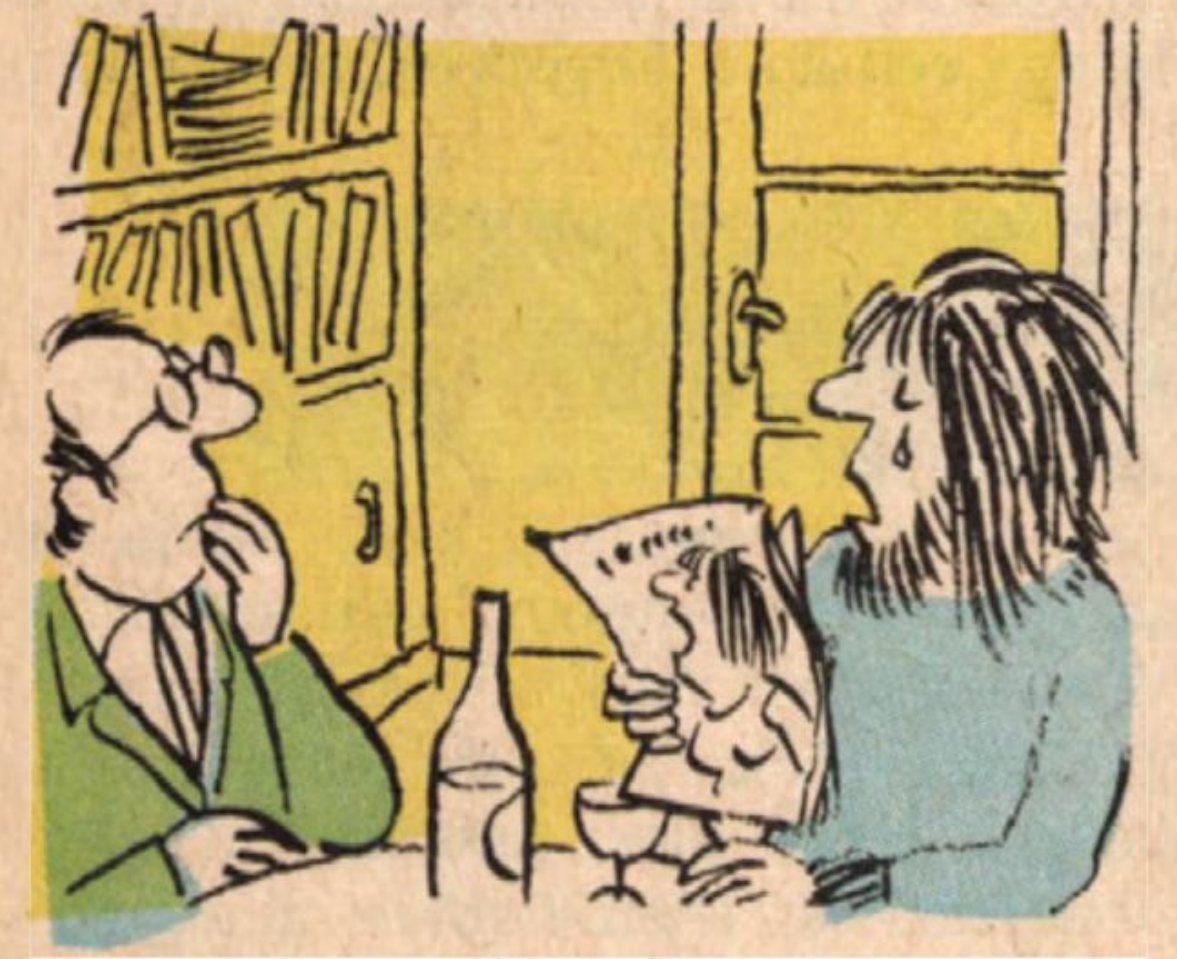

— Még csak zenélésnek sem nevezték! A legjobb esetben azt írták: kornyikálás, de leginkább azt, hogy tömeghisztéria. Nyugati fertőzés, kozmopolita járvány!

— Lázadóknak bélyegezték magukat, a polgári társadalom elleni lázadóknak. S ezen maguk megsértődtek.

— Hát még azt sem?! Bezzeg most...!

— Miért? Most mi van?

Szemében mintha a régi lázadás tüze gyulladt volna fel.

— Mondja, maga mostanában sem olvas újságot vagy könyvet, nem hallgat rádiót, nem néz tévét?!

— Nézek, nézek, olvasok is, de tudja, azok után, amiket annak idején magukról megtudtam...

— Hol van az már! Uram, mi társadalmon kívüli nonkomformistákból polgári komformisták lettünk! Újságcikkek jelennek meg rólunk, amelyekből kiderül, hogy hűségesek vagyunk a feleségünkhöz és ölben visszük hajnalban a gyereküinket a bölcsődébe. Rádióriportok hozzák a hallgatók tudomására, hogy koncertjeinken már több a csipkezsabó, mint az URH-készültség. A tv bemutatja a lakásunkat: a hallban tulipántos láda, a tetején coca-colás üvegekkel és a spájzban szilvalekvár, egy egész sor. Könyvek jelennek meg, amelyekből bárki — mi is! — megtudhatja, hogy zenénk alapja a népzene, a pop az tulajdonképpen populárist jelent, tehát a széles tömegeknek komponálunk, a Kodály-módszer szigorú szem előtt tartásával, és dalaink szövegének forrása némely Shakespeare-szonett és József Attila Ódája. Uram, bennünket megértenek! Bennünket befogadnak! Bennünket népszerűsítenek!

— És mit lehet ez ellen tenni?

Lemondóan legyintett és valami lesújtót akart felelni. Hogy pontosan mit, azt nem tudom, mert benyitott a felesége és közölte, hogy itt az Ifjúsági Magazin riportere: képet akar készíteni a művész kisfiáról, amint a bilin ül és apukája Bartók: Öt magyar népdal-ával serkenti őt — nádifurulyán.

Rácz György

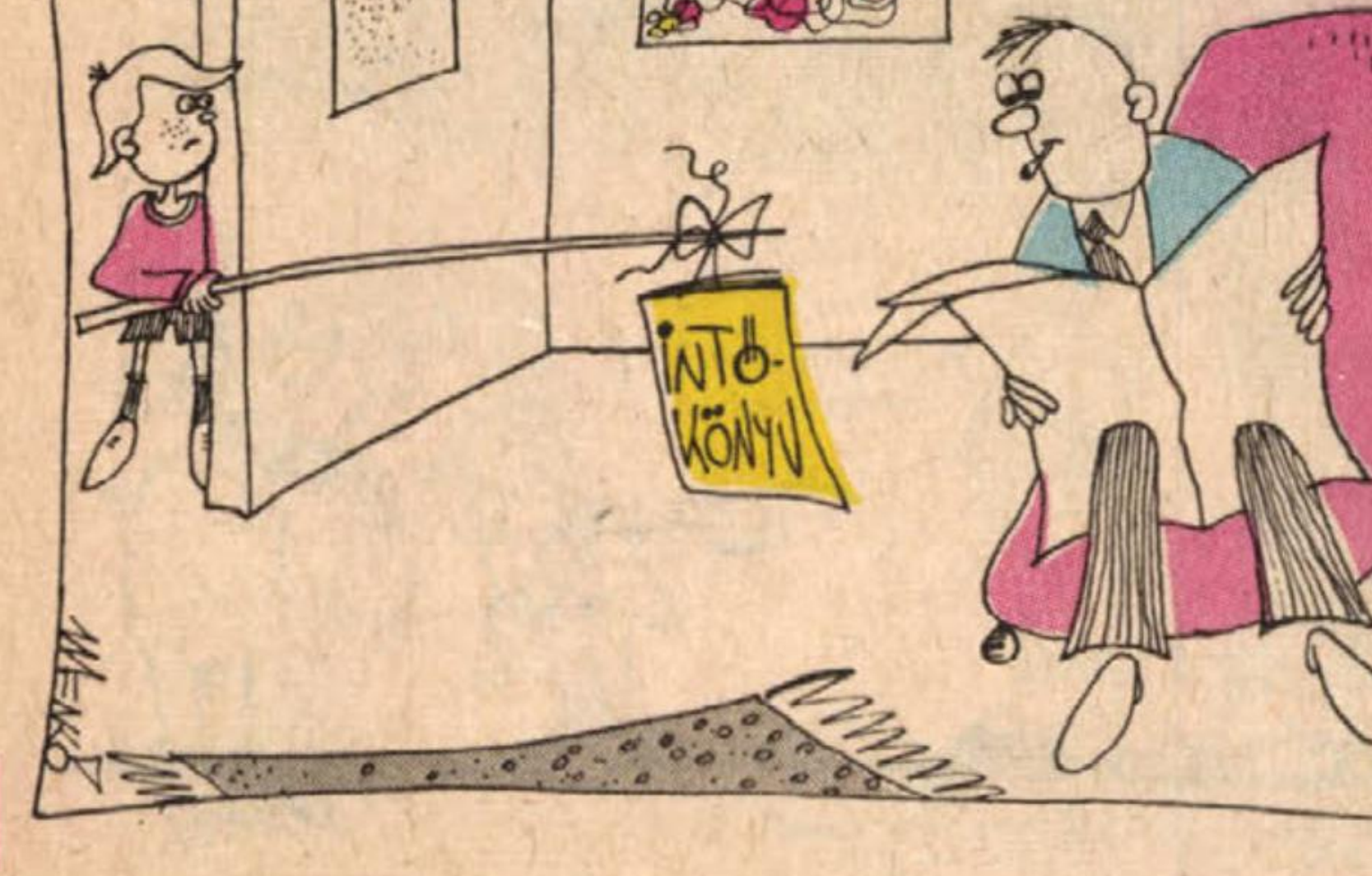

ÓVATOSSÁG

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIRŐL VESZIK ÉSZRE AZ IDŐ MÚLÁSÁT?

Brenner György:

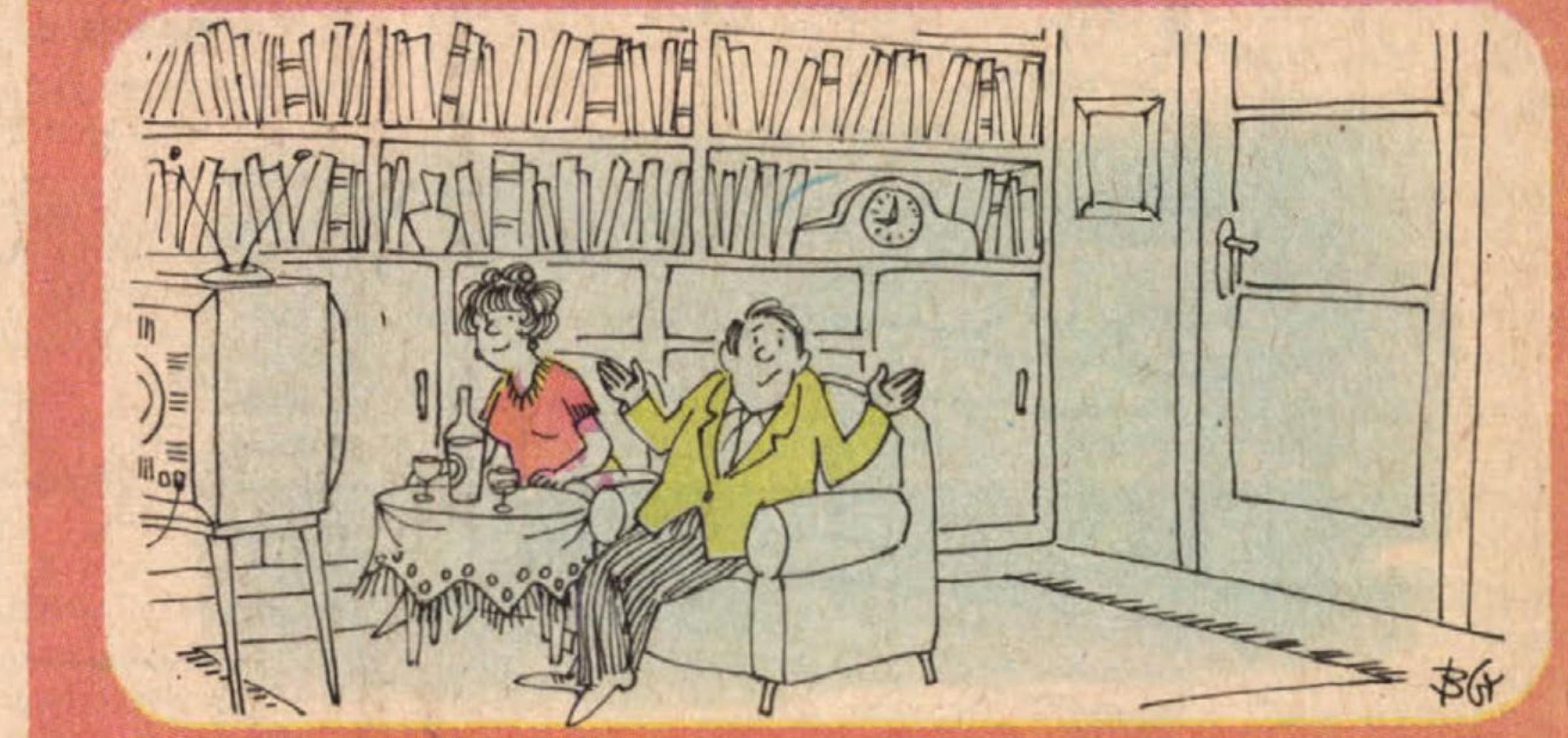

– Hogy már nincsenek világmegváltó terveim.

Balázs-Piri Balázs:

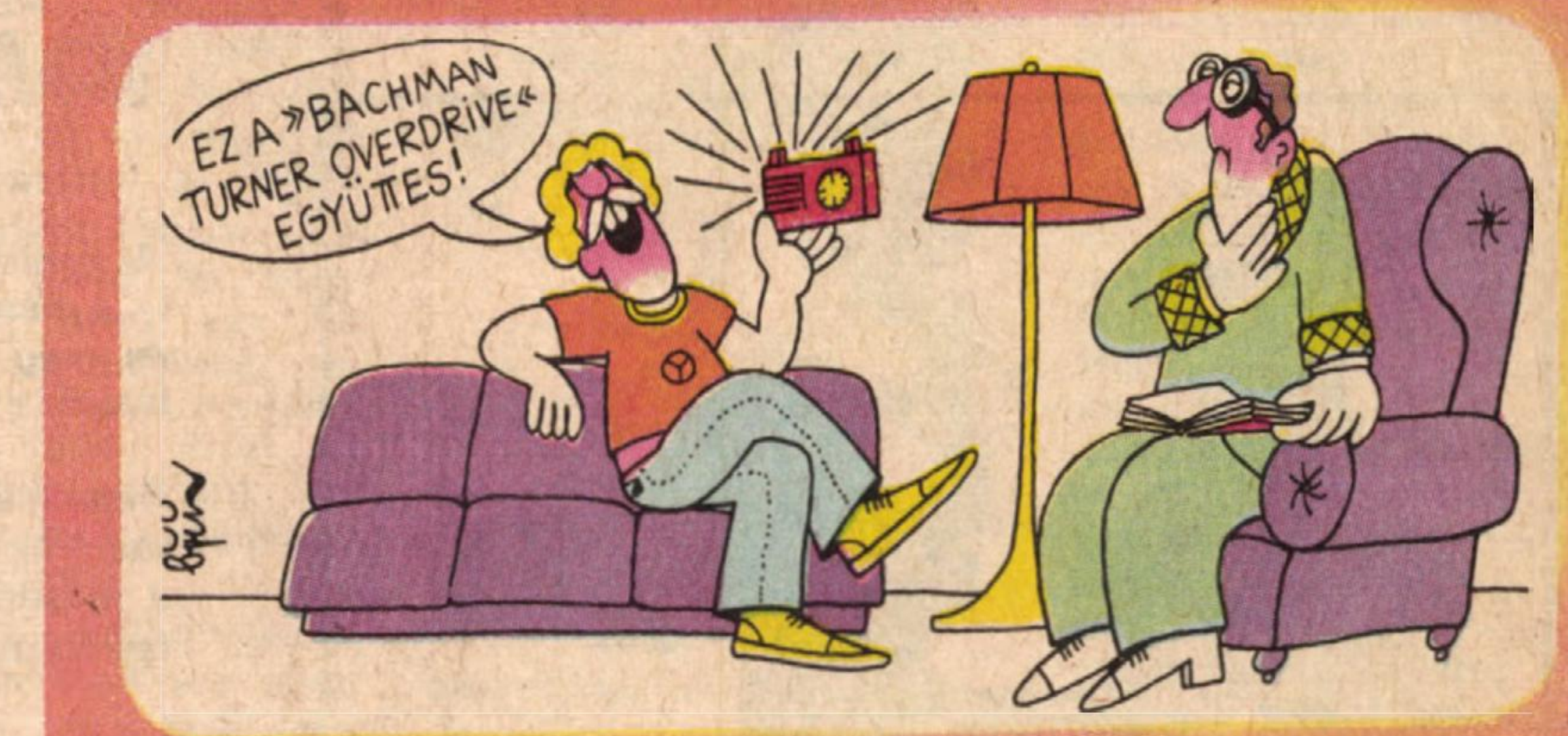
EZ A »BACHMAN TURNER OVERDRIVE« EGYÜTTES!

– Már nem tudom megjegyezni az új együttesek nevét.

Sajdik Ferenc:

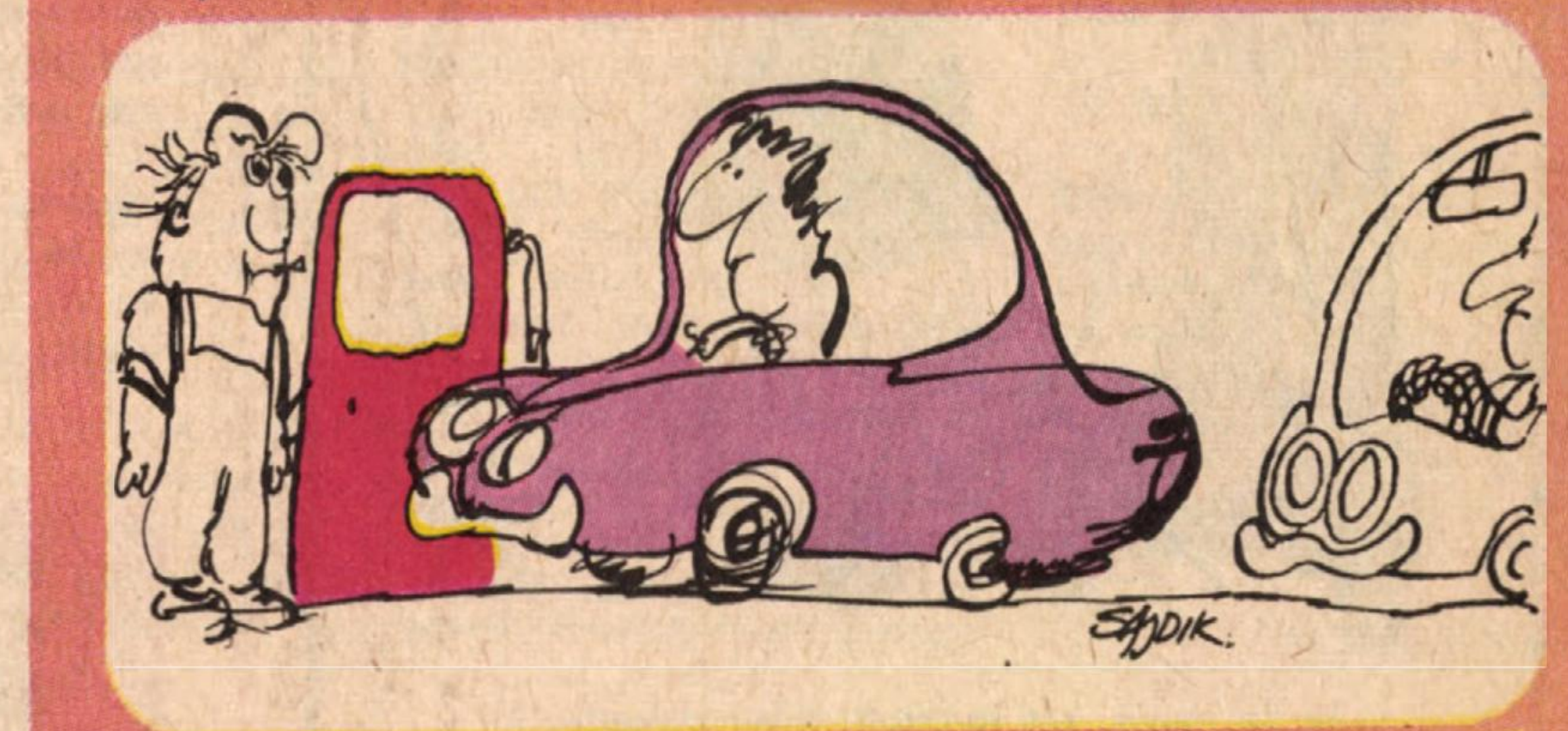

– Hogy már újra tankolni kell.

Endrődi István:

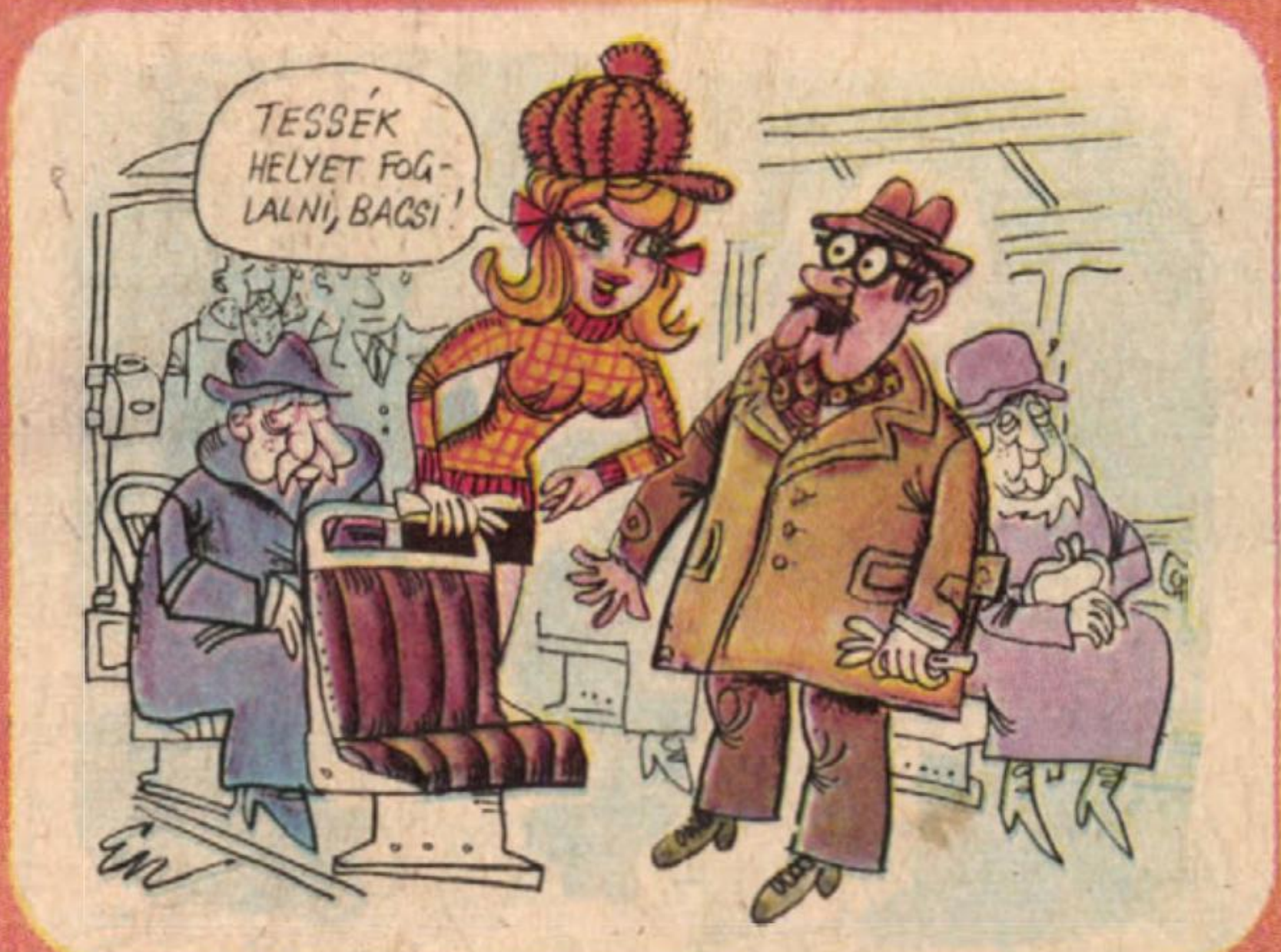
TESSÉK HELYET FOGLALNI, BÁCSI!

– A buszon fixíroztam egy csinos kis nőt, és átadta az ülőhelyét.

Fülöp György:

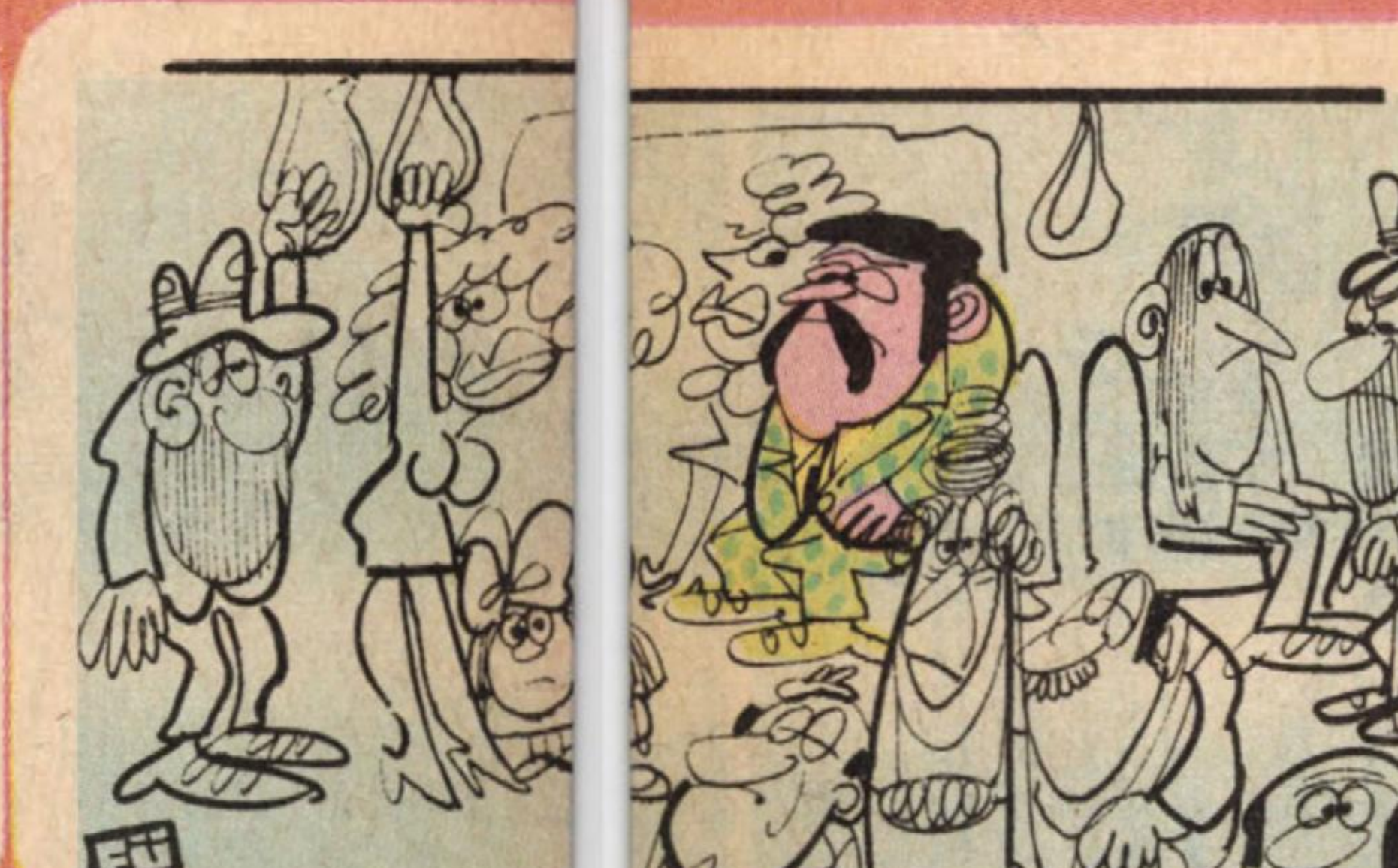

– Már kevésbé botránkoznak meg, ha nem adom át a helyem a villamoson.

Lehoczki István:

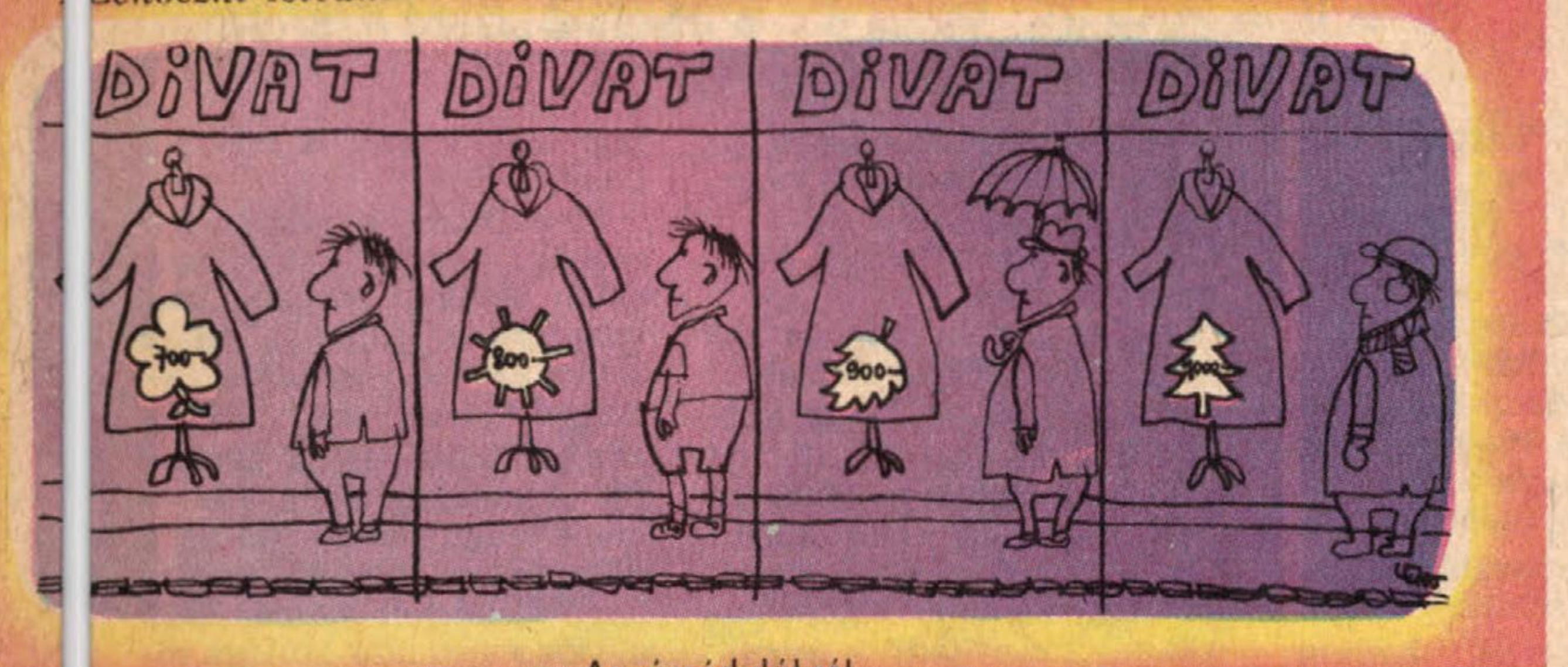

– Az árcédulákról.

allos Jenő:

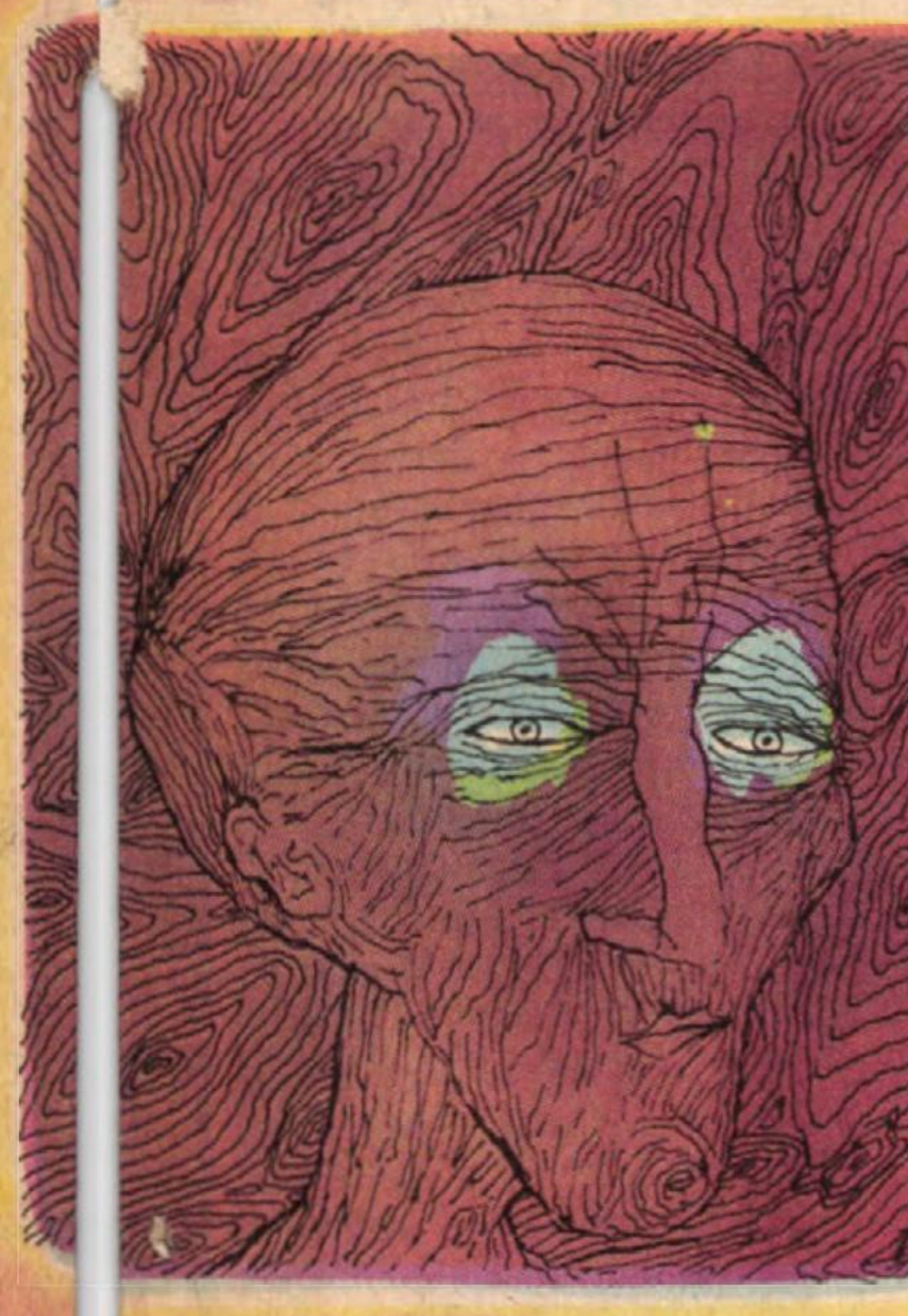

– Az évgyűrűimről.

Vasvári Anna:

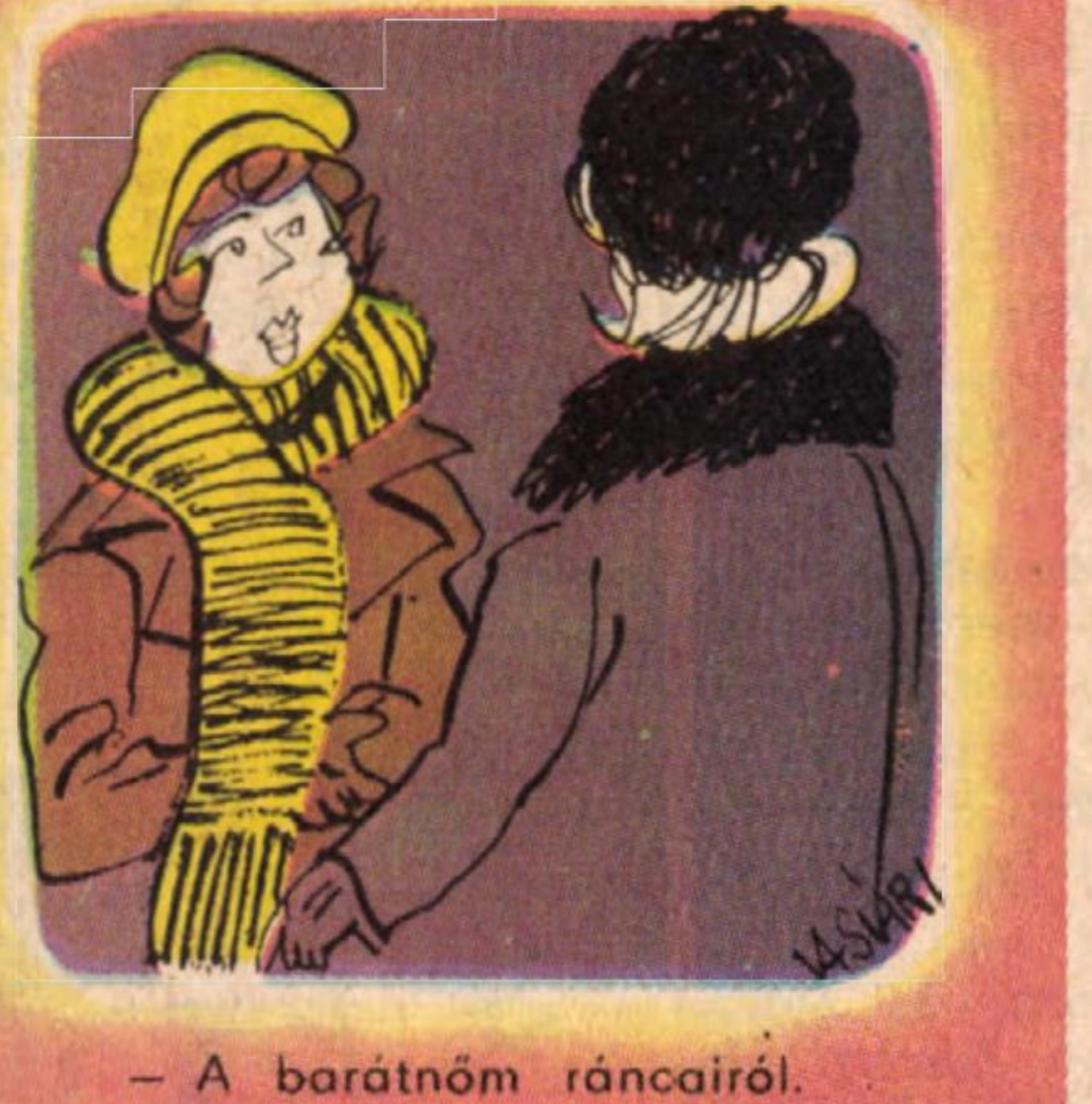

– A barátnőm ráncairól.

Hegedűs Istvan:

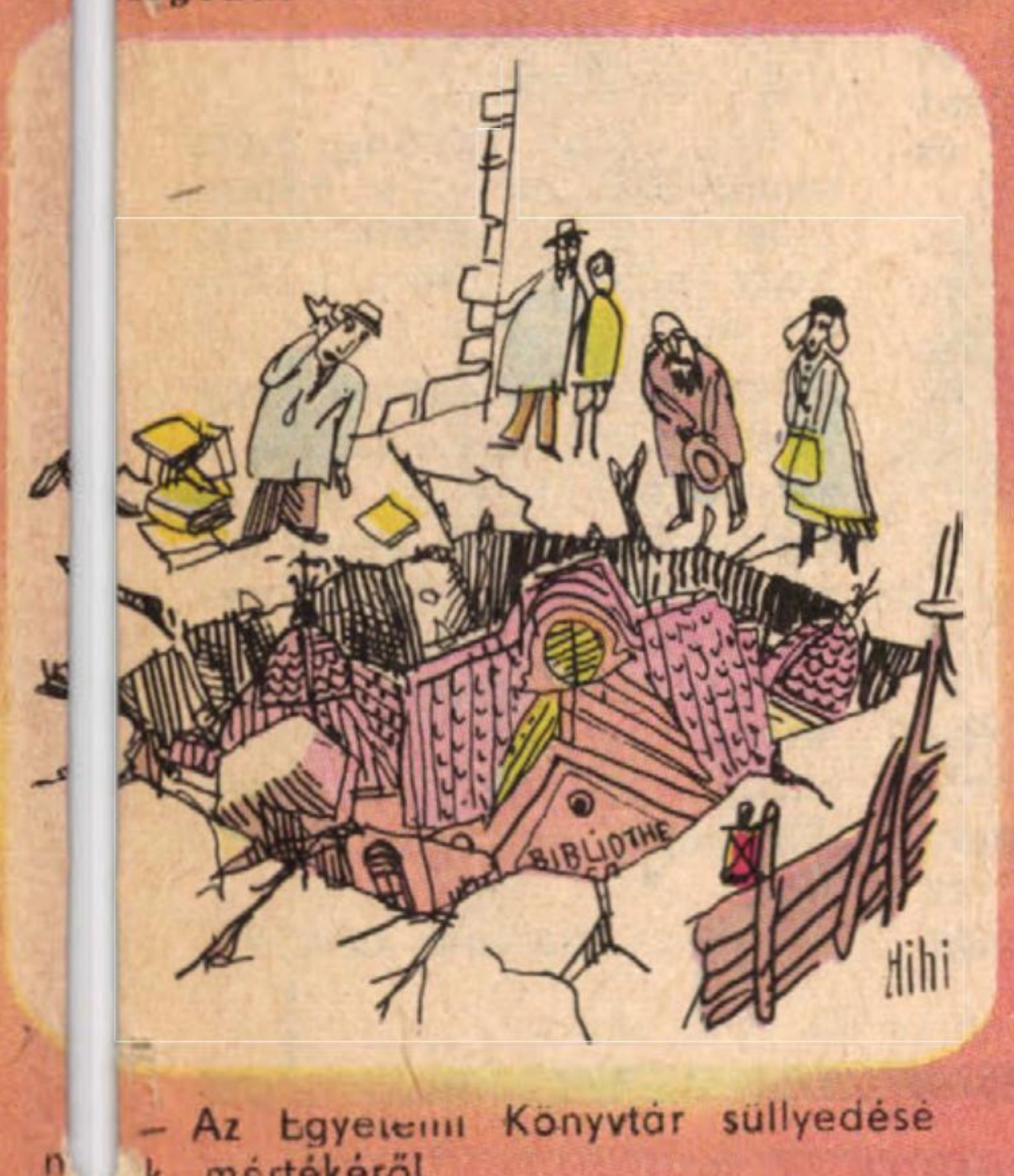

– Az Egyetemi Könyvtár süllyedése n k mértékéről.

Várnai György:

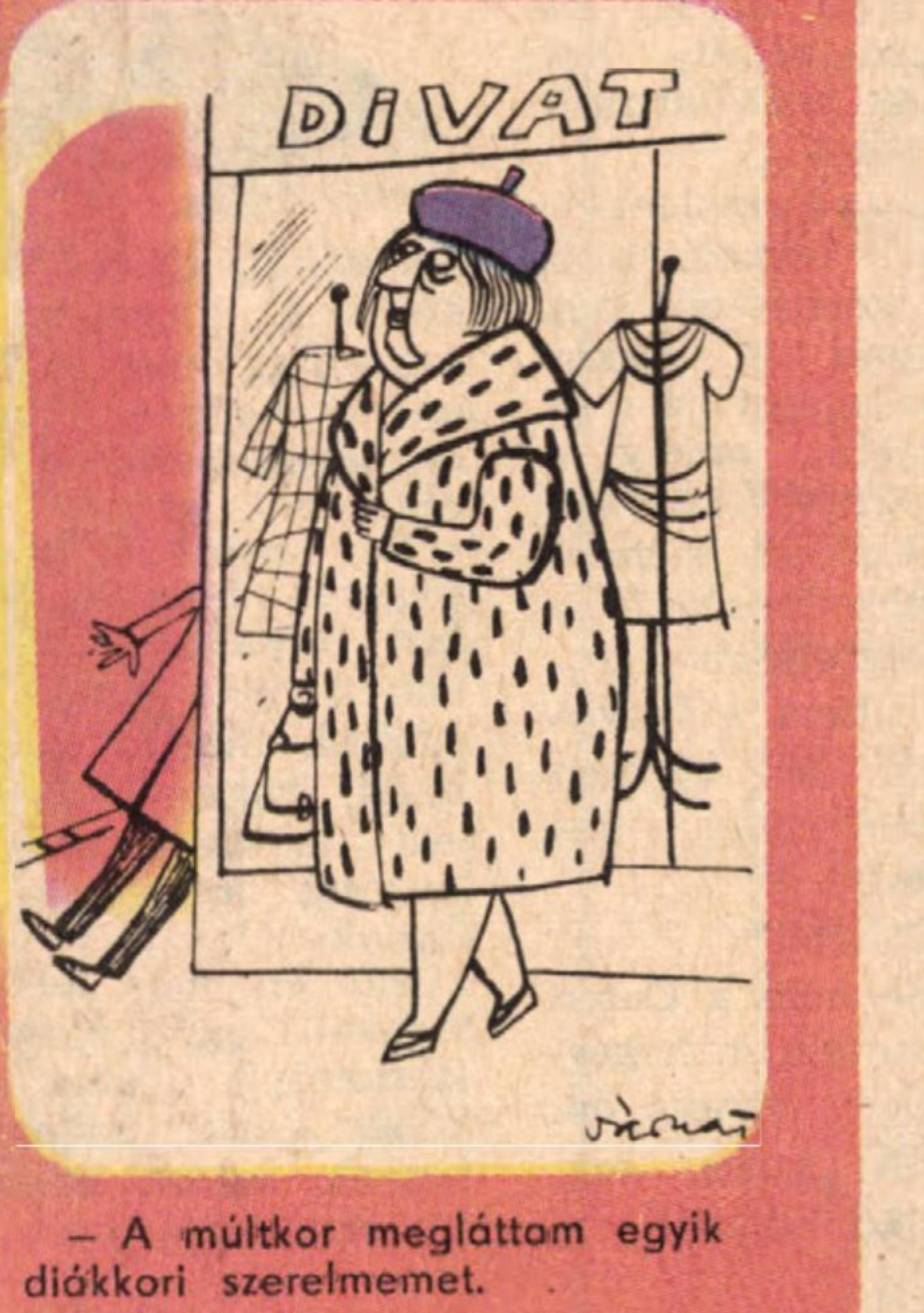

– A múltkor megláttam egyik diákkori szerelmemet.

Tót Gyula:

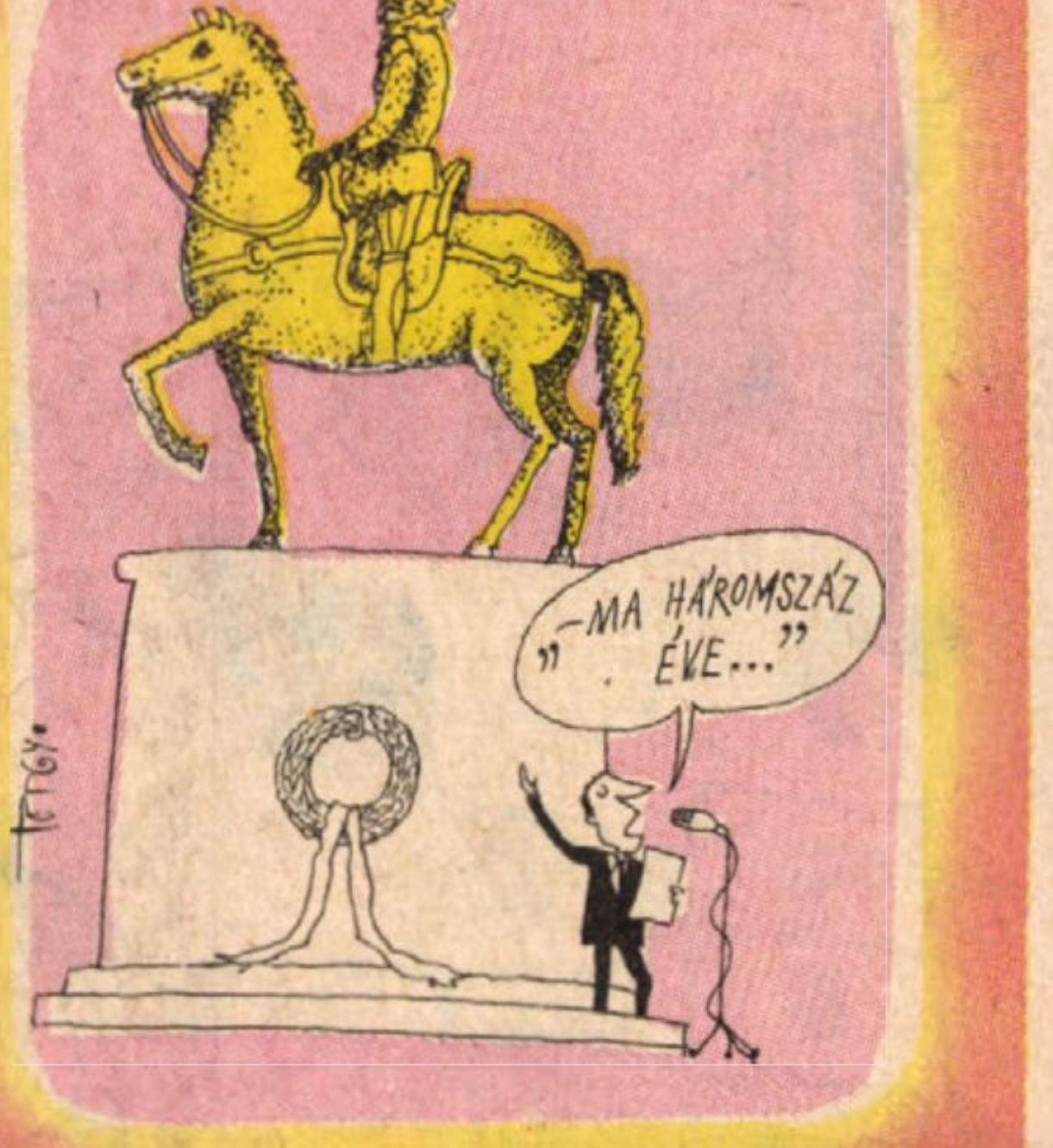
„–MA HÁROMSZÁZ ÉVE…”

– A centenáriumi ünnepségekről...

MALAC

A magunkfajtát gyakran megkérdezik, cinkos hátbaveregetések közepette:

— Mondd, öregem, hogy jut eszetekbe az a sok marhaság?

Vagy afféle író-olvasó találkozón, egy fokkal elegánsabban:

— Mi a siker titka a könnyű műfajban?

Magunkfajta mond erre valami nagyképű közhelyet, hogy közéletiség, aktualitás, javító indulat, attikai só — mert mi az ördögöt is mondhatna?

Ostobaság.

Én rájöttem.

Tehát az úgy volt, hogy a bohóc, ötvenedik születésnapja közeledtével, döntő felfedezésre jutott. Észrevette, hogy most már semmi esetre se válthatja meg a világot, hacsak előbb nem váltja meg önmagát. Minthogy pedig a világ megváltása minden bohóc első óhaja — hiszen a legtöbbjük éppen ezért, sőt, éppen ettől lesz bohóc — legott töprengeni kezdett, hogyan is válthatná meg önmagát. A folyamat bonyolult volt, s a tetejébe még fájdalmas is, hiszen az ember nem autóbuszjegy, hogy csak úgy, minden további nélkül meg lehessen váltani. Végül mégis sikerült, s a bohóc akkor lázas munkába fogott.

Elhatározta, hogy sutba vágja mesterségének összes, jól bevált kellékét. A tűzpiros hollószárnyként meredező parókát, a püffedt krumpliorrot — amely enyhe nyomásra sipákoló hangot ad —, a roppant cipőket, a kis gyerekesernyőt. Egyszerű feketét ölt, komoly frakkot, vagy méginkább testhezálló trikót, hogy ezzel is jelezze, nem a külsőség a fontos.

De szakított a szakma ezer apró fogásával is. Az arcba mázolt habostortával, az orraeséssel, a tunikánbillentéssel, az özönvíz előtti poénokkal. Még a kétértelmű viccekkel is szakított, pedig ezekkel mindig óriási sikere volt. Elhatározta, hogy a porondon sose veszi ajkára a nokedli, fuszekli, anyós és gatyamadzag szavakat, holott ezeket imádta a mélyentisztelt nagyérdemű.

Nem, majd merész és szárnyaló monológot állít össze, amely átfogja a múltat, jelent és jövőt, az ember kínját, örömét és megdicsőülését. Kozmikus távolságokba ragadja a közönséget, megríkatja és megkacagtatja, hogy végül finom mozdulattal pottyantsa őket vissza a földre.

A bohóc első szavait halálos csend fogadta az arénában, aztán hirtelen kitört a nevetés. A bohóc szívében egy kis jelzőlámpa gyulladt ki, megvan, az első lépés tehát sikerült, alleluja, diadal! Muzsikás lélekkel folytatta mondókáját, mind sűrűbben tört fel a kacagás, egyre féktelenebb lett, lassanként az egész nézőteret magával sodorta.

És akkor a bohócnak kényelmetlen érzése támadt. Tyűha, ezek nem akkor nevetnek, amikor kéne! Ezek nem is oda figyelnek, ahová kéne! Mennybéli magasság, ezek nem is őt figyelik!

Körülnézett.

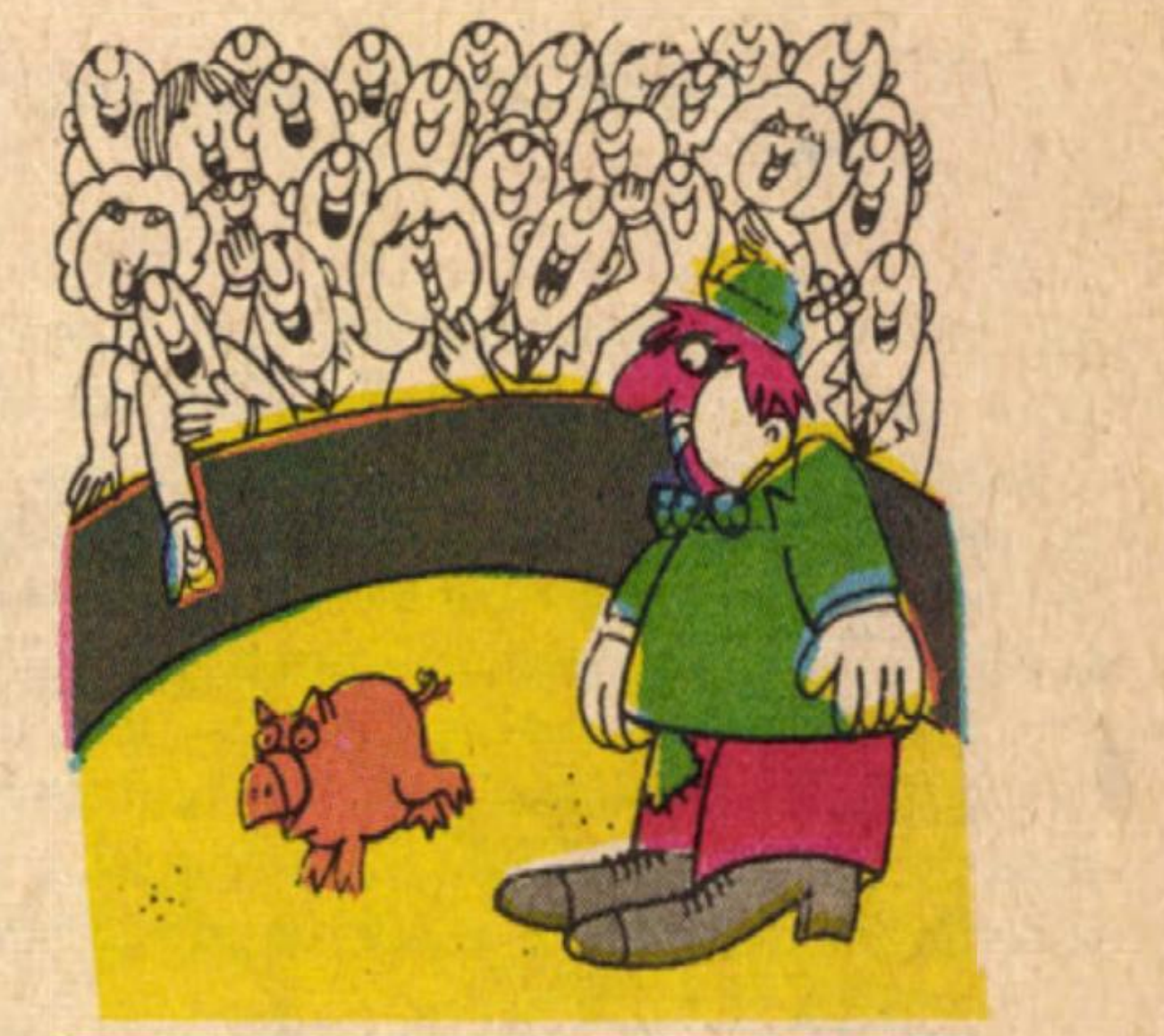

Egy kis malac sétálgatott a manézsban.

Egy habtisztára fürdetett, illedelmes kis malac. Göndör szőre szőkén csillogott a reflektorok fényében. A bohóc ismerte ezt a malacot. A bűvész szereléséhez tartozott. Betette egy dobozba, tíz kis fehér nyulat varázsolt helyébe a bűvész. Persze, lyukas volt a doboz hátulja, nem kellett valami nagy ügyesség ehhez az ócska trükkhöz.

A malac minden mozdulatát tomboló taps, elsöprő kacagás kísérte. Megrágott egy végigfektetett kábelt, megszagolgatta a zongora lábát, és közben furcsán mozgatta az orrát.

Aztán leült a porond közepére és elmélyülten vakarózni kezdett.

A közönség már a székek tetején állt. Visítoztak örömükben, a térdüket csapdosták, szederjes arccal, boldogan, a zsebkendőjükbe könnyezve.

A bohóc a világ legjobb vicceit mondhatta, mind elveszett a jókedv fergetegében. A kutya se figyelt rá. Tett néhány tétova gesztust, eldadogott néhány suta félmondatot, majd zokogva kirohant a porondról.

A siker viszont majdnem levetette a cirkusz kupoláját.

Az igazgató kérésére aztán a bohóc a következő ötszáz előadáson megismételte a produkciót. Természetesen malaccal együtt.

Peterdi Pál

AZ ÜZEMI RENDELŐBEN

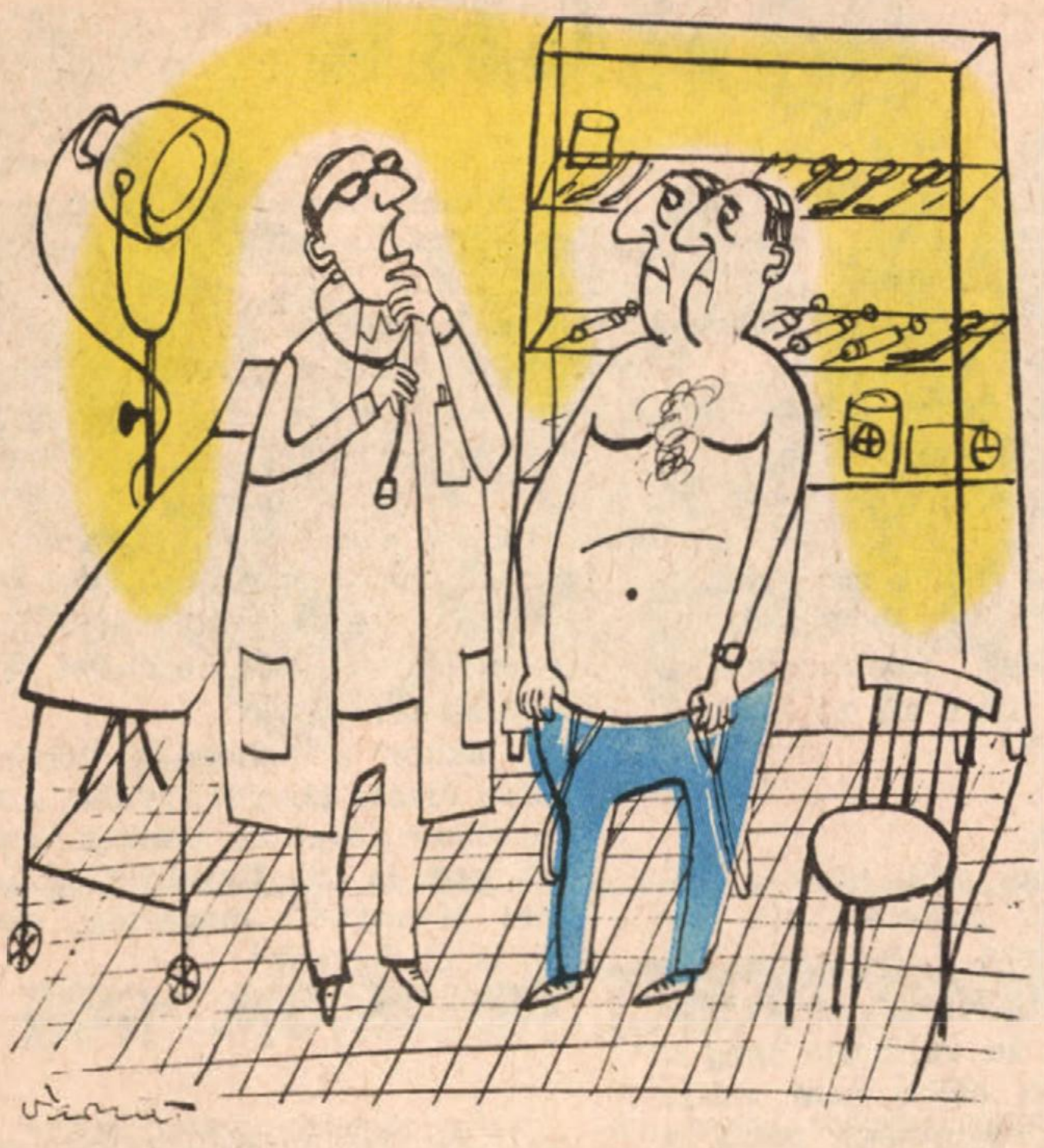

– Azt hiszem, a másodállás túlságosan igénybe vesz önt.

TÚLTERHELT KISDIÁK

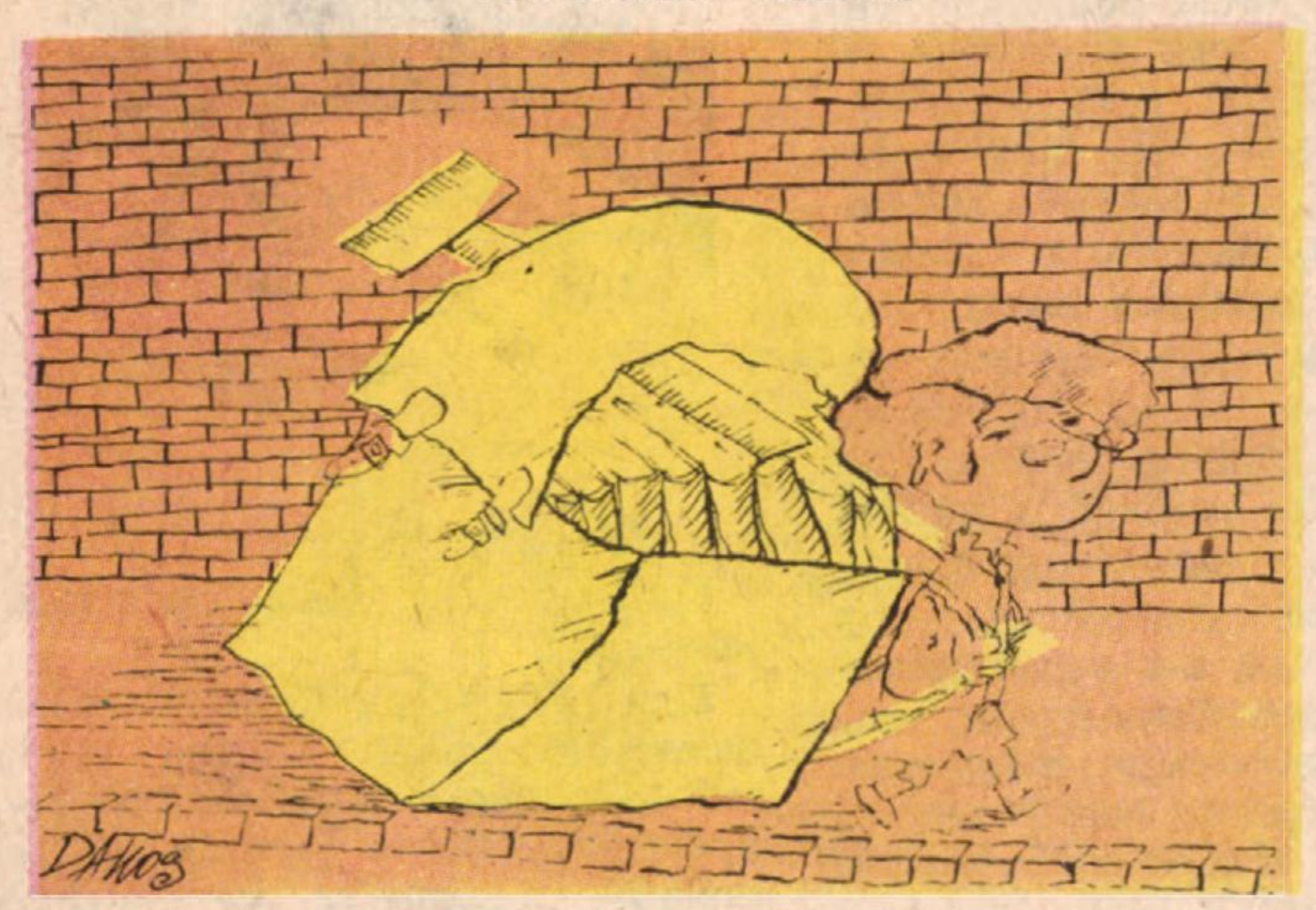

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy hölgy panaszkodik az üzletben:

— Tegnap vettem önöknél egy pulóvert. Azt mondták, hogy tiszta gyapjúból készült és otthon találtam rajta egy címkét: „Száz százalékos pamut".

— Ó, asszonyom — feleli az eladó —, mi nem akartuk becsapni önt. Azt a címkét csak a molyok félrevezetése miatt tettük rá . . .

VOLT EGYSZER EGY TRABANTOM

Igenis, kérem, hogy volt egy Trabantom. Becsületszavamra, volt egy Trabantom. Tanúkkal tudom igazolni, hogy volt, sőt hivatalos papírokkal . . . És vezetni is tudok, azaz tudtam, vagyis volt jogosítványom, illetve még van is, csak nem érvényes már.

Nem hosszabbíttattam meg, mert minek?

Jól tetszettek hallani: „Minek?" Nekem ugyanis nem kell többé kocsi, ha utánam hajítanának egyet, akkor is elugranék előle, mert . . . mert elég volt az a négy nap. Igen, pontosan négy napig vezettem, vezetgettem a Trabantomat, volt benne 183 (azaz egyszáznyolcvanhárom) kilométer, és — hál' isten! — akkor bekövetkezett az a kis karambol.

Azért mondom, hogy „hál' isten!", mert személyi sérülés, de még karcolás sem történt, viszont rádöbbentett, hogy nem nekem találták ki az autót.

— Ugyan! — mondják autós barátaim, és fejenként legalább három karambolról mesélnek. Bizonyítgatják, hogy egy kis lábtörés, agyrázkódás, vesezúzódás nélkül senkiből sem lesz igazi autós. Az első években néhány hét kórház — ez hozzátartozik a tanfolyamhoz.

— Lehet — válaszolom —, de én (ám vessenek meg) irtózom a kórháztól, még SZTK alapon is. Ekkor szokták emlegetni azt a bizonyos téglát, amely a gyalogosok fejét fenyegeti.

— No persze, de mennyi annak a valószínűsége? És ha mégis, legfeljebb a ruhámat kell utána a Patyolatba vinni, ha életben maradok, nem pedig a kocsit a szervizbe.

— Volt Cascód?

— Volt, de nem a Casco kérte, könyörögte, kenegette a szerelőket, hanem én.

— Hja! A kocsi sem megy motalkó nélkül.

— Tudom, sőt azt is tudom, hogy akkor sem megy, ha a tűszelep . . .

— Te azt is tudod, hogy van tűszelep?

— De tudom ám, és azt is, hogy fönnakadhat . . . Tetszenek érteni? Egy kétcentis kis vacak tű . . . ! Mindjárt az első napon az én néhai Trabantomban ott elöl az orrában valahol egyszer csak fogta magát, és fönnakadt a micsodájában. Szóval ott, ahol le-föl kellett volna járnia. Ettől aztán megállt a verkli, húzathattam a kocsit a szervizbe, és kérhettem, könyöröghettem, kenegethettem a kedves szerelőket.

És tetszettek már látni egy motorházat, és ha igen, meg tetszettek szemlélni, hogy abban mennyi ilyen kis huncut vacak van, ami fölakadhat, elszakadhat, eltömődhet, beköpődhet, megrepedhet, kipattanhat, meg az isten se tudja, hogy mi mindent cselekedhet váratlanul és véletlenül, és akkor . . .

No, nem! Láttam én elégszer, hogyan feküdtek őszi latyakban, téli fagyban a nyílt országúton az autójuk alatt a dicső vezetők, vagy hogy integettek kétségbeesetten egy „pirosat" lobogtatva a profiknak.

Hát én nem teszem ki magam egy ilyen léha szerkentyű szeszélyének, hóbortjának, engem nem fognak szidni miatta az embertársaim, mert a négy nap alatt abban is volt részem.

Megálltam a piros jelzésnél, ahogy tanultam, aztán amikor sárgára váltott, „le a kuplung, be a sebváltó az egyesbe!" — ahogy tanultam, aztán amikor zöld lett a lámpa, föl a kuplung, rá a gáz — ahogy tanultam — és az a dög (mert minek nevezzem?) elindult hátra. Erre a mögöttem álló kolléga elmondott mindennek, és igaza volt.

Szó, ami szó, nem azért kuporgattam én, hogy egy ilyen kiszámíthatatlan alakot, egy zsarnokot vegyek a nyakamba. Önként.

Mert zsarnok is volt. Ott állt szemben az ablakommal az utcán, és állandóan leparancsolt magához, hogy nézzem meg, vajon jól bezártam-é az ajtaját, elzártam-é a benzintartályt, behúztam-é a kéziféket? Fölkiabált, amikor már majdnem aludtam, és én pizsamában rohantam le hozzá.

Aztán világos nappal, pontosabban délután, amikor a kellemest összekötve a hasznossal gyalog szoktam elmenni a dolgomra, őfelsége Trabant rám szólt: Hogy képzeled? Gyalog? És velem mi lesz, hm? „Bocsánat" — hebegtem, és engedelmesen odaültem a kormányához remegni, hogy tíz perc múlva hadd röhögjenek körül, amikor fekete füstöt okádva megállt. (Elfelejtettem kiengedni a kéziféket, és ő sunyin hallgatott.)

Hát ez az igazság, nem pedig az, amivel a hátam mögött gyanúsítgatnak, hogy nőkre költöm a kocsi árát.

Igenis, volt egyszer egy Trabantom, de leráztam a zsarnokot, kivívtam a függetlenségemet, és azóta újra szabadon várok a buszra (tartom a tömegekkel a kapcsolatot), utazom a villamoson (elvegyülök az élet sűrűjében), és gyalogolok (ha sietős a dolgom).

Sólyom László

ALULJÁRÓBAN

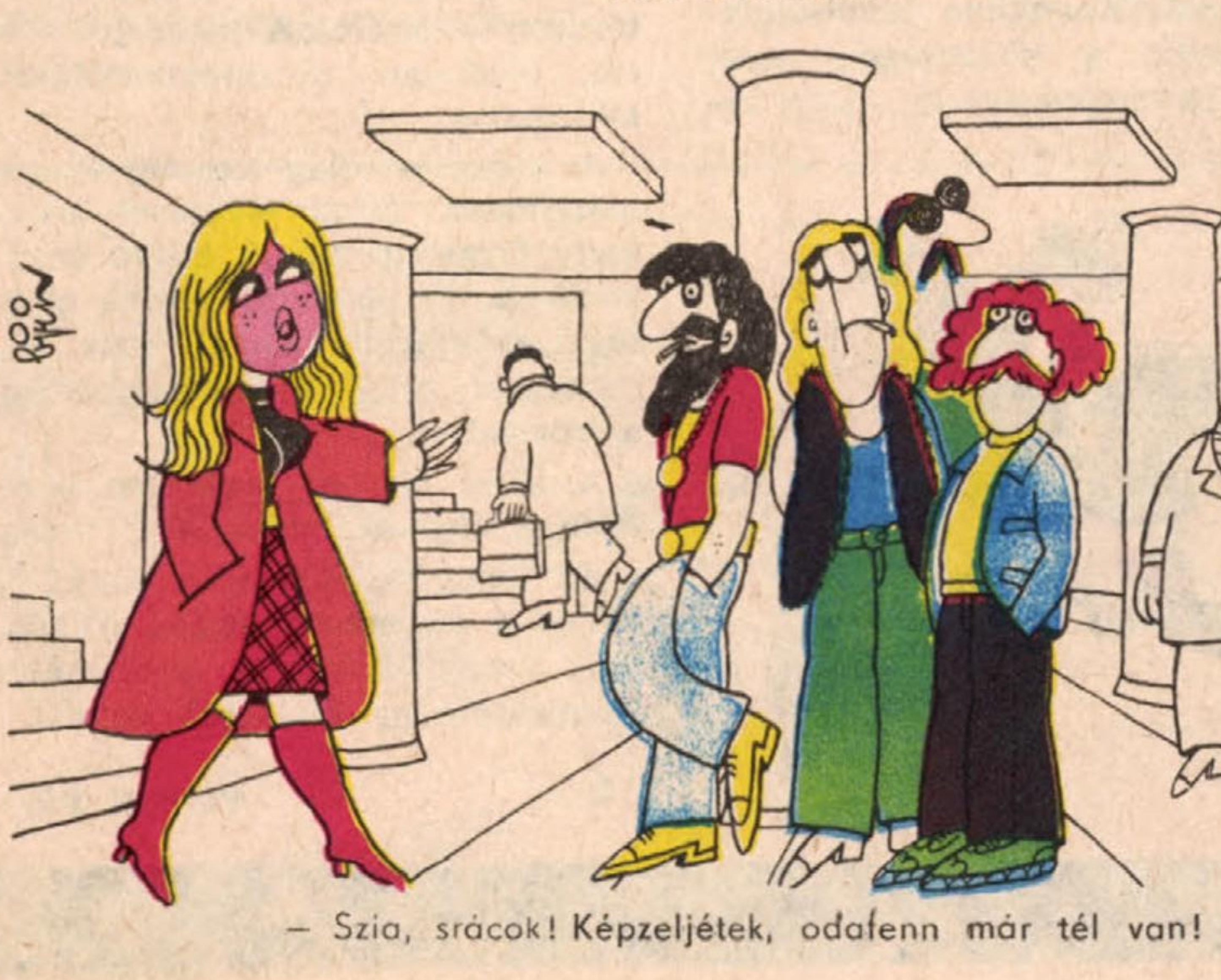

– Szia, srácok! Képzeljétek, odafenn már tél van!

SZIGORÚ FŐBÉRLŐ

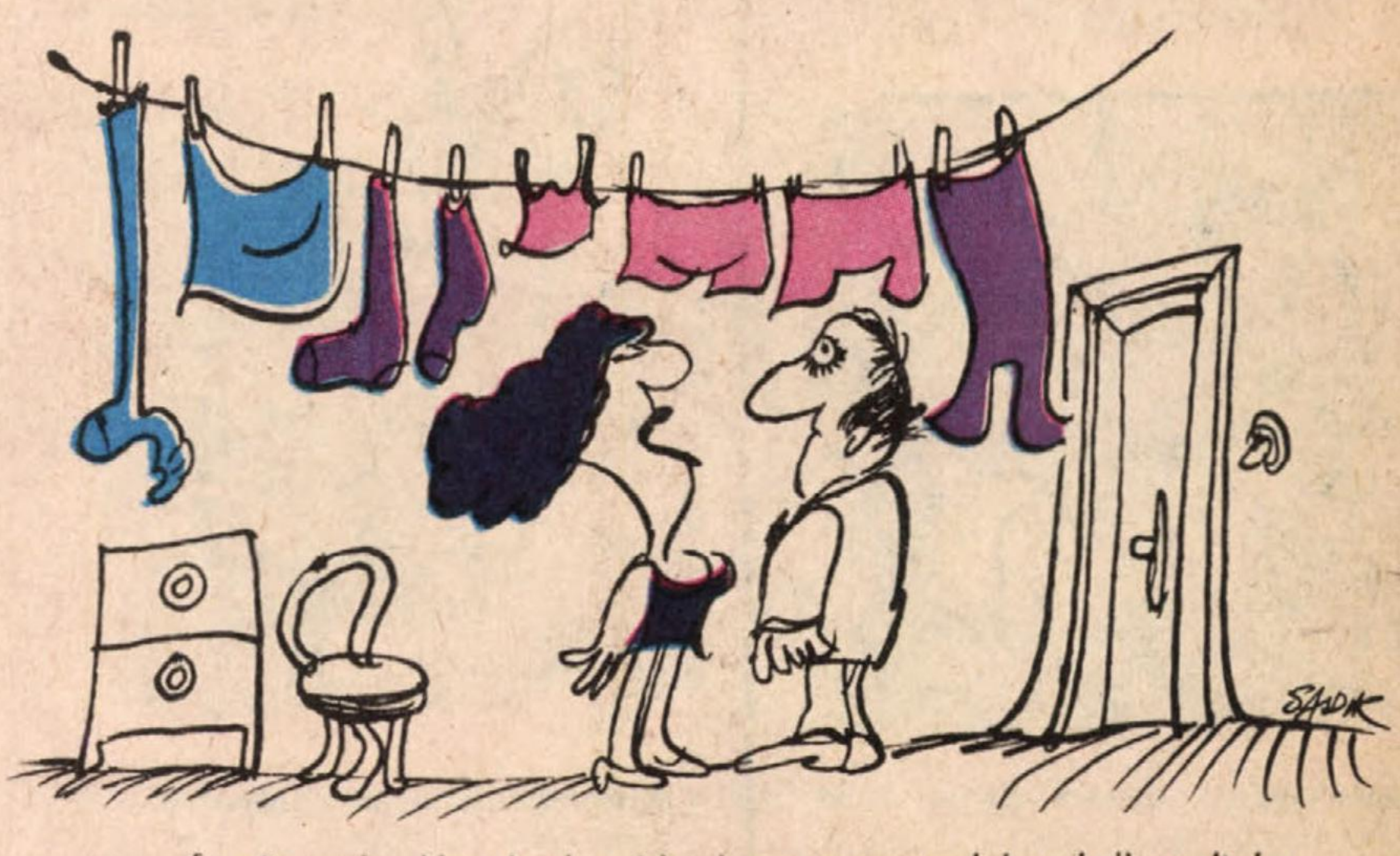

– És nőt csak akkor hozhat ide, ha a nagymosáshoz kell segítség.

hórukk!

FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
LEHOCZKI,
BRENNER,
DALLOS,
SAJDIK

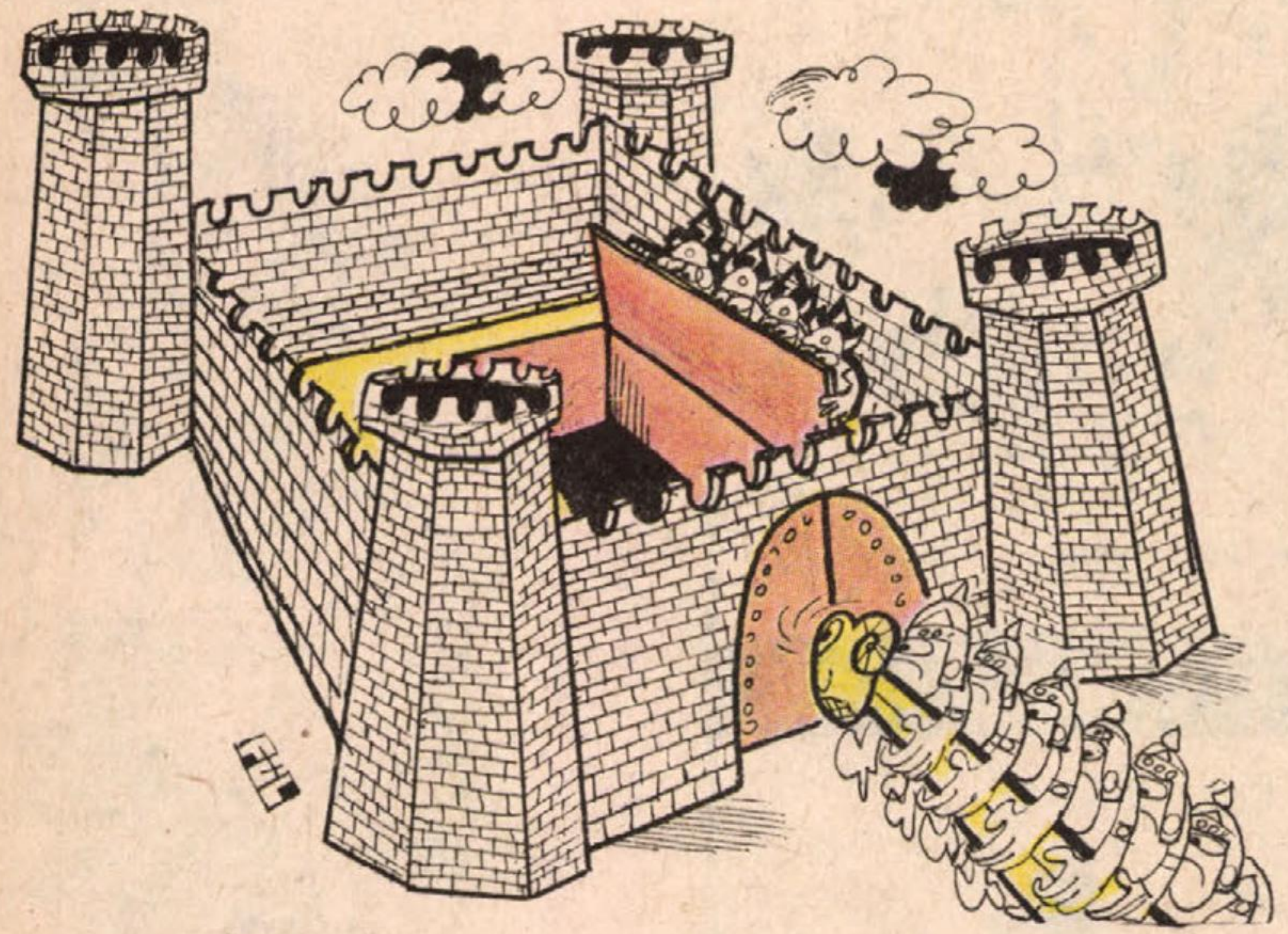

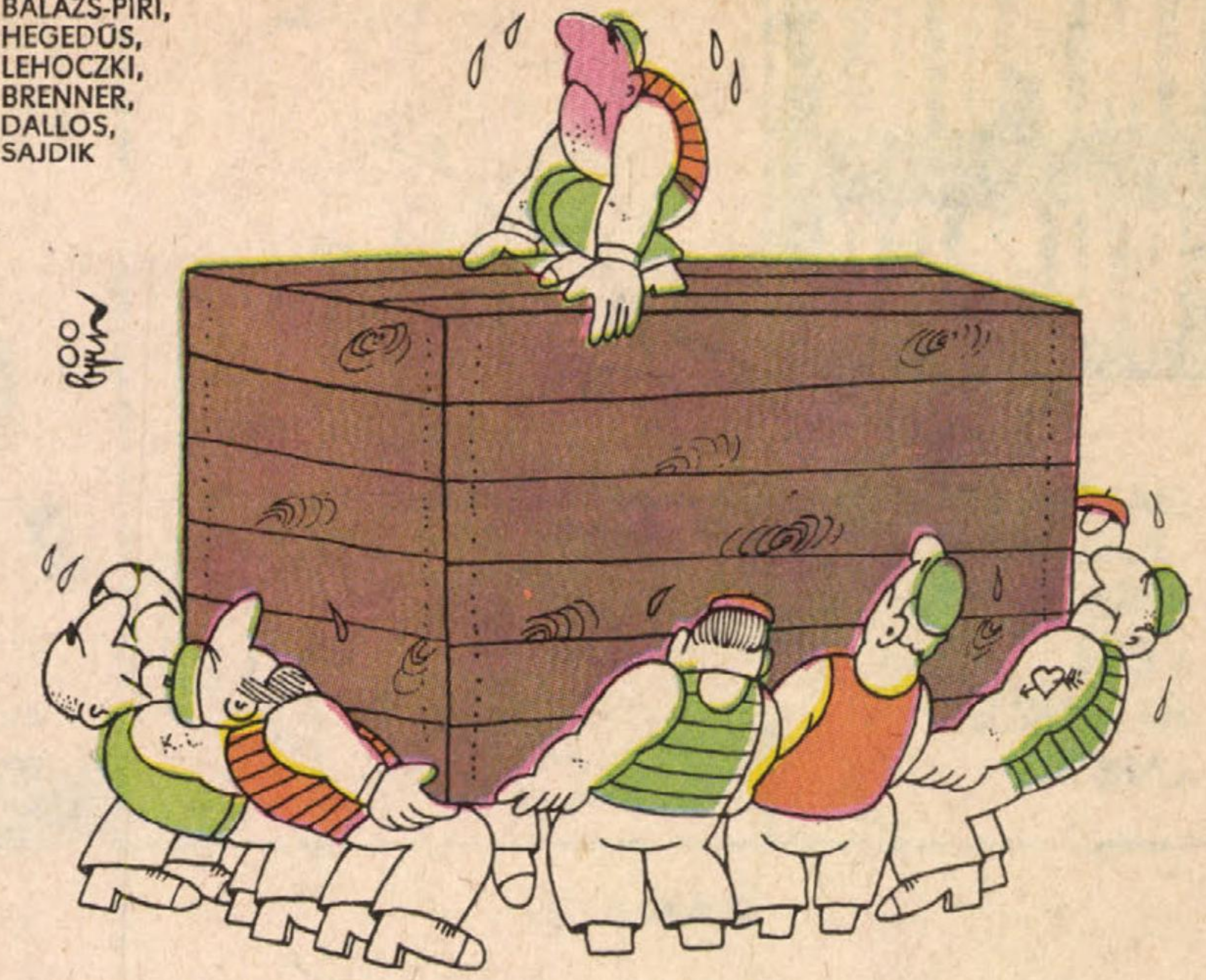

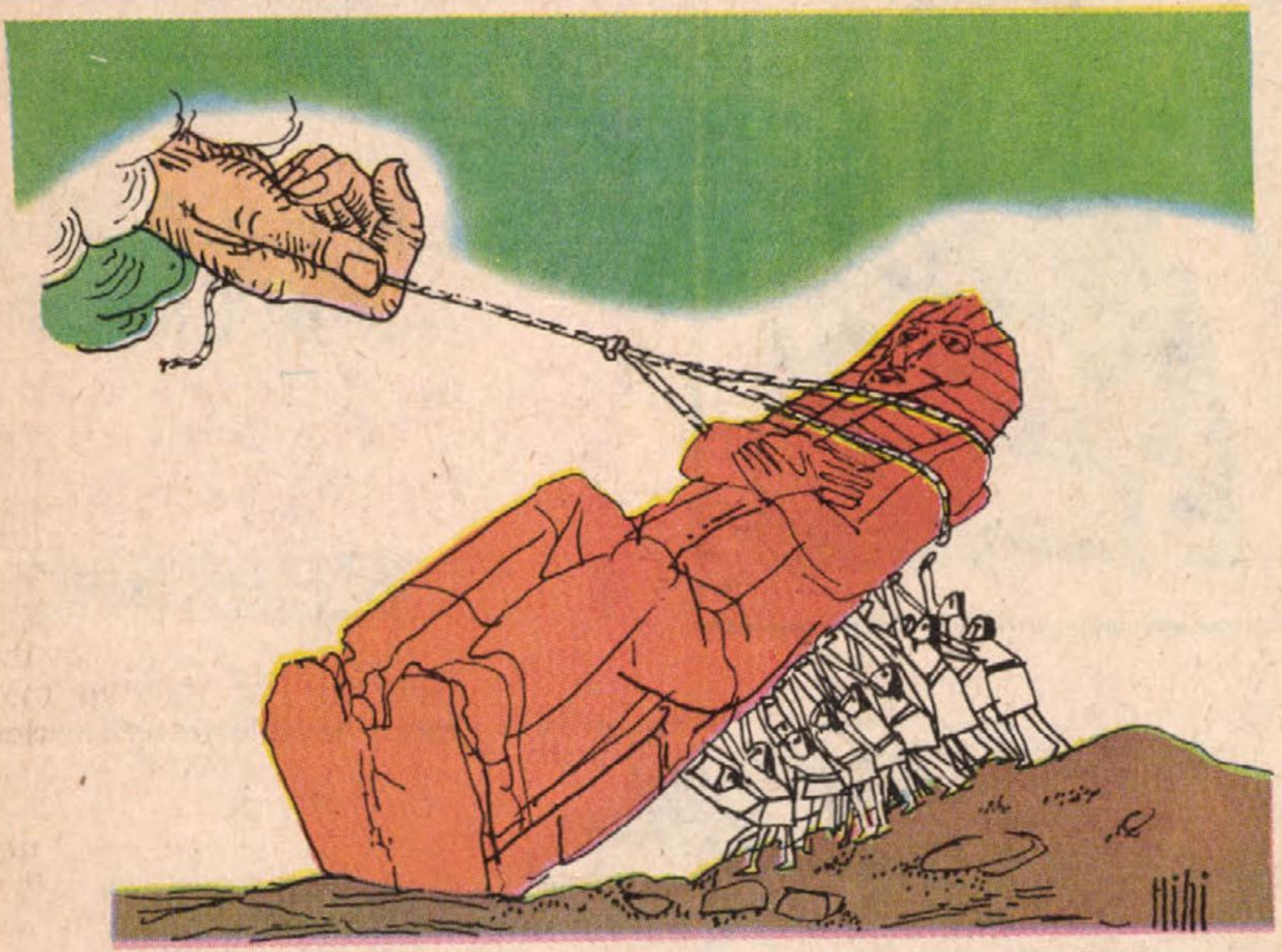

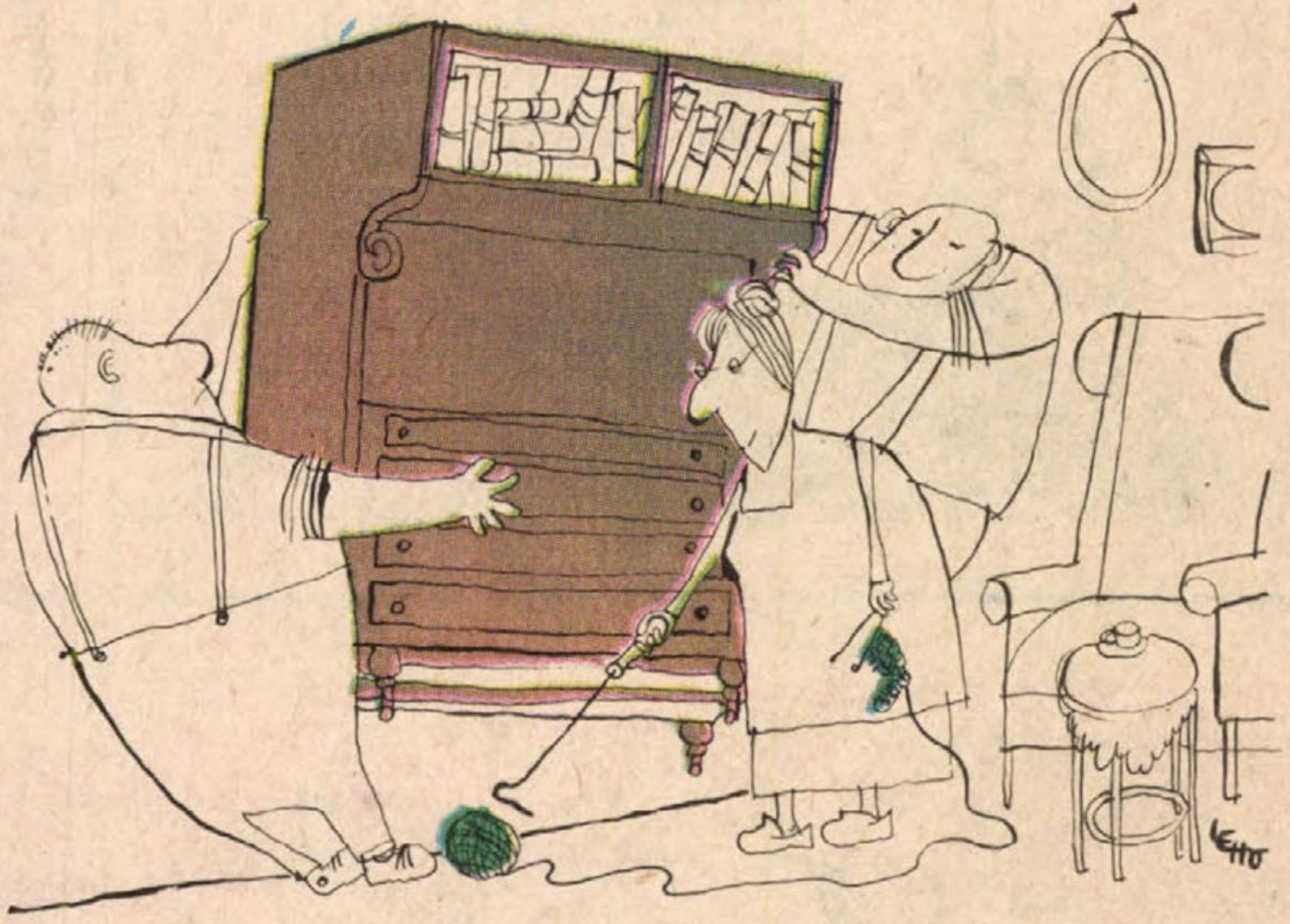

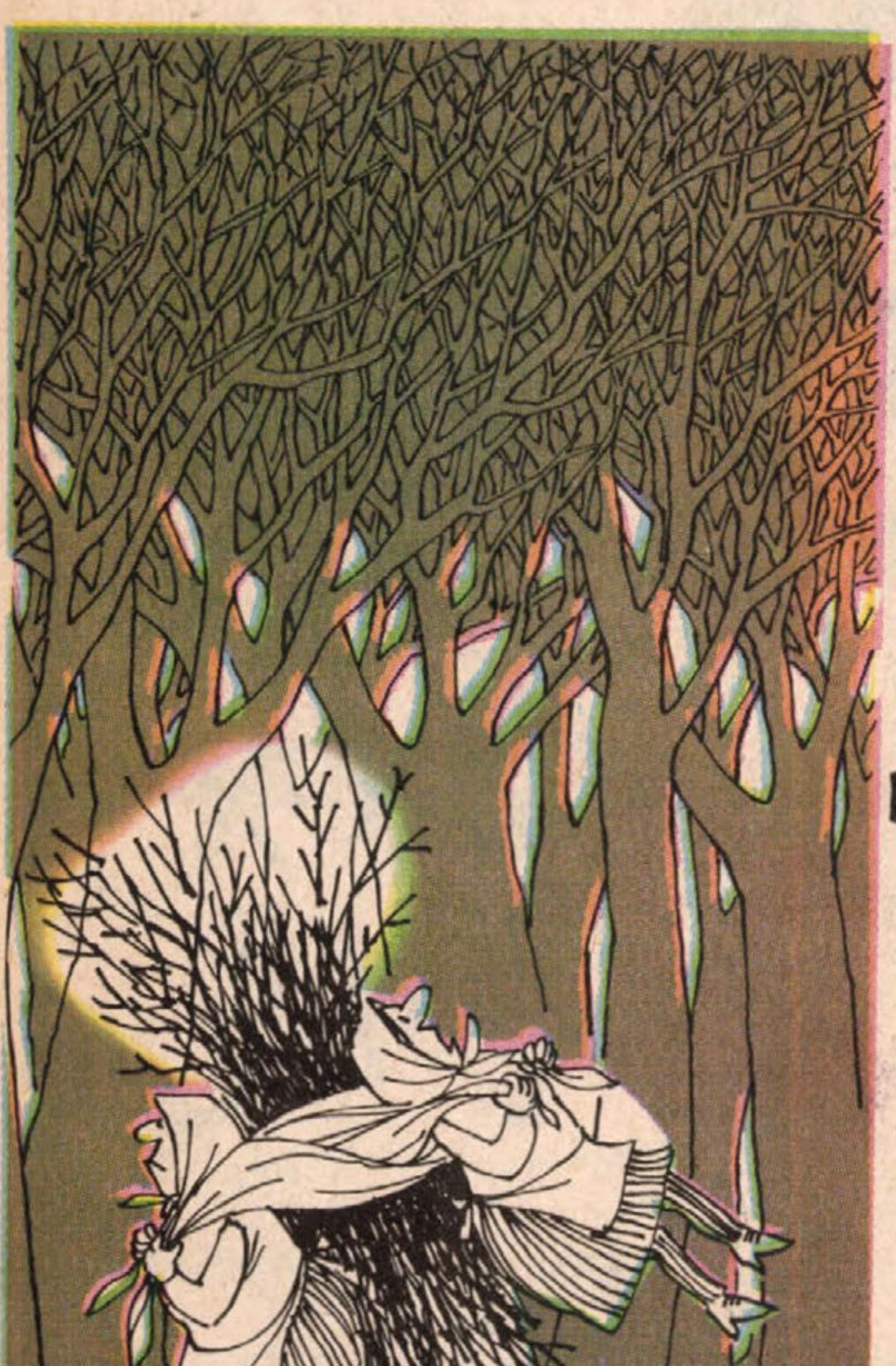

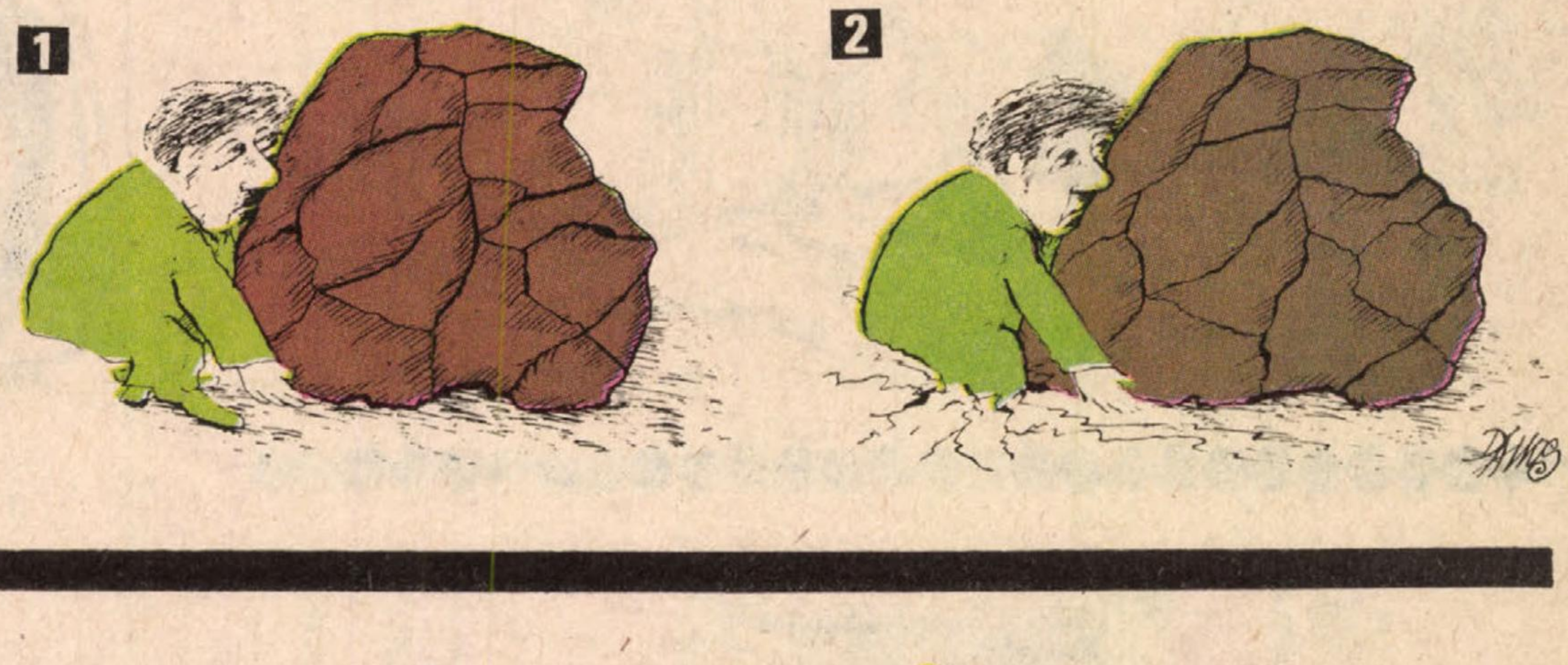

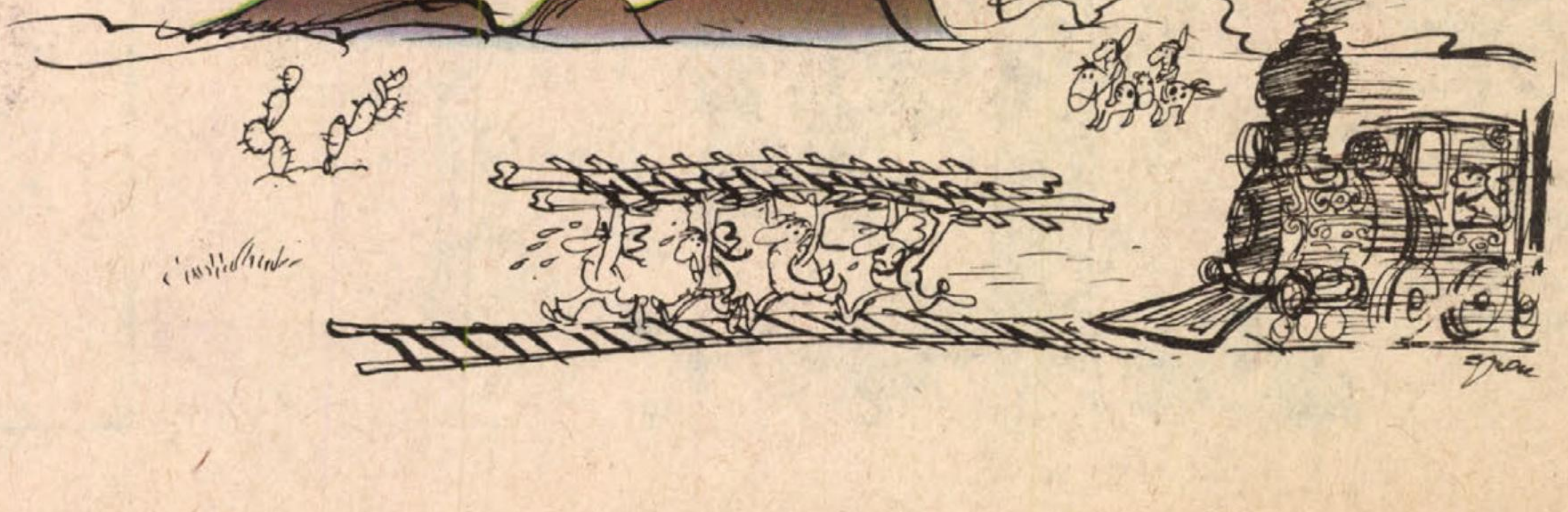

IMPORT HUMOR

(RAJZOK A „JUVENTUD REBELDE" CÍMŰ HAVANNAI LAPBÓL)

A SAKKJÁTÉKOS, AKI NEM TUD VESZÍTENI...

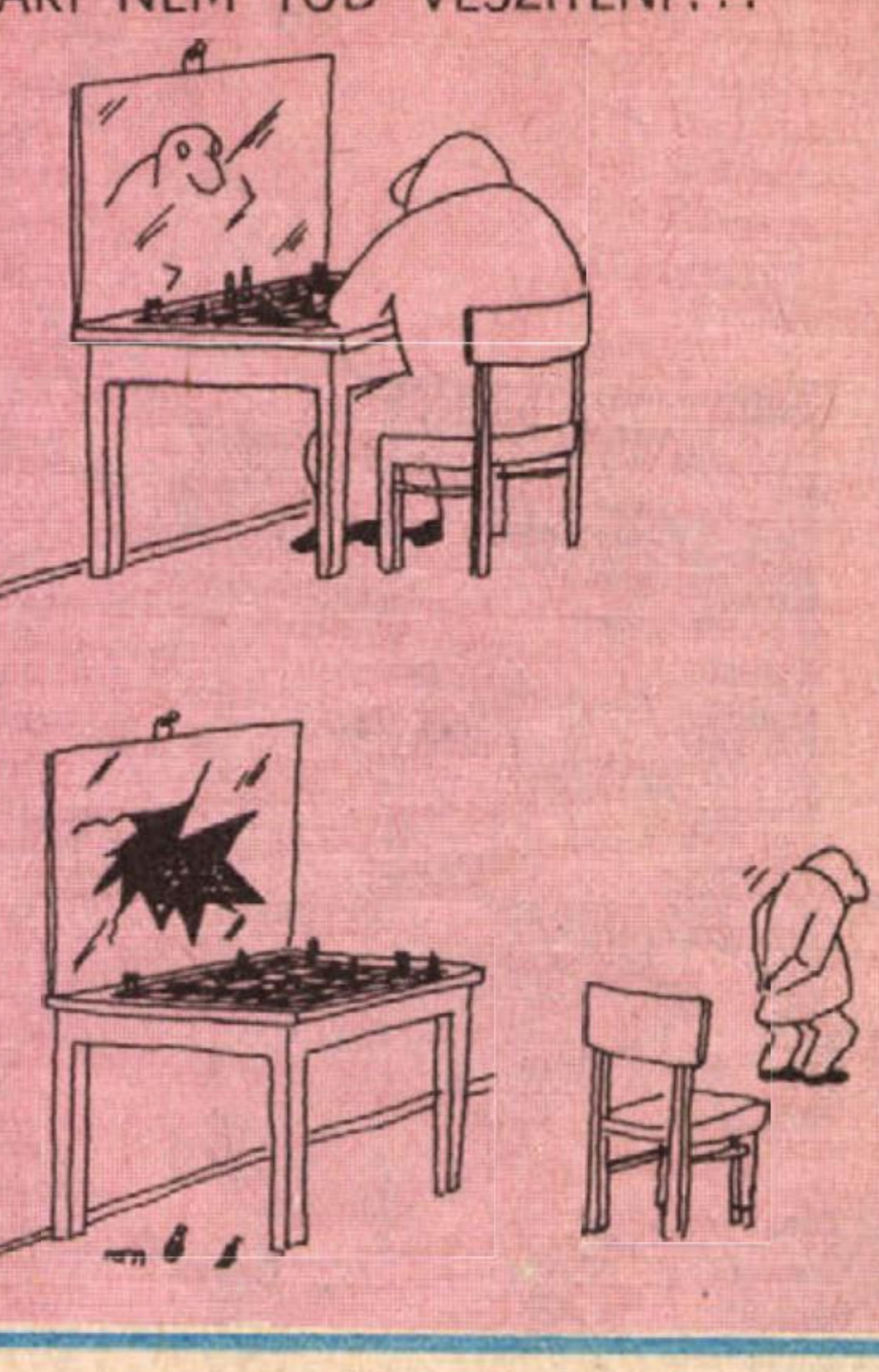

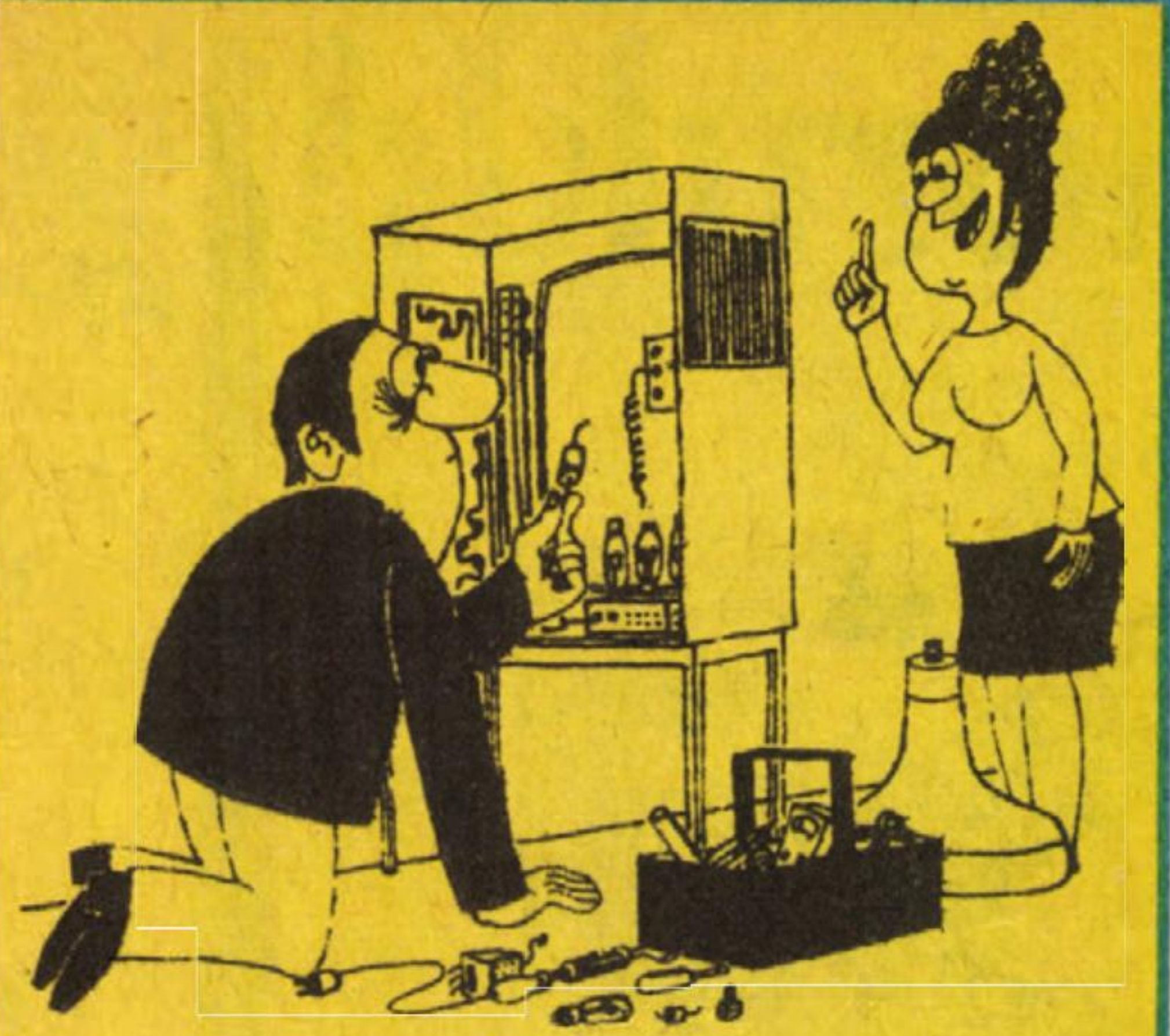

– Gyere ide, José, szerep a televízióban!

BOMBALÖVÉS

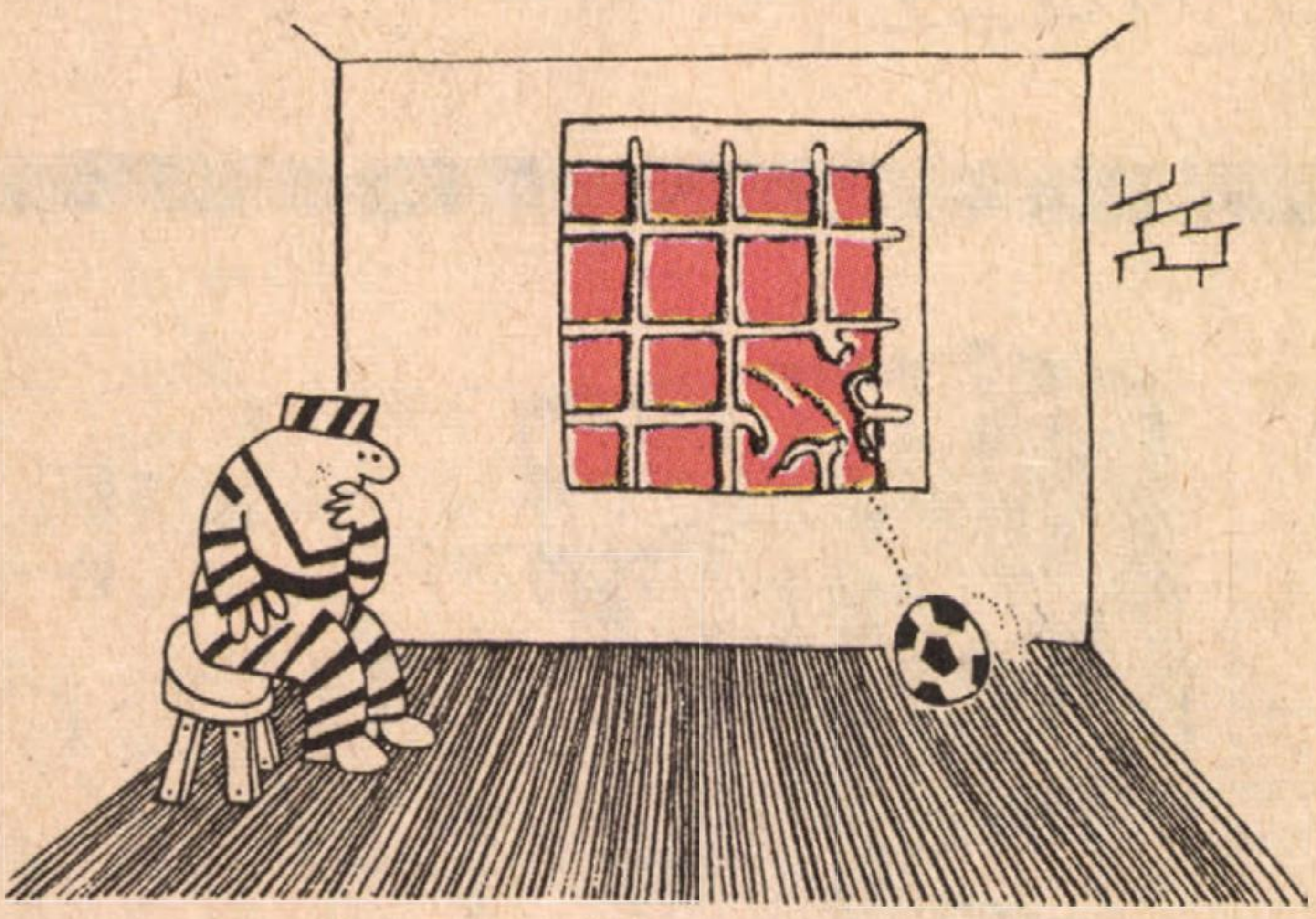

A CHILEI RÁDIÓ

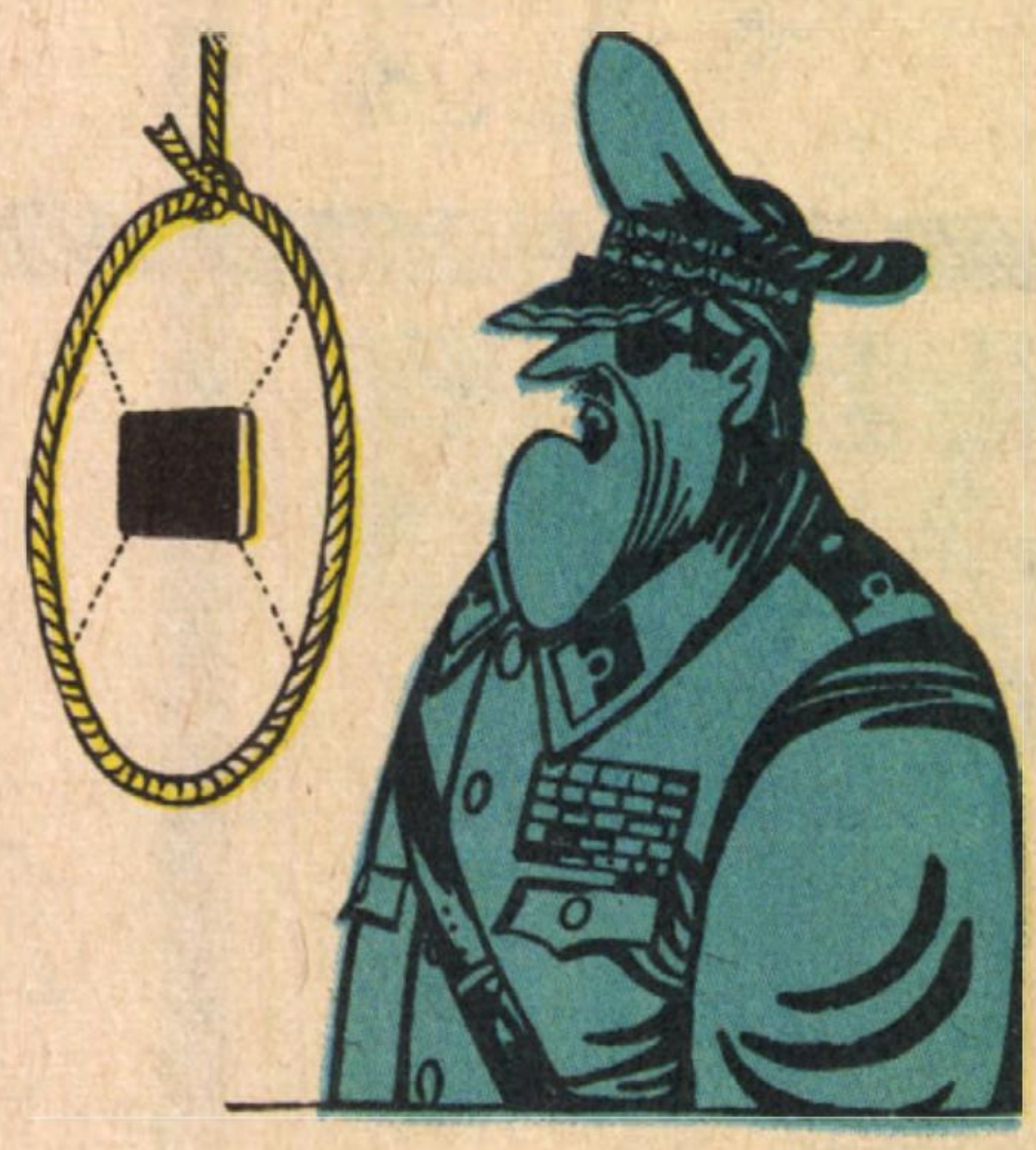

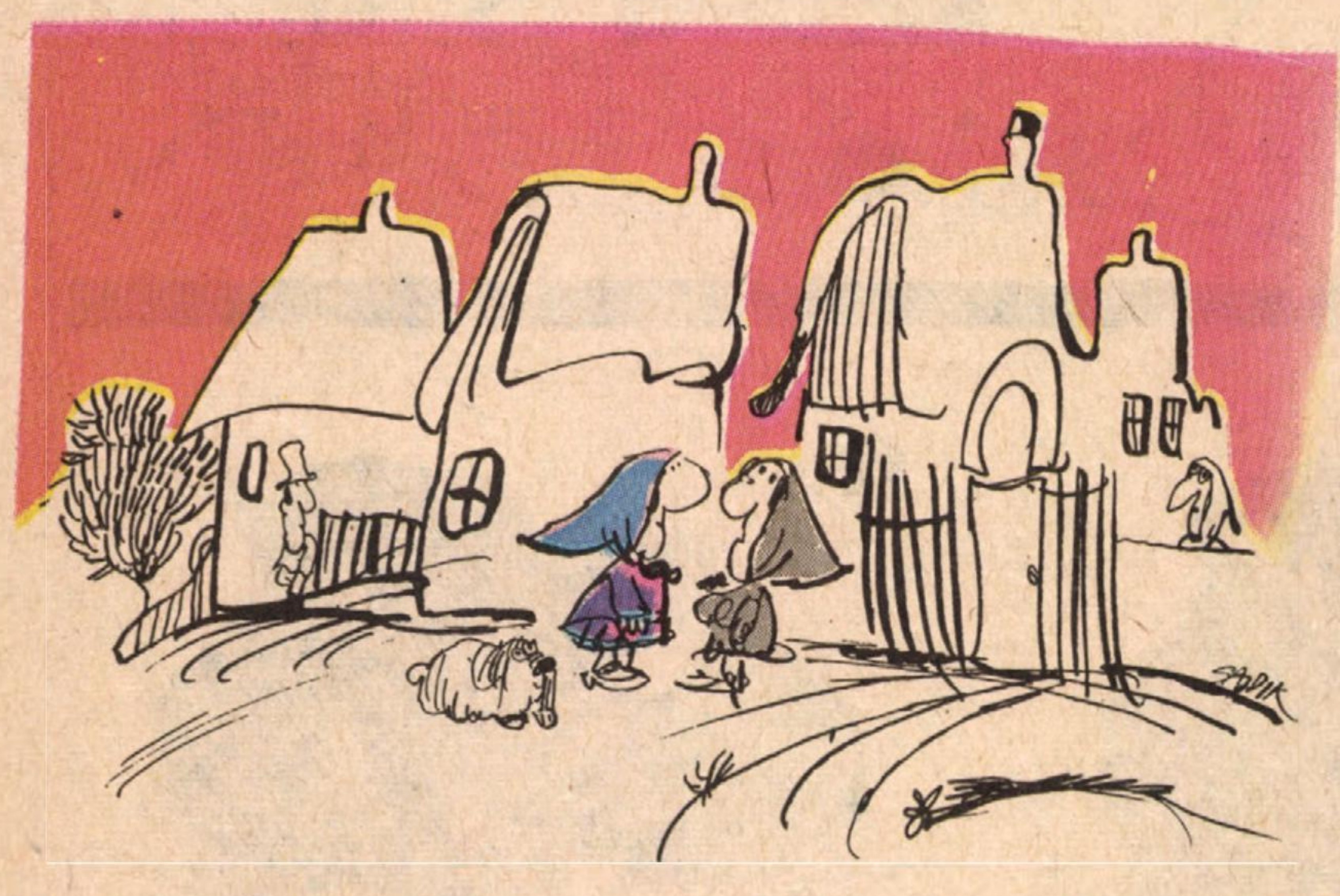

UNALMAS ÉLET

– Azelőtt minden helységnek volt egy falubolondja.

LAKÓTELEPI ESTÉK

– A legközelebbi színház nyolc kilométerre, a mozi hat kilométerre, a legközelebbi kocsma viszont csak kétszáz méterre van...

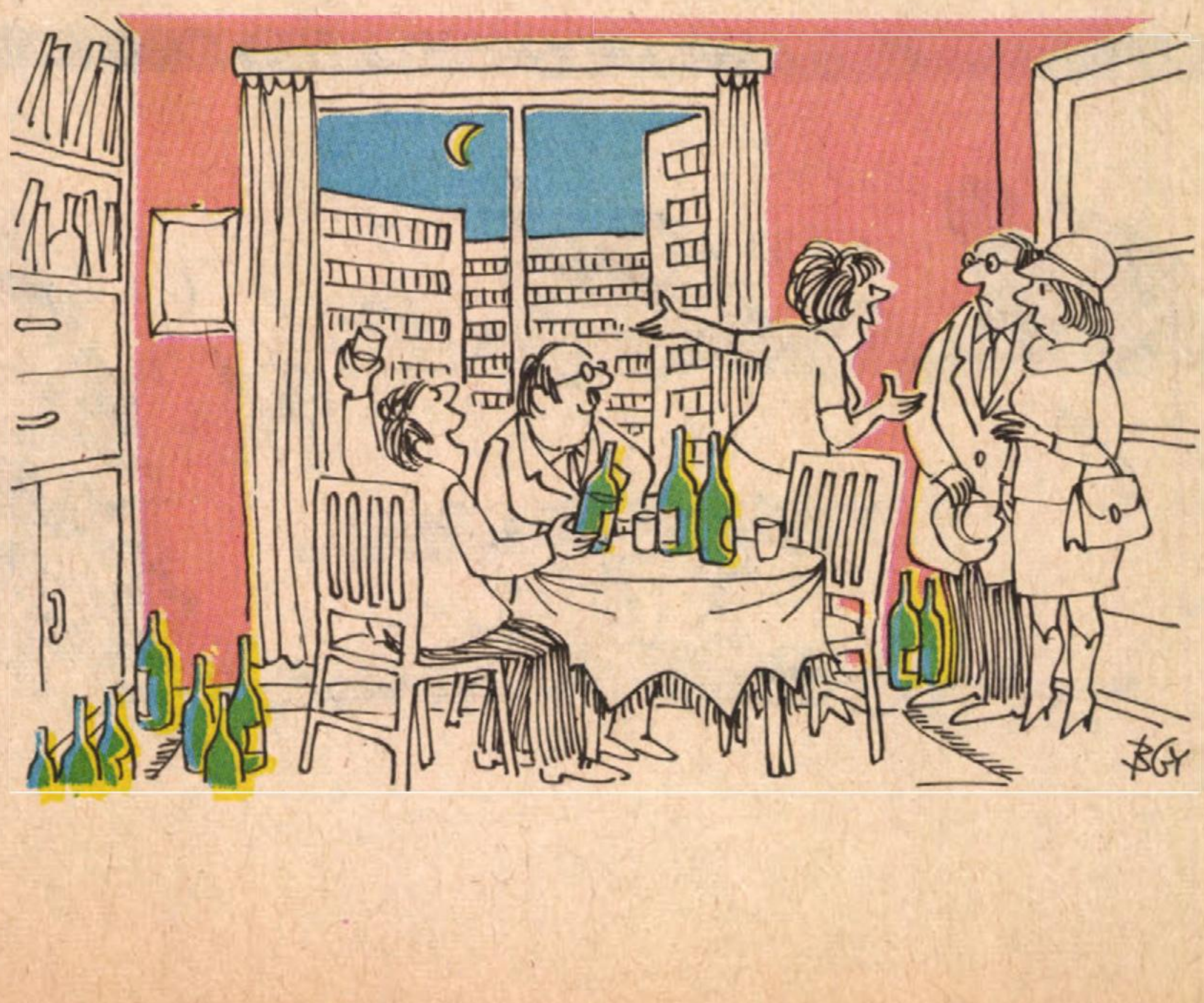

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

SÚGOK EGY ÉDES TITKOT...

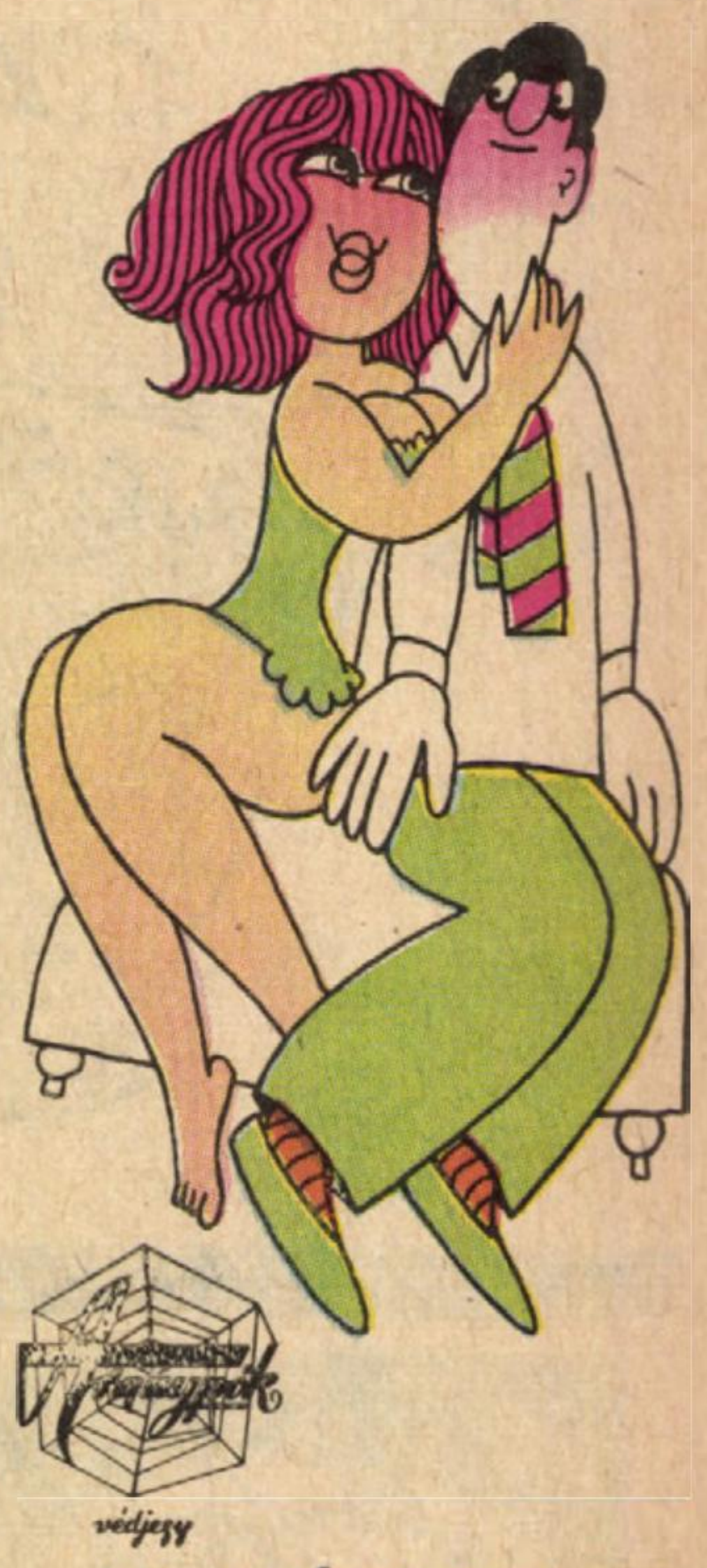

védjegy

...KARÁCSONYRA AJÁNDÉKOT AZ ARANYPÓK SZAKÜZLETEKBŐL SZERETNÉK!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

COLOR STAR

SZÍNES TELEVÍZIÓ

ÁRA 19 000 FORINT, OTP-HITELRE IS KAPHATÓ:
20% ELŐLEGGEL 12 HAVI, 30% ELŐLEGGEL 18 HAVI RÉSZLETRE

RAVIL

JÓ, HA
ÖN...
ÖN...
ÖN
IS TUDJA
KERAVILL
ELEKTROAKUSZTIKAI SZALON
BUDAPEST VII. LENIN KRT. 22
ÖNKISZOLGÁLÓ HANGLEMEZ-ÁRUSÍTÁS

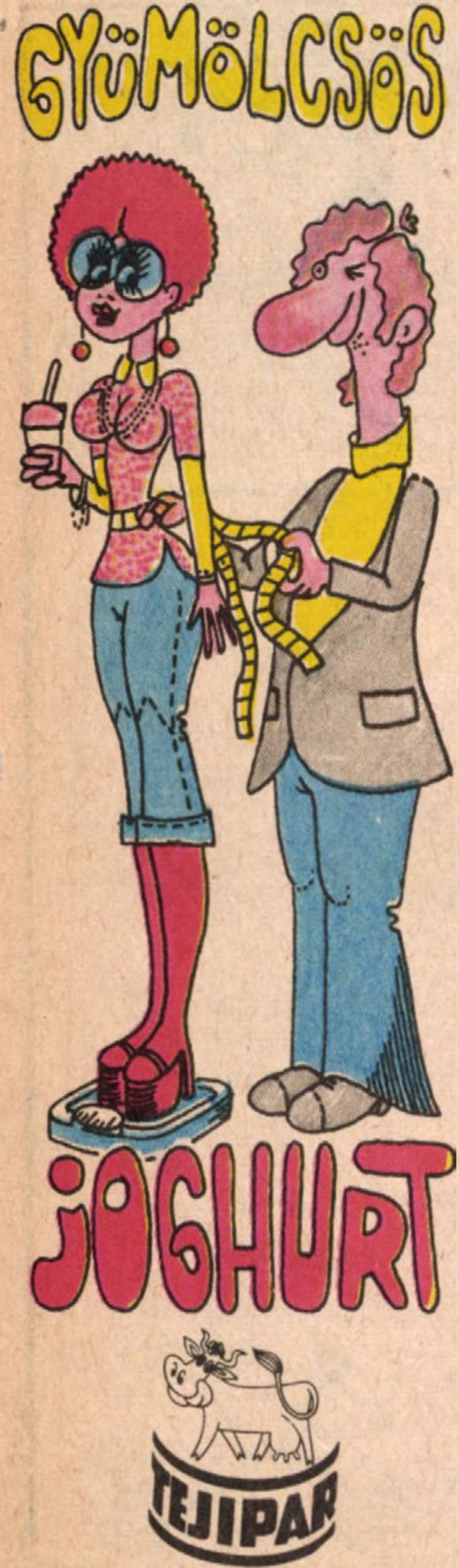

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

VESZPRÉMI
TÜZÉP
KIRENDELTSÉG

Az építőanyagok időben történő beszerzése, az építkezés biztonságos és gyors befejezését biztosítja

A Balaton mellett

egyre többen lesznek, akik a rövidített munkaidőt pihenéssel töltik el

Vállalatunk ehhez nyújt segítséget

amikor a hagyományos építőanyagokon kívül a legkorszerűbb cikkeket hozza forgalomba

Ha újra kezdhetnénk, a veszprémi TÜZÉP-hez mennénk dolgozni. Itt még a rövidített munkaidőt is pihenéssel lehet eltölteni. Méghozzá a vállalat segítségével! Ez már a Kánaán!

(A Veszprém megyei Moziüzemi Vállalat prospektusából ollózta Őri János)

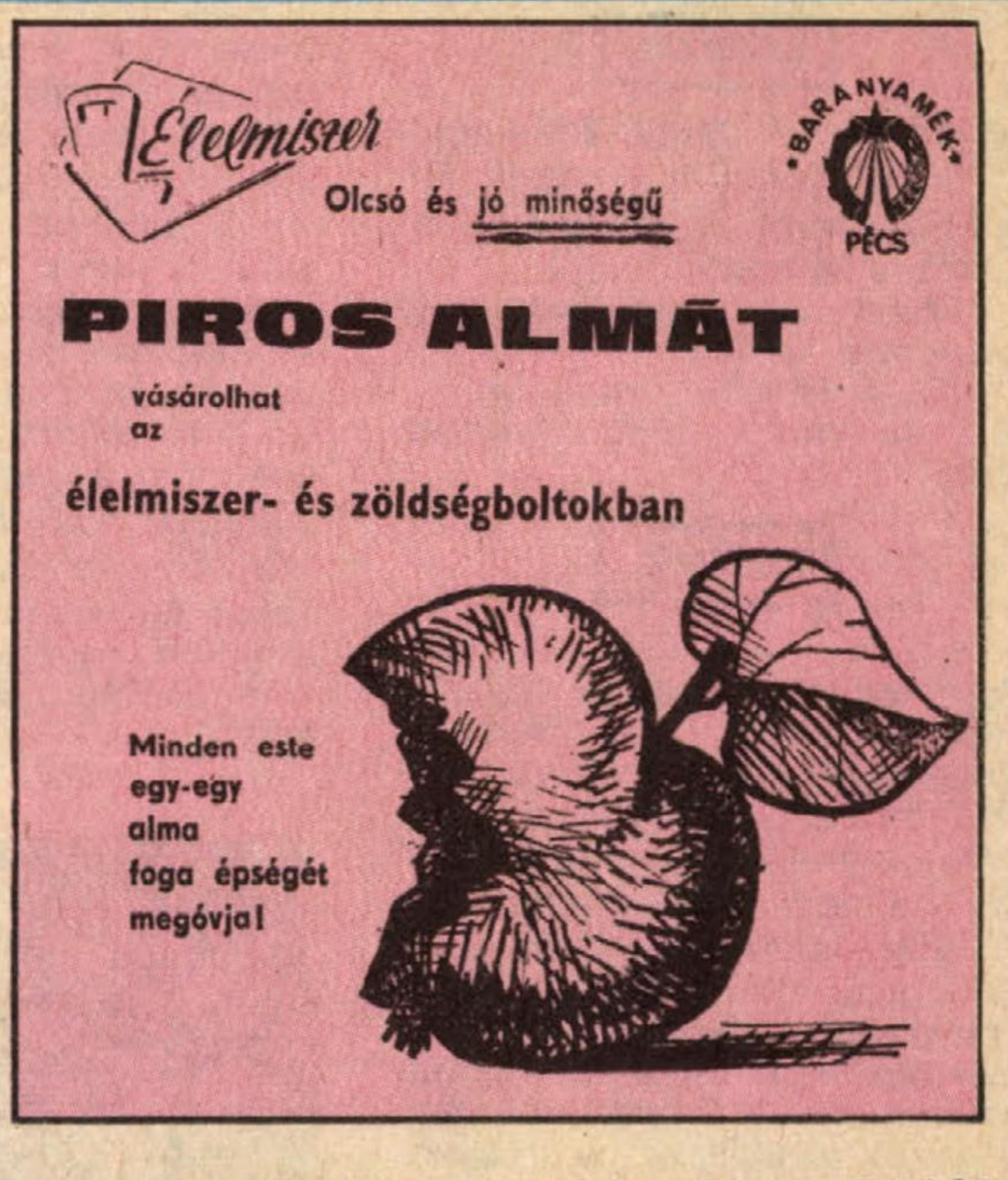

Élelmiszer

Olcsó és jó minőségű

BARANYAMÉK PÉCS

PIROS ALMÁT

vásárolhat az

élelmiszer- és zöldségboltokban

Minden este egy-egy alma foga épségét megóvja!

Rossz rágondolni, milyen lehet akkor a kevésbé jó minőségű!

(A Dunántúli Napló hirdetései között észlelte Garzó Istvánné, harkányi olvasónk)

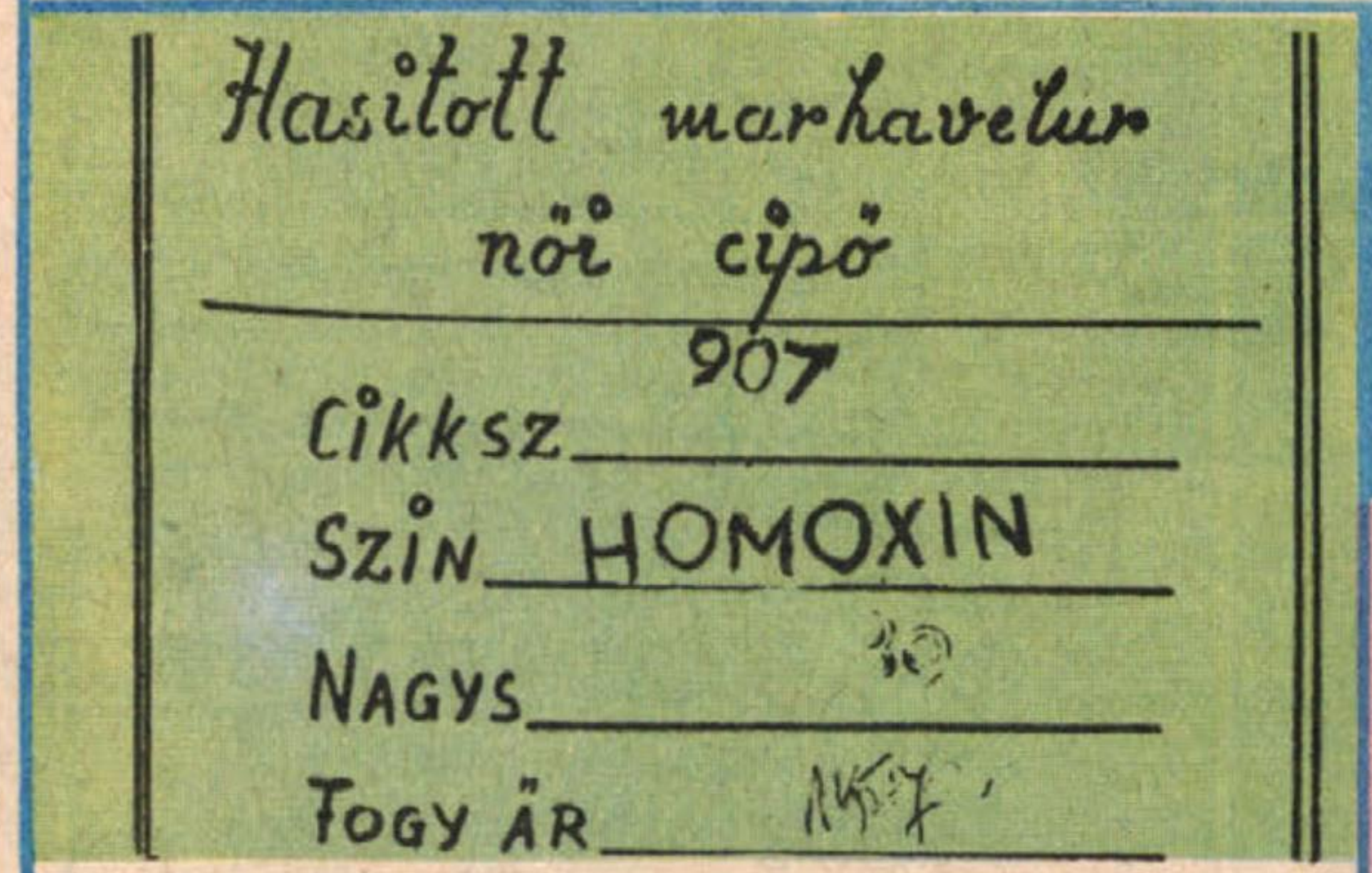

Hasított marhavelur
női cipő
Cikksz. 907
Szín HOMOXIN
Nagys. 40
Fogy. ár 1157,-

Tetszik érteni: homoxin. Vagyis olyan a színe, mint a homoké. Azonkívül van még éxer, tyúxem és foxabályozás.

(Egy cipőskatulyán fedezte fel Szakács Béla, recski olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

CSODA A REPÜLŐTÉREN

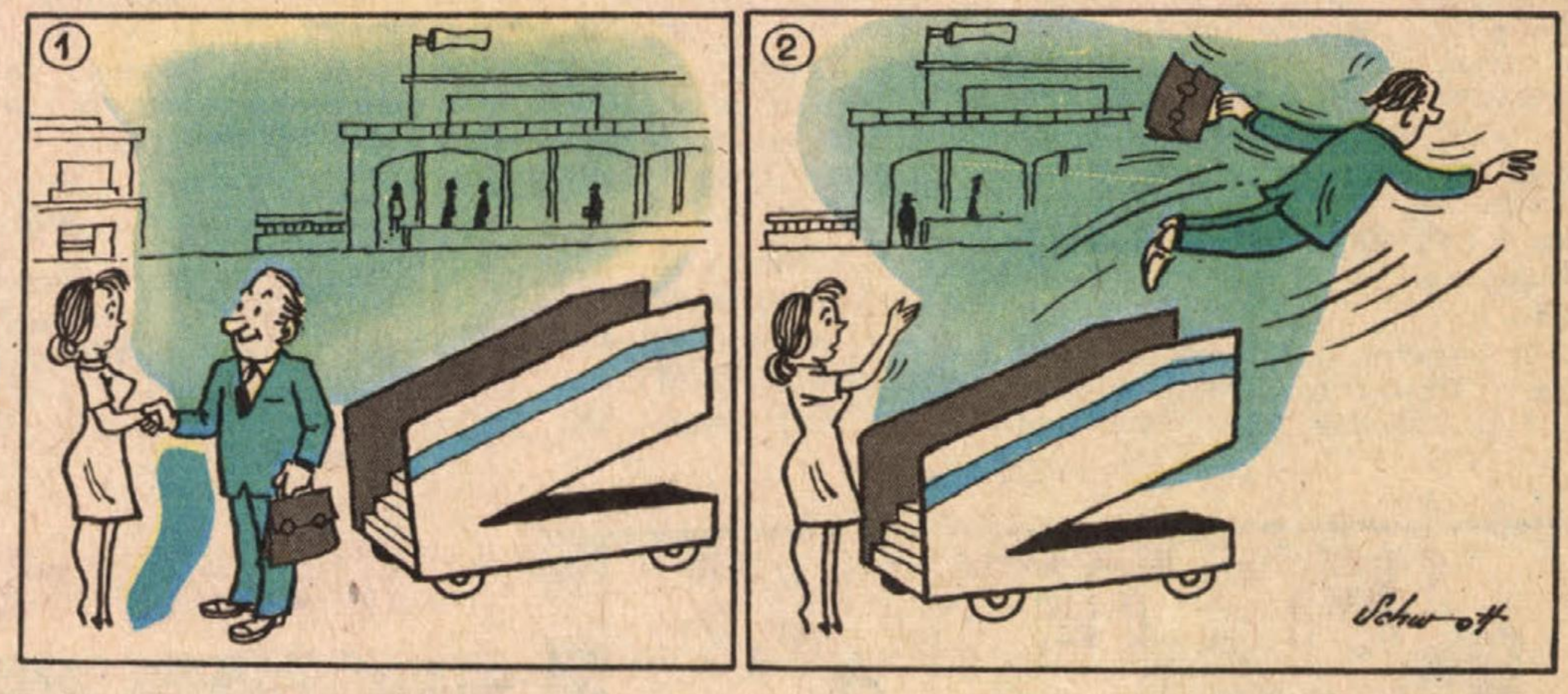

ELSZÁNT SÍELŐ

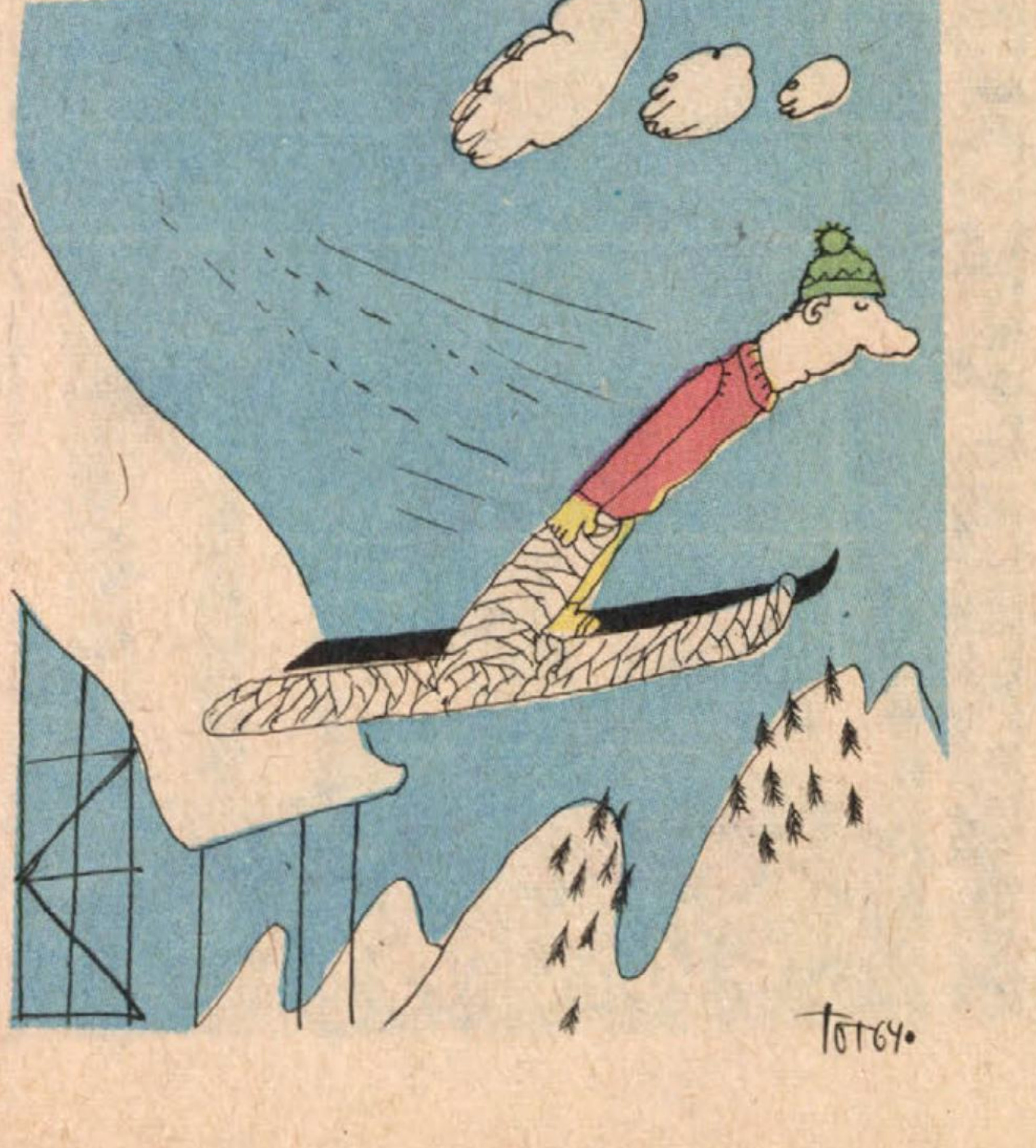

A TALÁLMÁNYI HIVATALBAN

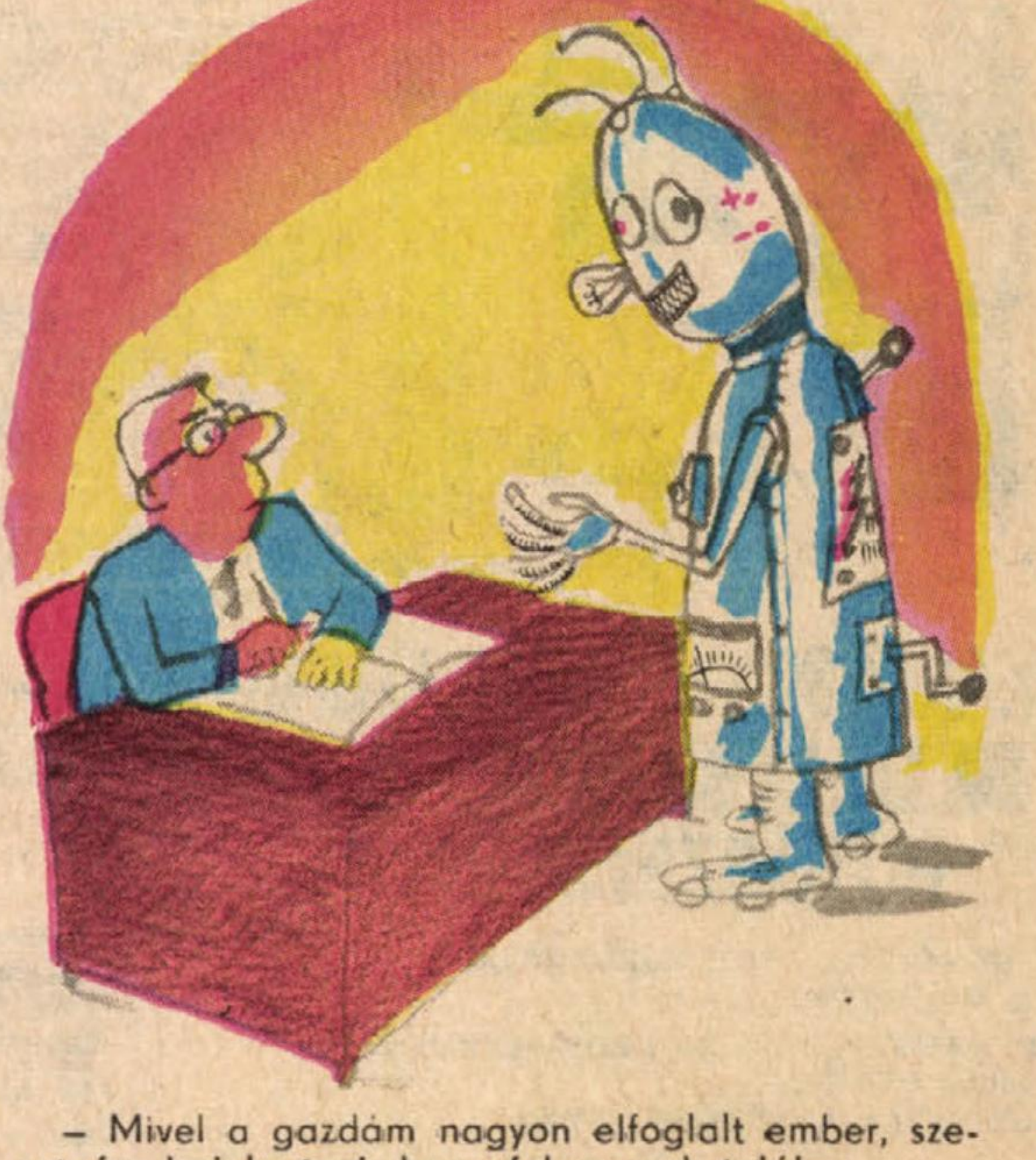

– Mivel a gazdám nagyon elfoglalt ember, szeretném bejelenteni, hogy fel vagyok találva.

Kis történetek

HIÚSÁG

Mondom a Híres Színésznőnek, hogy hasonlít a másik Híres Színésznőre. A Híres Színésznő dühbe gurul.

— Miért én hasonlítok őrá? Ő hasonlít énrám!

— De ő idősebb, mint te.

— Az más — feleli lecsillapodva.

BOSSZÚ

Egy magyar lány is nyaralt velem az idén. Azt mondták francia barátaim, hogy van a kiejtésében valami pikáns. Nem tudom, foglalkoznak-e a kiejtésével, ha nem olyan csinos, amilyen. Ezt onnan gondolom, hogy kizárólag férfiak foglalkoztak az orrmagánhangzóival. Az orrmagánhangzóiban találták ugyanis azokat a vonzó zöngéket, vagy miket. A szabályos orrmagánhangzóknál a nyelvcsap nem tapad a szájpadláshoz, és az orron át is távozik a levegő. Fogalmam sincs, nála hogyan távozott, távozott-e egyáltalán. Mindenesetre napi téma volt a magyar mademoiselle esete a *voyelles nasales*-lal.

A leglelkesebben egy arrasi ügyvédet érdekelte a probléma. Vékony, rengeteg csontból összerakott figura volt, olyan sima, rózsaszín bőrrel, mint a felpucolt malacé. Rettenetesen tudott fázni. Fújdogált egy kis szél — monsieur Corbin kékült, zöldült.

Monsieur Corbin-nel vele volt a felesége is. Az asszony nem nézte jó szemmel férjének a hangtan világához tartozó tudásszomját. Vagyis féltékeny volt. Hacsak tehette, elhurcolta közelünkből az ügyvéd urat. De ritkán tehette. Ha sütött a nap, monsieur Corbin ott hasalt a kabinunk előtt a homokban, ha hideg volt, benn vacogott a padkán.

A magyar lány imádta a tengert. Tízszer is fürdött naponta. Az se tartotta vissza, ha olyan hideg volt, hogy monsieur Corbin az *anorákja* alá még pulóvert is vett és fülig húzta a *béret*-jét. Jó időben az ügyvéd úr is lement a vízhez. Először csak a szélén ugrált, sziszegett, majd hősiesen belevágta magát a hullámokba, s fáradhatatlanul úszkált honfitársnőm körül. De ha nem sütött a nap, felöltözve ácsorgott a parton. A 18 foknál hidegebb víz riasztóan hatott érzelmeire. A magyar lány kinevette, de békén hagyta. Egy nap azonban követelte, hogy menjen vele fürödni. Barátunk megdermedt.

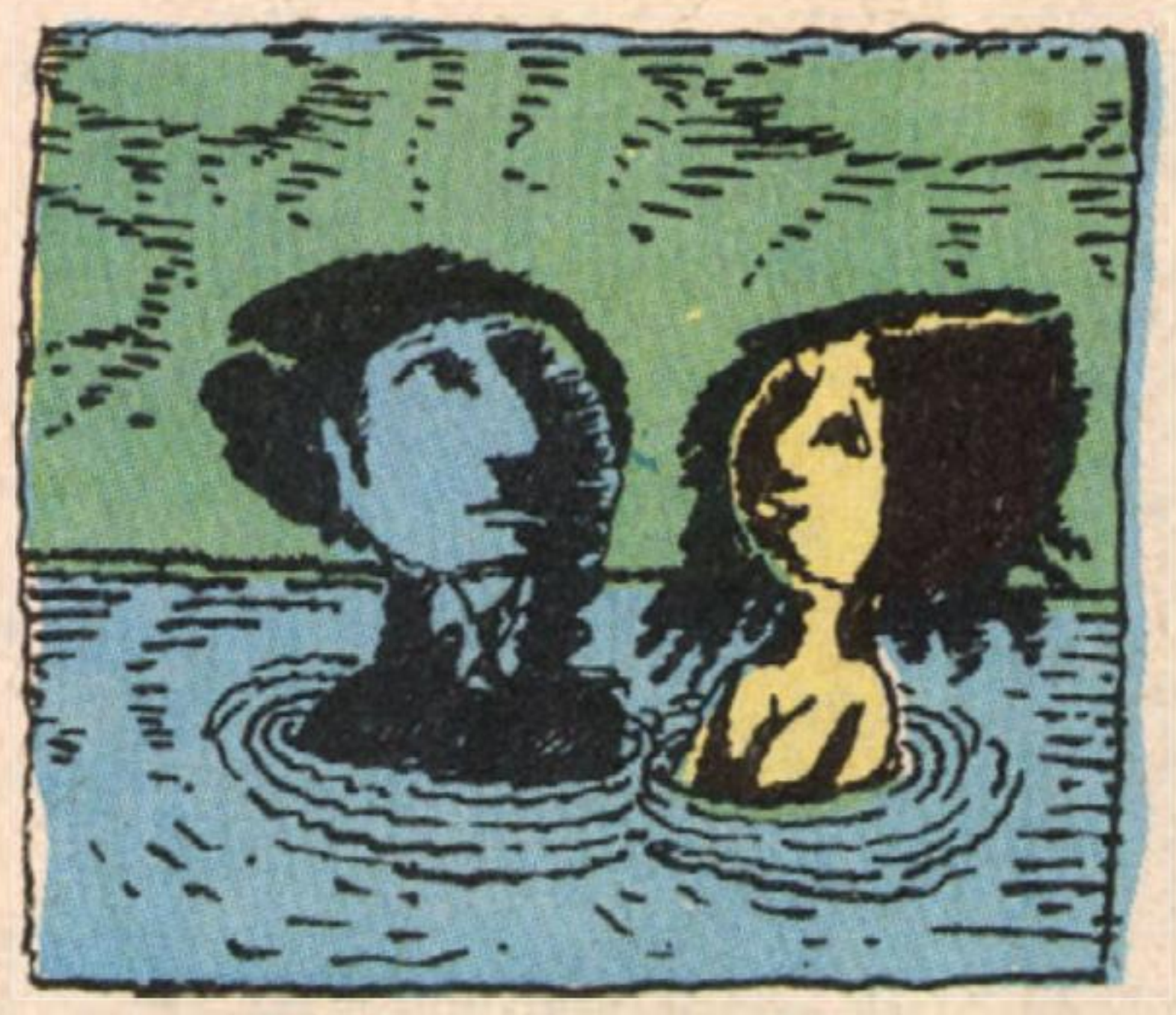

— Most?

— Most.

S hiába hunyorogtam a lánynak, hogy ne kényszerítse, a lány nem hallgatott rám. Barátunk végül is kötélnek állt, s halálra vált képpel baktatott a lány után.

A feleség nem aggódott, hogy meghűl a férje, sőt noszogatta, hogy menjen.

— Milyen férfi vagy? Szégyellem magam!

Amikor visszajöttek, hús nem is volt az ügyvéden, csak még egyszer annyi csont, mint fürdés előtt.

A házaspár távozása után megkérdeztem a lányt:

— Miért cipelted magaddal ezt a szerencsétlent?

— A felesége kért.

— Mi?

— Minél hidegebb vízben kell fürödnie. Orvosi előírás.

Másnap ugyancsak pocsék idő volt, de az ügyvédék azért megjelentek a kabinunknál.

— Szerintem még a halak is vacognak a vízben — jegyezte meg monsieur Corbin, s behúzódott a kabin sarkába.

— Nézzük meg őket! — villant honfitársnőm szeme, s már ki is lépett a szoknyájából.

— De mademoiselle... — dadogta rémülten az ügyvéd.

— Jön vagy nem jön?

Monsieur Corbin persze, hogy ment. De indulás előtt mintha egy búcsúpillantást vetett volna ránk.

Az asszony cigarettára gyújtott. Megkérdeztem:

— Orvosi előírás, hogy monsieur Corbin hideg vízben fürődjék?

— *Az* — rágta a cigarettáját az asszony. — Remélem, befagy a feneke.

A FOGORVOS

Van egy kitűnő fogorvosom. De meg is kéri a munkája árát. Rájöttem, hogy imádja a vicceket. Valahányszor indultam hozzá, előzőleg feltelefonáltam a barátaimat viccekért. Legalább hármat mindig vittem neki. Harsányan nevetett, majd kiesett a kezéből a fúró. Abban reménykedtem, hogy — viszonzásul a viccekért — kevesebbet kér.

Egyszer a fogorvosi kezelés is véget ér. Felkeltem a székből, leadtam még egy záró-viccet, és megkérdeztem:

— Mennyivel tartozom?

Az összegtől egy kicsit megszédültem. Az orvos bátorítóan nézett rám, mint amikor azt mondta: ne féljek, nem fog fájni.

— És a viccekért nem jár százalék? — próbáltam meghatni.

— Tíz százalékot már levontam — mosolygott megértően. — Több nem megy. Ismertem őket.

Fendrik Ferenc

LEHOCZKI,
DALLOS,
TÓT

Csak fiatalokról

CSALÁDTERVEZÉS

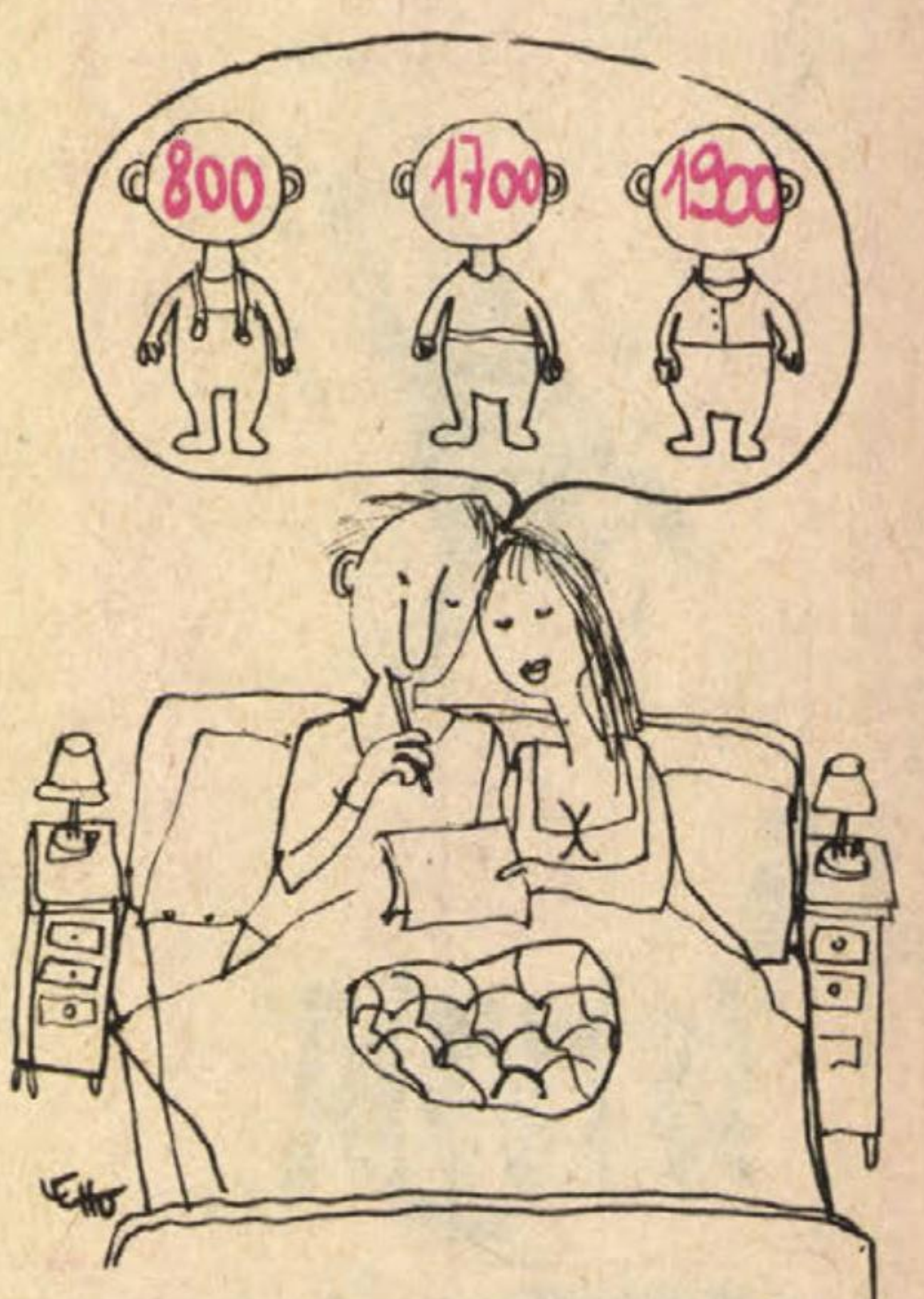

VÁLÁS

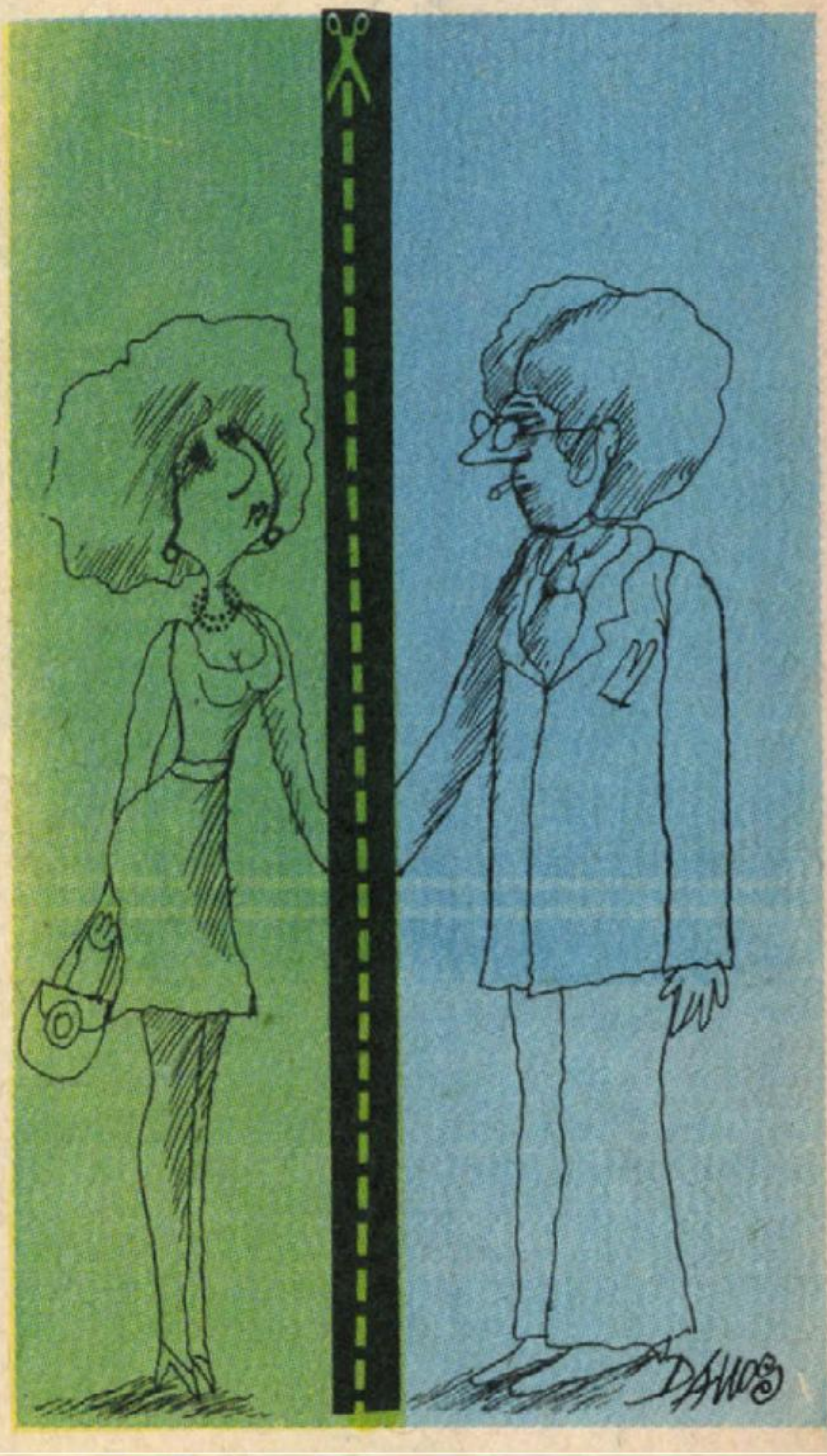

NEVELÉS

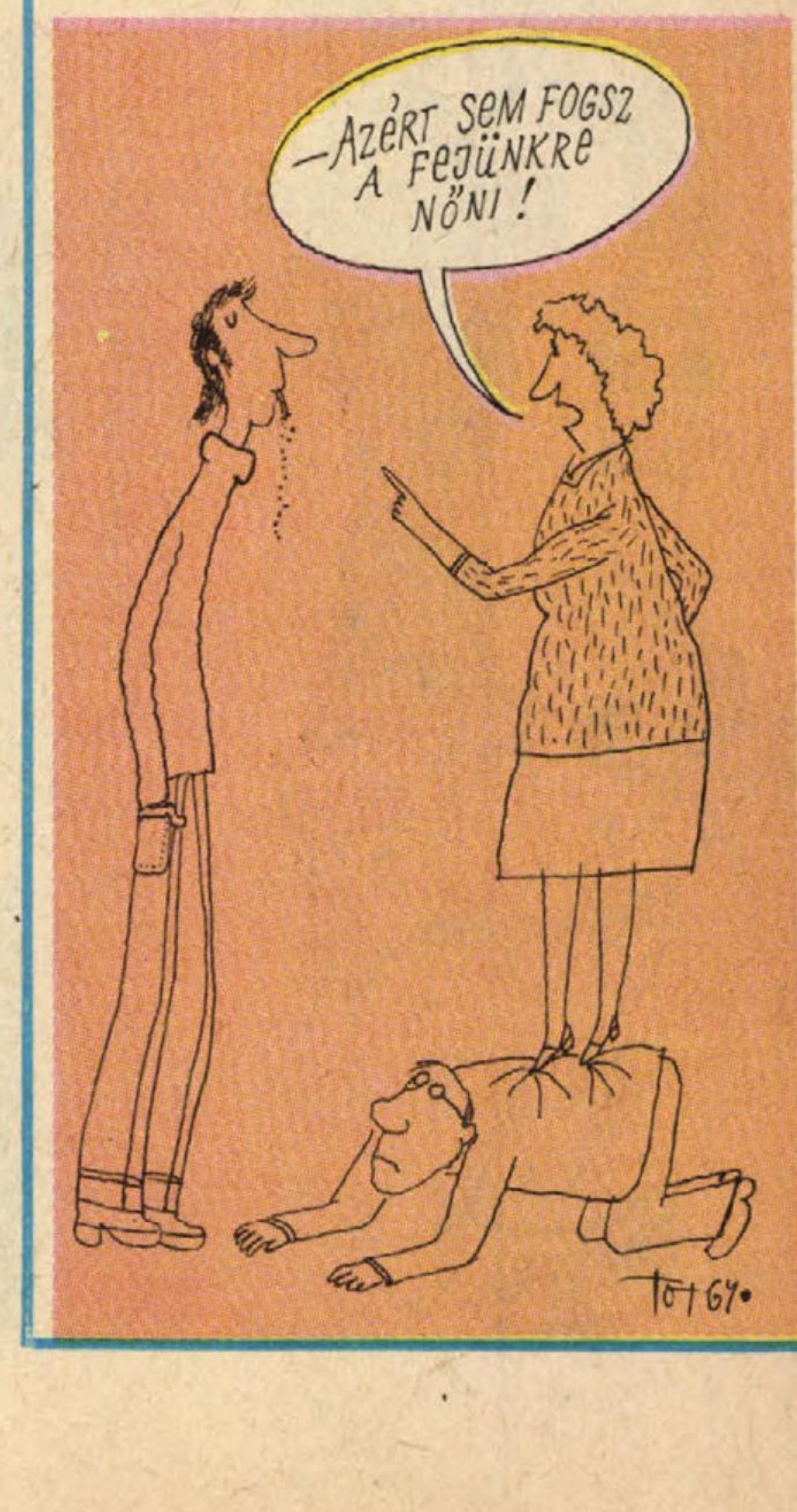
—Azért sem fogsz a fejünkre nőni!

UGYE TETSZIK?
ÚJDONSÁG!

HIRDETÉSEINK

KARÁCSONYI AJÁNLATUNK:
LEHEL 230-AS ** HŰTŐSZEKRÉNY?

—12 °C ALATTI HŐMÉRSEKLET
A MÉLYHŰTŐBEN
FÉLAUTOMATIKUS LEOLVASZTÁS
ÁRA: 5920 Ft
GYÁRTJA A HŰTŐGÉPGYÁR

LEHEL

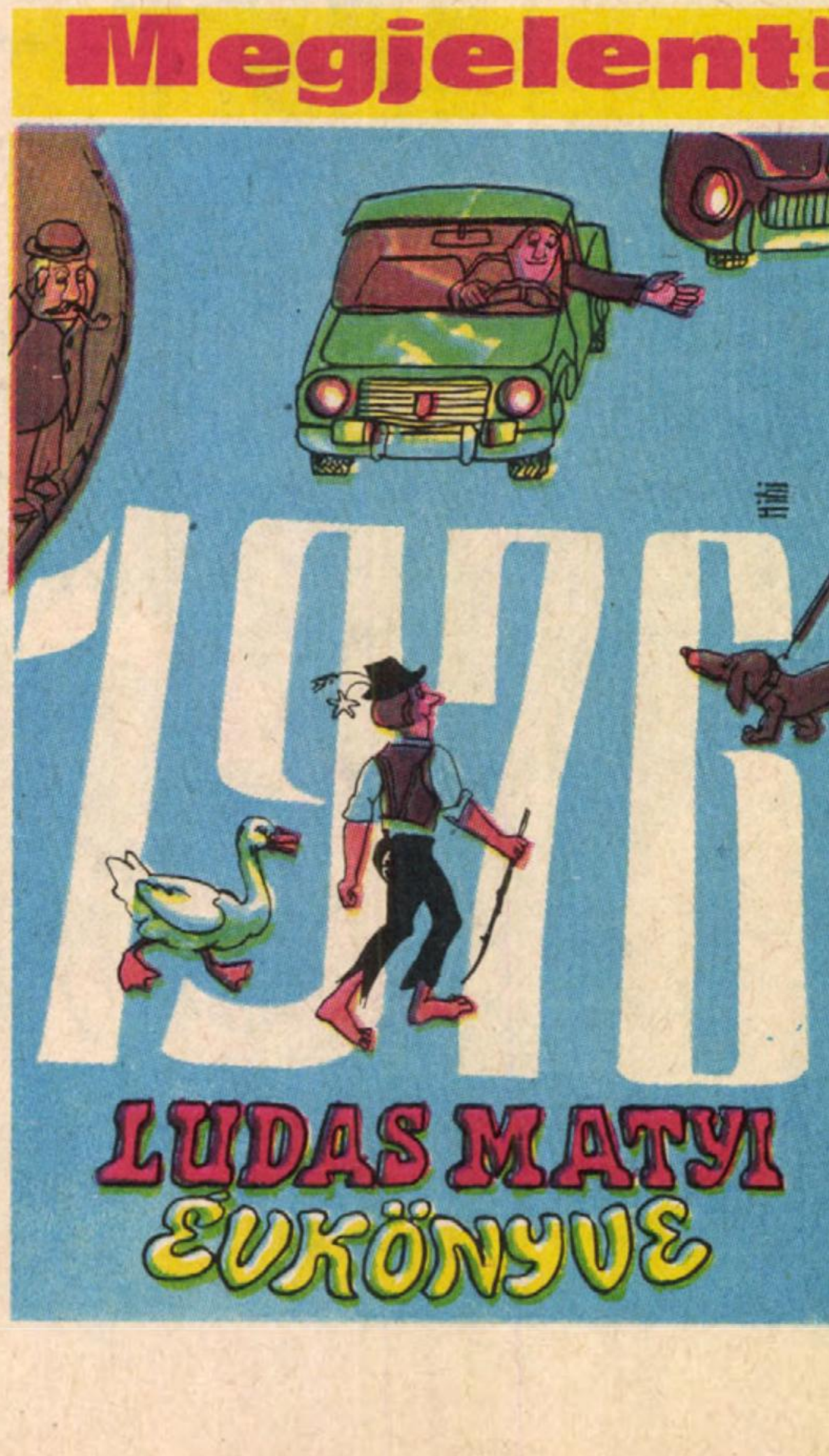

ZÁRKÓZOTT ÖTTALÁLATOS

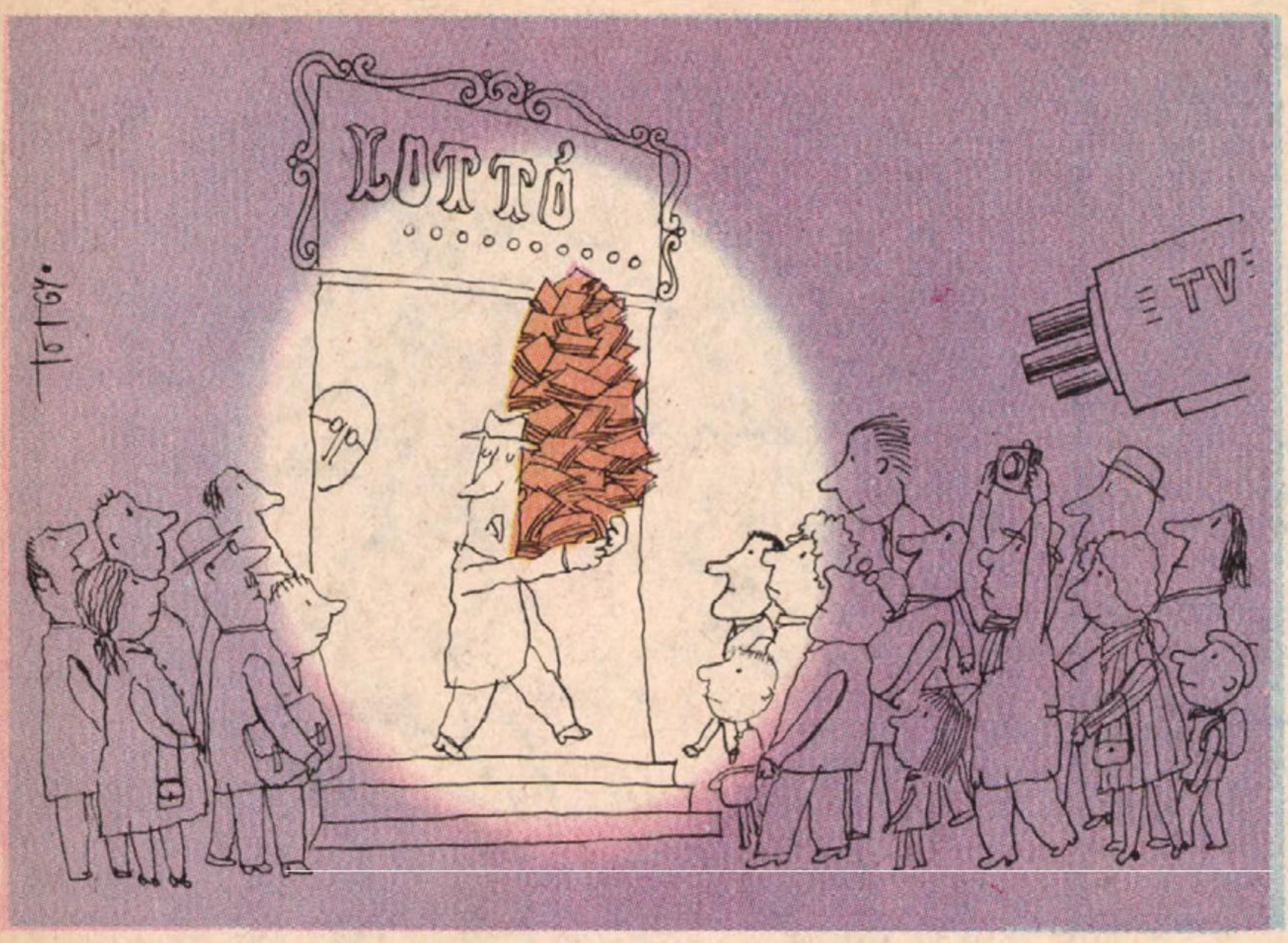

– Nem vagyok hajlandó elárulni, sem a nevemet, sem a nyerőszámaimat!

VALAHOL PANNÓNIÁBAN

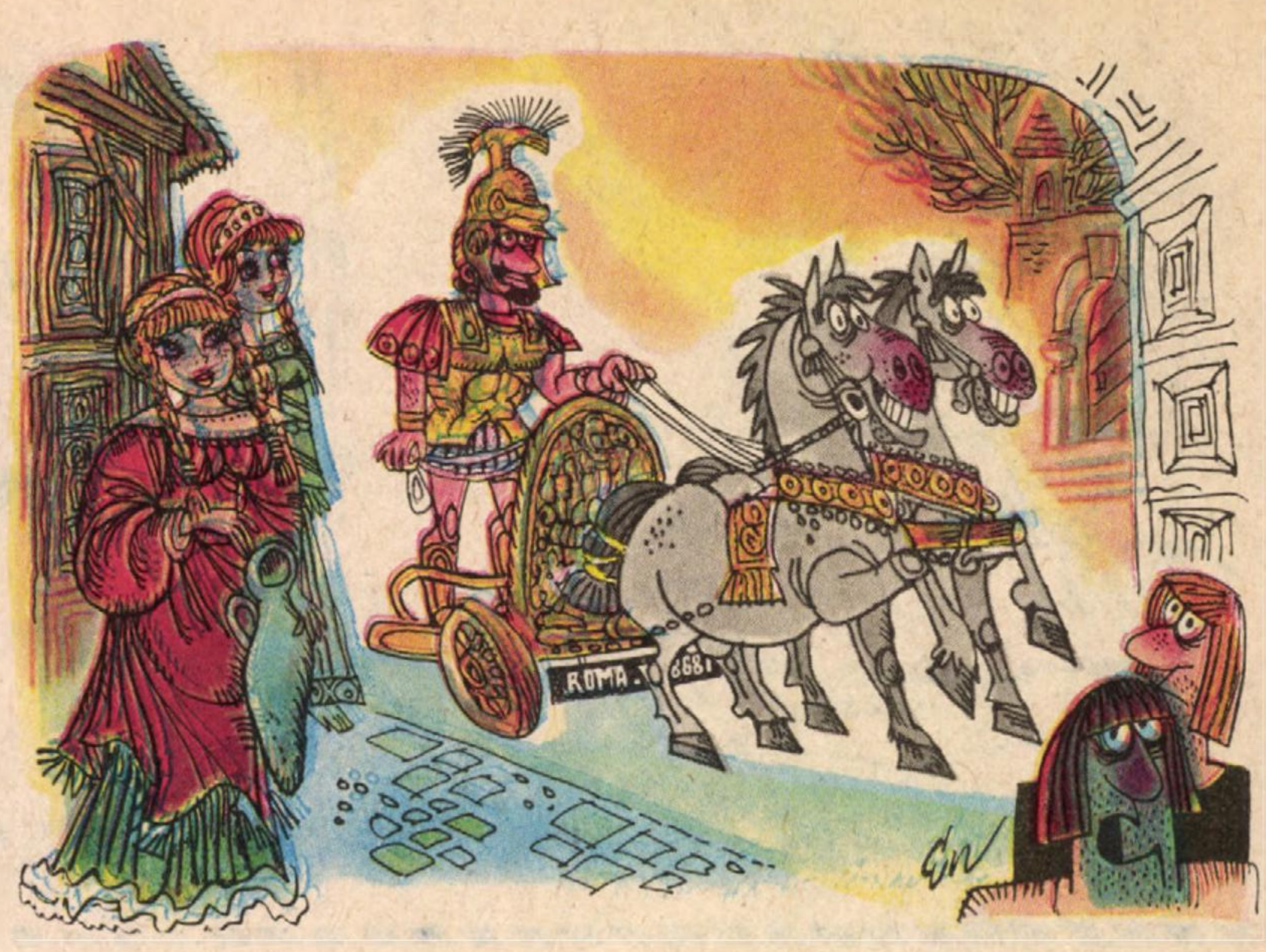

– Rémesek ezek az itteni lányok. Ha meglátnak egy római rendszámú kocsit, nem lehet bírni velük!

GYÓGYSZERHIÁNY

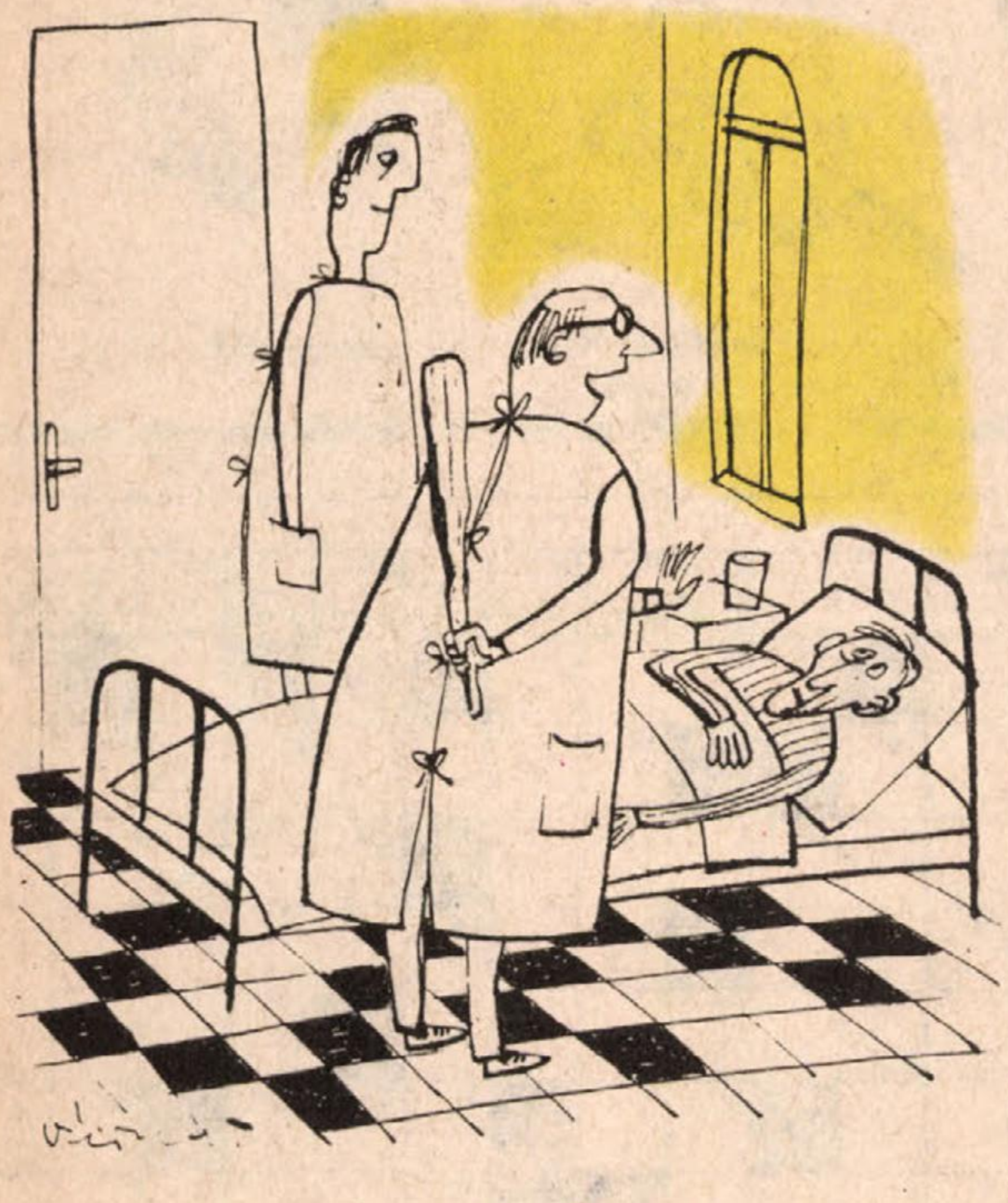

– Nyugodjék meg, mindjárt aludni fog!

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

AKTUÁLIS!

Január elsején életbe lép az új KRESZ. Ez alkalommal felhívjuk az illetékesek figyelmét a malmői rendőrség kezdeményezésére. A malmői rendőrség ugyanis bált rendezett. Hogy mi volt a tombola főnyereménye? A nyertes igérvényt kapott, amely szerint a következő közlekedési kihágásért egy vasat sem kell fizetnie.

SZÜLETÉSNAP

Nemrég ünnepelte huszonharmadik születésnapját Agatha Christie „Egérfogó” című krimije. A darabot 1952. november 25-én mutatták be Londonban. Azóta nem lehet levenni a műsorról, több társulatot nyűtt el és kereken négymillió néző szurkolta végig.

— Én már tizenhetedszer látom — mondja az International Herald Tribune rajzviccén egy estélyi ruhás hölgy —, de még mindig nem tudom, ki a gyilkos!

SZIKLÁK

Régi szólás: a kutya is a hegyre megy!

Persze — nem csak a kutya.

Az NSZK-ban ugyanis hegyet építenek. A Zugspitze, a Bajor Alpok egyik ékessége, 2963 méter magas. A nyugatnémetek most sziklákat hordanak a hegyre, képletesen szólva, de szó szerint is meg akarják javítani a csúcsot.

Rátesznek még 37 métert.

Hogy ne kelljen szégyenkeznie a szomszédos Ausztria háromezer méteres óriásai mellett.

JUTALOM

Michael Weston, a Chalk Farm-i busz vezetője szolgálatának végeztével egy pénztárcát talált az utastérben. Kinyitotta és majdnem hanyatt esett.

25 000 font volt a pénztárcában.

Michael Weston szabad idejében széles körű nyomozást indított és visszajuttatta az összeget.

Jutalma nem maradt el.

A boldog tulajdonos első, lázas örömében 5 kerek fontot nyomott Weston kezébe.

Ötöt.

Úgy látszik, becsületből túlkínálat mutatkozik Chalk Farmban. Attól ilyen olcsó.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2306/2-50 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

PRÉMIUM

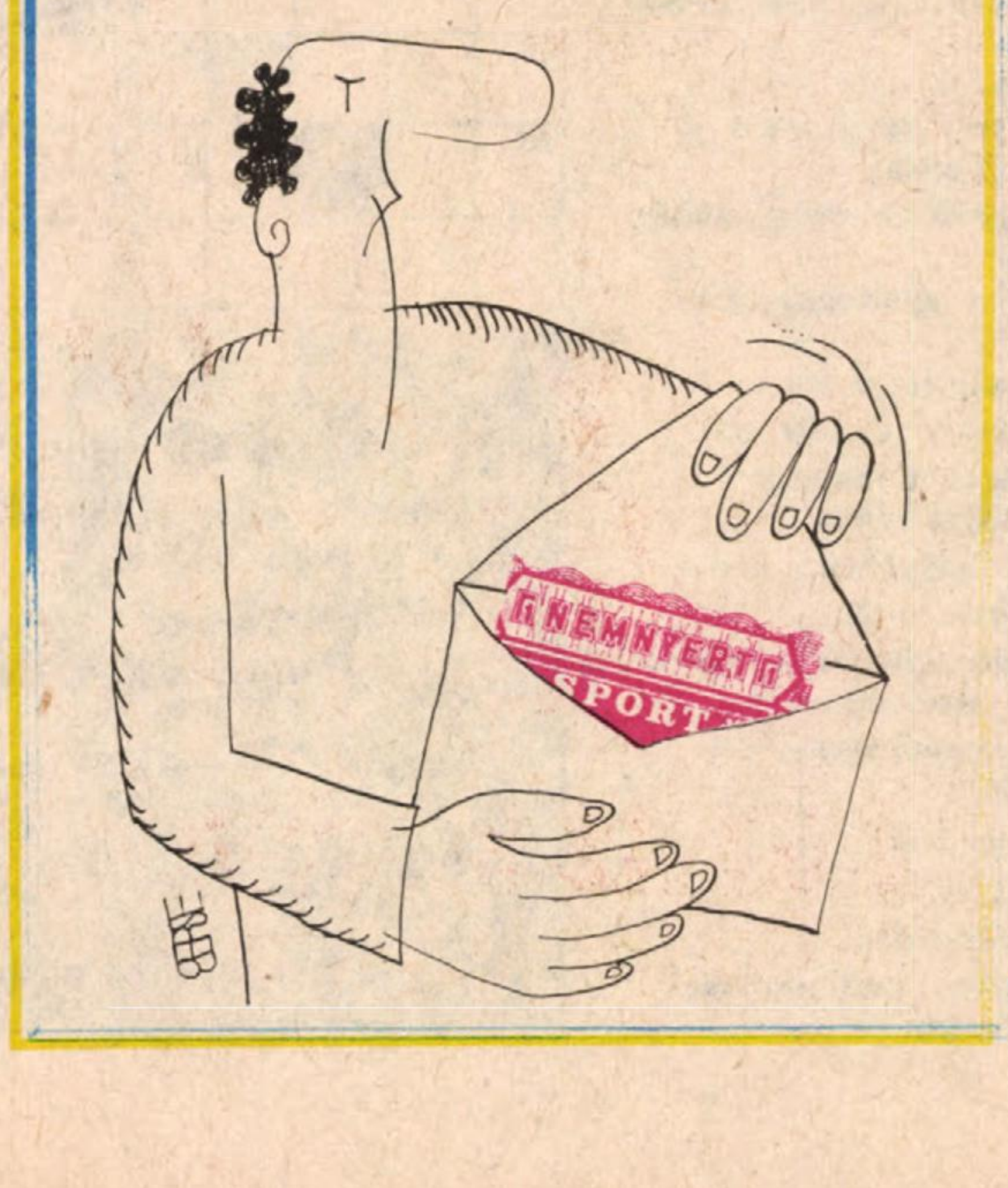

A LAKOSSÁG SZOLGÁLATÁBAN

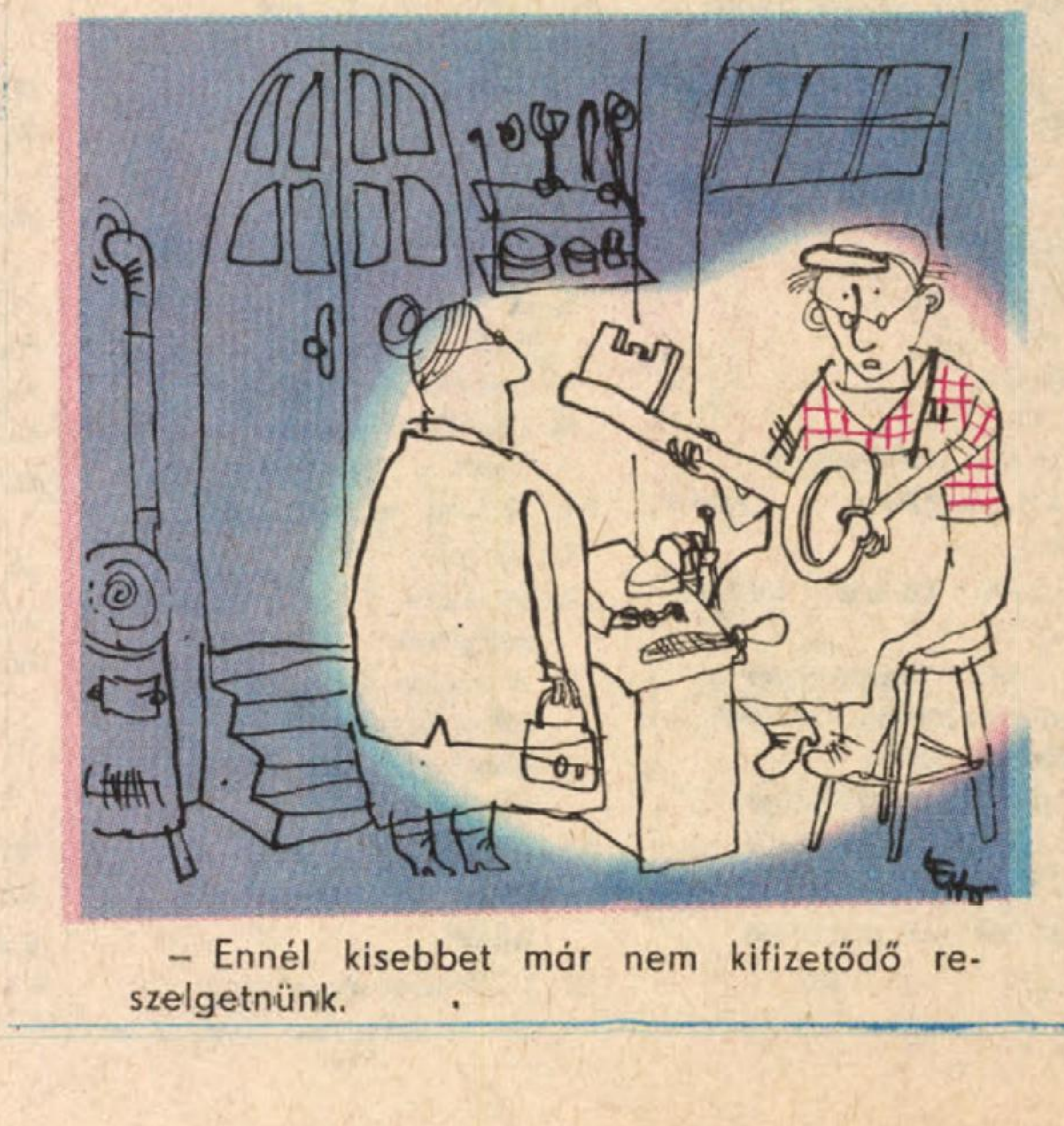

– Ennél kisebbet már nem kifizetődő reszelgetnünk.

FELGYORSULT IDŐ

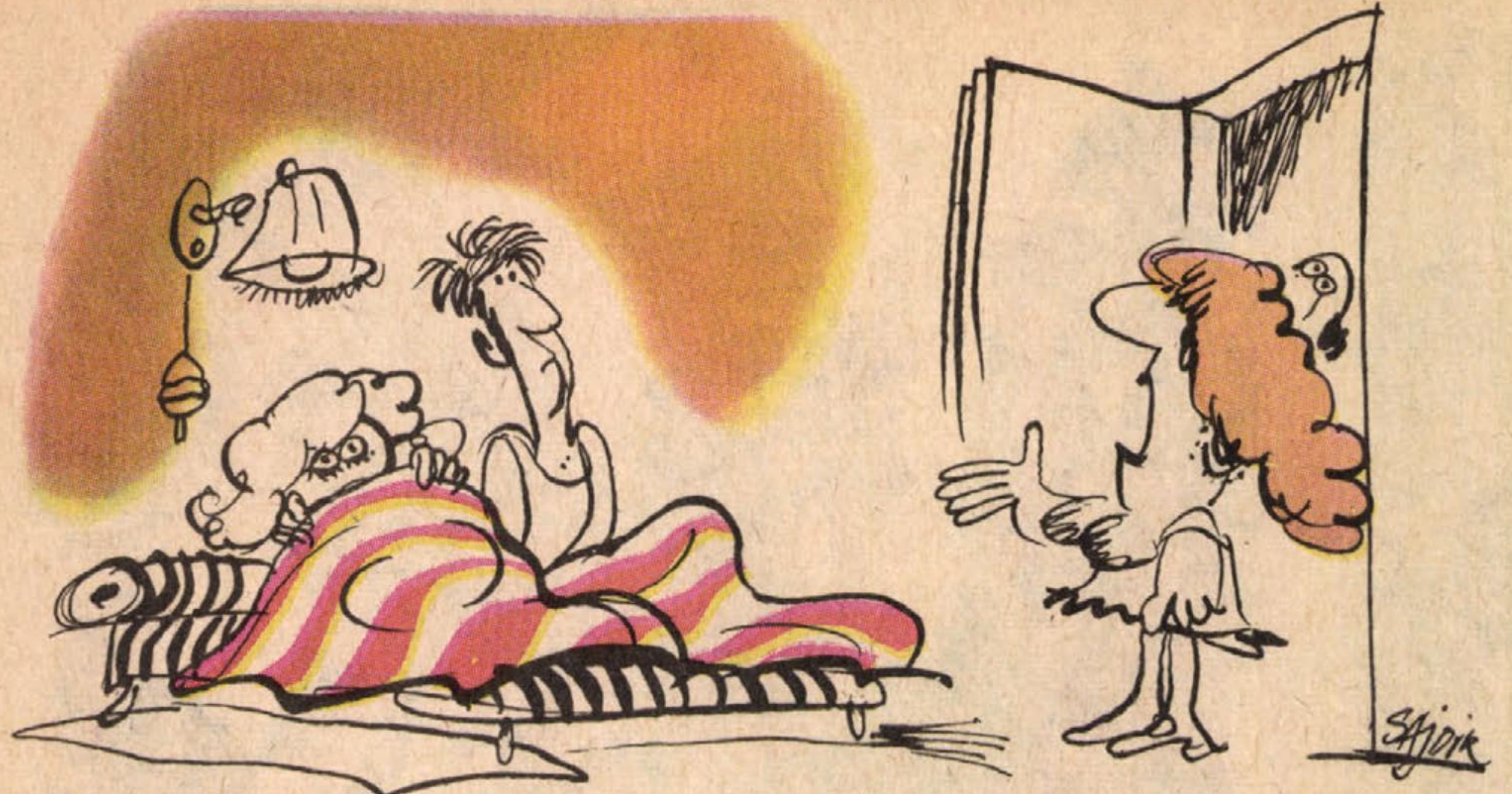

– Most már sokkal hosszabb az emberi életkor, fiacskám. Miért kell ennyire sietni az ismerkedéssel?

MASZEK FUVAR

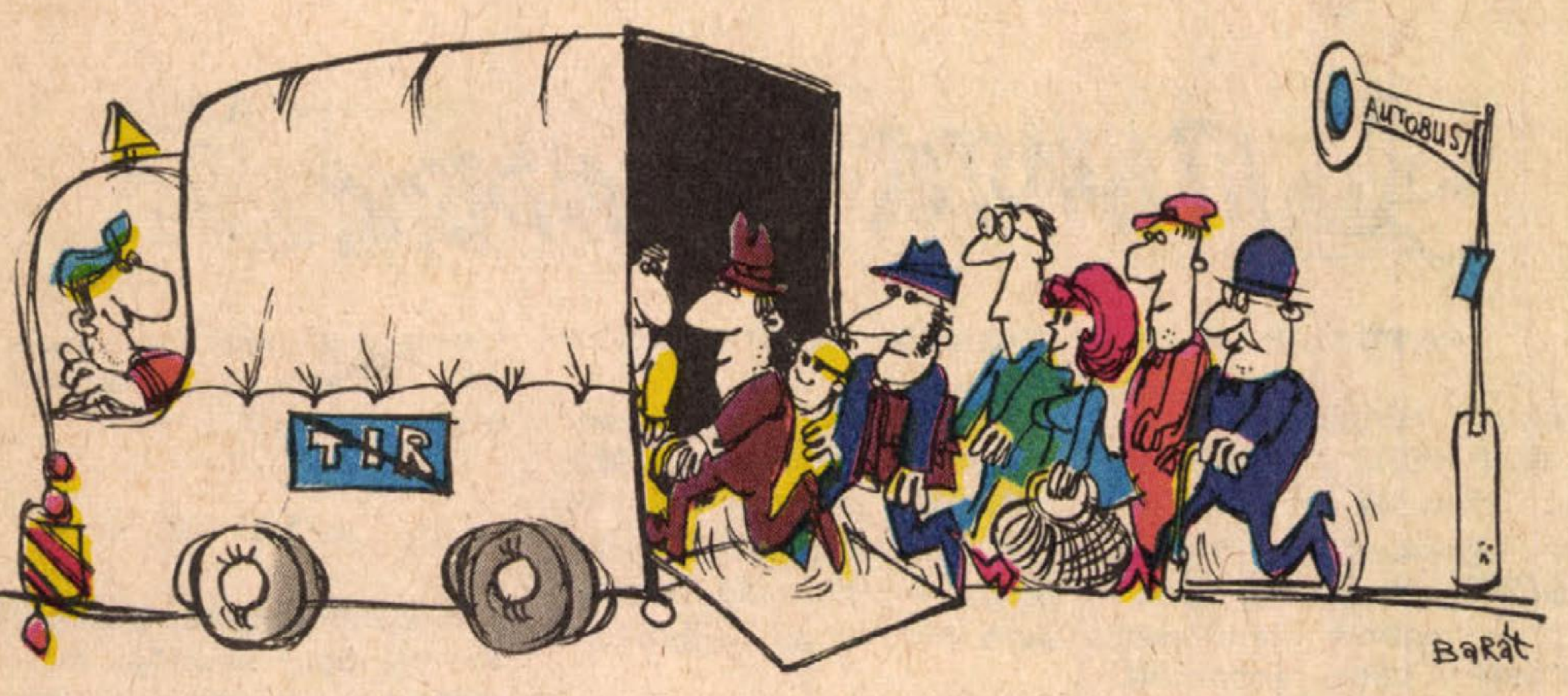

TÉLI SÉTA

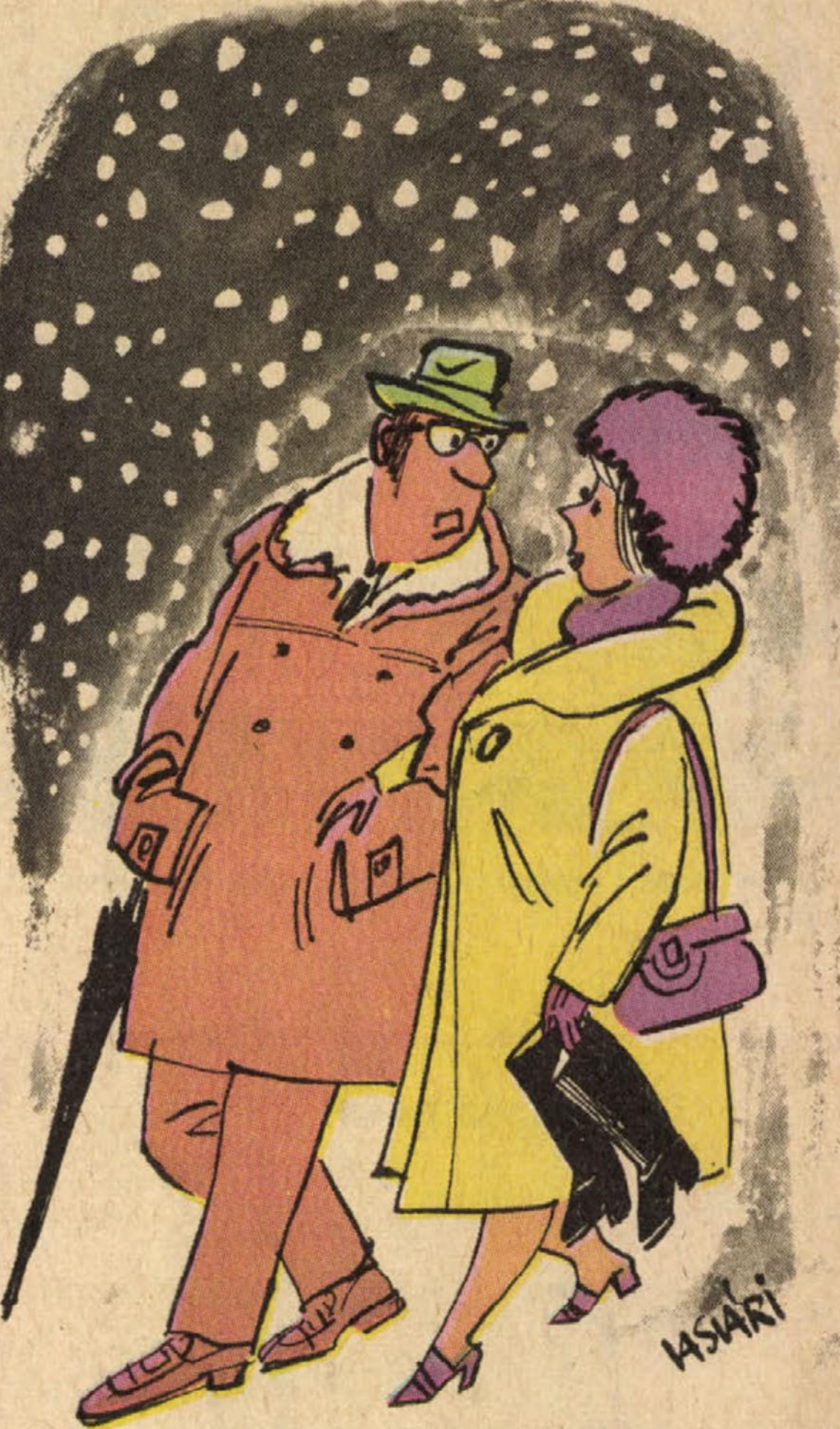

– Miért a kezedben hordod a csizmádat?
– Nem bírja a havat!

Megszívlelendő figyelmeztetés

található keresztrejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 11. soraiban, mely Paul Valérytől származik. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb december 15-ig, erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

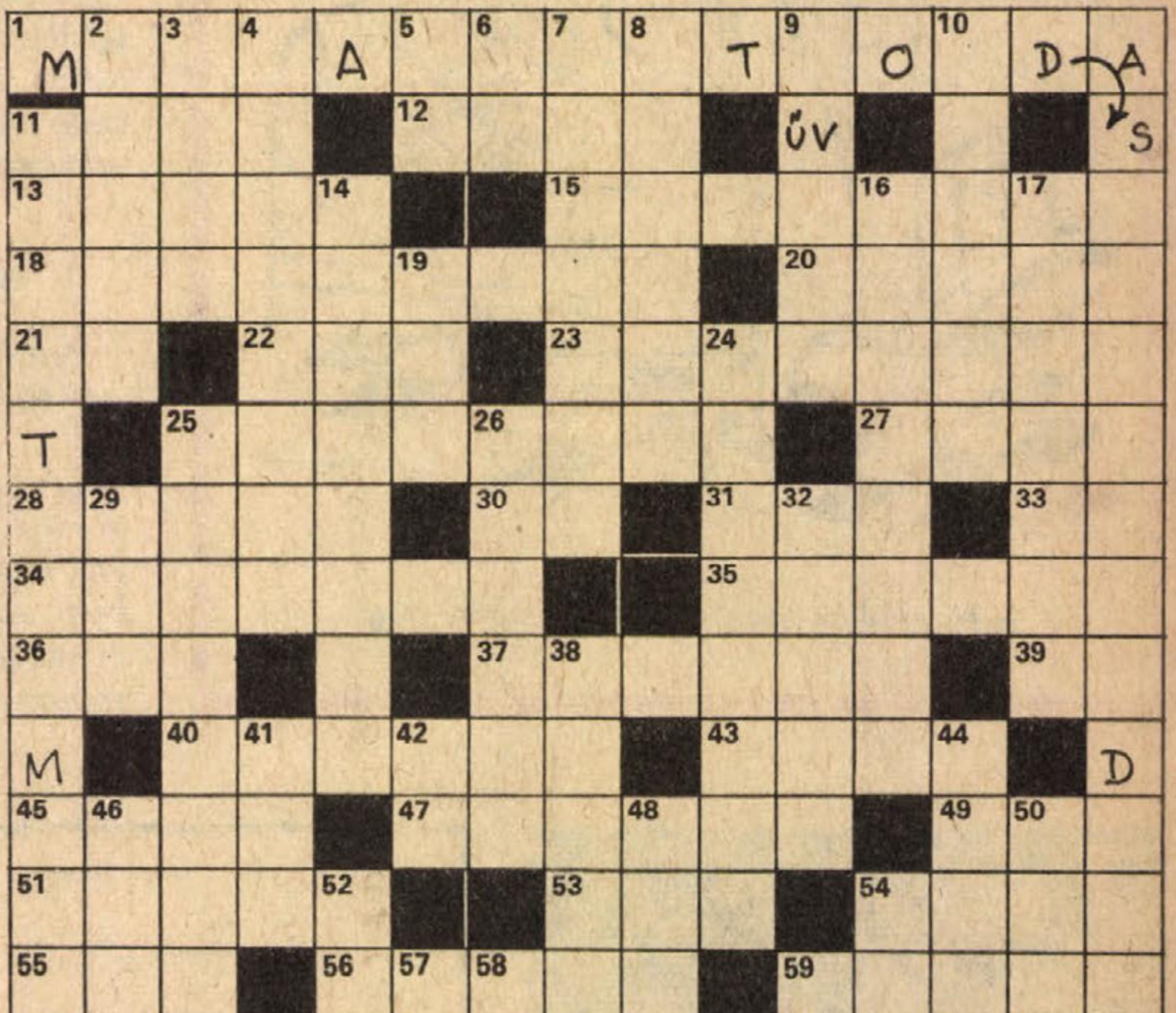

VÍZSZINTES

11. Fertőtlenítésre is használatos kémiai elem
12. A zodiákus egyik jegye
13. Trója másik neve volt
15. Valamit beleilleszt a terveibe
18. Az ókori Róma legnagyobb eposzköltője
20. Üdvözlés — franciául
21. Ellentétes kötőszó
22. Egy csiga-fajta jelzője
23. Beszélgetés, fontos mondanivaló nélkül
25. Győr latin neve volt
27. Karcsú kutya
28. Világváros
30. A. R.
31. M. M. E.
33. Z. O.
34. Valami felbőszítette
35. Nap, napfény — franciául
36. Fontos fűszer, névelővel
37. Gyámkő, tartópillér ismert idegen szóval
39. Azonos betűk
40. Vigyázz! Robbanhat!
43. A szerelem istene a görög mitológiában
45. Ásásra ad utasítást
47. Sajtó — németül
49. Z. A. S.
51. Egyszárnyú ablakfüggöny
53. . . . emice
54. A mézeshetek kezdete
55. Út — latinul
56. Tallinn régebbi neve volt
59. A rosszul kezelt bor felületén képződik
60. A. T.
61. Iránymutató szó
62. Város neve Angliában
64. Olasz névelő

FÜGGŐLEGES

2. A jó modor szabályainak összessége
3. Fekete — franciául
4. Piperecikkeket árusító üzlet
5. Kettős mássalhangzó
6. Névelő
7. Értékes fából, nagy műgonddal készül
8. Beszélni is, főzni is lehet így
9. Modern gyógyászati segédeszköz
10. „Elnevezése szerint igen, de valójában nem”
14. Létfontosságú elem
16. A reneszánsz festészetének egyik legnagyobb alakja
17. Két világrészből álló egységes kontinens
19. Meglehetősen ritka női név
24. Több egyiptomi fáraó neve
25. A cirkuszban produkálja magát
26. A Déli-Ural lejtőjén élő nép
29. O. A. S.
32. Ő volt az Angyal a televízióban
38. Nagy tó a Szovjetunióban
41. Győri sportegyesület
42. Z. P.
44. Mennyiséget jelez
46. Konyhai eszköz is
48. Világhírű magyar biológus-tudós
50. Egy kígyófajta neve
52. Azonos betűk
54. A görögöknél a győzelem istennője volt
57. A munkavégzés feltétele
58. . . . asquez
59. P. R. Z.
61. Német tojás
63. . . tábla (hajdani társasjáték)

„SÜRGŐS!”

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Tessék csak nyugodtan jönni, azóta új feleségem van.”

100—100 forintot nyert:

Hajósi István, 2510 Dorog, VIII/a u. 172.

Barkó János, 1132 Bp., Victor Hugo u. 33.

Rásó Miklósné, 9800 Vasvár, Kossuth L. u. 19.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
tessékcsaknyugo
hizo aház öszöd
antropologia rt
császár to y da
ktr  so anyegin
ee ci lauda otj
riaszto jo an ő
andalog flandin
y zsilipek y  n
 v zk a lovászi
lait s bed tze
alkusz ösállat
tetszelgés alom
irak szög anora
notaszo emvan g
```